

satisfakce

l i f e s t y l e m a g a z í n

Carving –

když hůlky můžete nechat doma...

Předseda Ústavu pro ochranu hospodářské
soutěže Martin Pecina říká:

Chceme chránit spotřebitele,
ne zájmové skupiny

Předvánoční Vídeň žije punčem,
řemesly a hudbou

Zážitky

At' žije karneval!

HOTEL

Royal Ricc

BRNO

LUXUSNÍ UBYTOVÁNÍ V HISTORICKÉM CENTRU BRNA

ROYAL RICC

STAROBRNĚNSKÁ 10

602 00 BRNO - STŘED

TEL.: +420 542 219 262

+420 542 219 263

+420 542 219 264

FAX: +420 542 219 265

E-MAIL: ROYALRICC@ROMANTICHOTELS.CZ

Romantic *Hotels*

WWW.ROMANTICHOTELS.CZ

Obsah

Editorial	03
Recenze	05
Lidé z Unie	06
Mediátor Robert Cholenský: Baví mě pracovat s lidmi a pomáhat jim.	
Expert	09
Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Martin Pecina říká: Chceme chránit spotřebitele, ne zájmové skupiny	
Zdraví a krása	12
Přijďte relaxovat tam, kde slunce tančí	
Vzdělávání	16
Ředitelka jazykového centra TLC - Top Language Centre, s.r.o. Taťána Nepustilová říká: Důvěřuji své intuici.	
Rozhovor	20
Vladimír Bartoník: Mám rád svou práci a beru ji vážně.	
Reportáž	24
Když má rozkoš svoje rizika	
Umění	28
Jaroslav Zděnek: Život je pro mě pořád nová výzva	
Móda	32
Iveta Řádková: Na každém mém modelu je něco trochu ulítlého	
Cesty	38
Když políbíte delfína, čekejte vlnu štěstí	
Pozvánka	42
Předvánoční Vídeň žije punčem, řemesly a hudbou	
Golf	46
Vyrazte za golfem mezi mayské chrámy	
Zážitky	52
Ať žije karneval!	
Kultura	56
Gourmet	58
Vaca Loca – když se bavit, tak u Šílené krávy	
Aktivity	60
Carving – když hůlky můžete nechat doma...	
Kaleidoskop	66
Partneři	68
Právní téma	70
Podjatost	

Editorial

Miroslav Mašek

Vážení čtenáři,

uplynulo čtvrt roku a opět se vám dostává do rukou lifestyleový magazín Satisfakce. Přestože jde teprve o třetí číslo, věříme, že jste si časopis již oblíbili. Vaše důvěra je pro celou redakci zavazující a i tentokrát jsme se pro vás snažili namíchat osvěžující koktejl rozhovorů, reportáží a pozvánek.

Prostřednictvím našeho interview se můžete seznámit s předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Martinem Pecinou, další rozhovory představují zajímavé osobnosti z oblasti umění, módy, podnikání i z řad našich spolupracovníků. Milovníkům zimních sportů nabízíme možnost naučit se novému způsobu lyžování, příznivci teplejších ročních období i zeměpisných šířek jistě ocení pozvání na karneval v brazilském Riu, mexické golfové hřiště nebo do vodního ráje na americké Floridě. Romantickou atmosféru adventní Vídně přibližuje článek o proslavených vánočních trzích. Satisfakce toho ale nabízí mnohem více – třeba kulturní vyžití nebo posezení v příjemném stylovém baru. Stačí si jen vybrat.

Avizovanou rubriku o bydlení a bytovém designu zatím v časopisu nenajdete, mohu vám však slíbit, že od příště se již bude objevovat pravidelně. Oproti minulému vydání jsme naopak doplnili sekci zaměřenou na firemní vzdělávání. Již tradičně je část obsahu věnována novinkám a zajímavostem z každodenního života naší Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, stejně jako odborným radám a příběhům z praxe.

Zatímco v prvním a druhém čísle byly dominantními barvami zelená a oranžová, třetí číslo se zahalilo do elegantně chladné modré. Doufáme, že i tak vás Satisfakce zahřeje na duši, a to nejen za dlouhých zimních večerů...

Miroslav Mašek

foto Michal Bartoš

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR.

Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a.s.,
Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie@urmr.cz,
www.urmr.cz, IČ: 271 66 147

Šéfredaktor: Mgr. Miroslav Mašek,
miroslav.masek@urmr.cz

Redakce: Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a.s.,
Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: +420 545 242 598

Spolupracovníci: Karel Hájek, Robert Waschka,
Helena Zikmundová, Lenka Pospíšilová, Michal Bartoš,
Jindřich Kepert

Grafické zpracování a DTP: Kobra Design, s.r.o.,
Jana Uhra 12, 602 00 Brno, tel.: +420 541 214 448,
e-mail: info@kobra.cz

Inzerce: Petr Matějček, tel.: +420 545 242 592,
e-mail: petr.matejcek@urmr.cz

Periodicita: čtvrtletník

Místo vydávání: Brno

Evidenční číslo: MK ČR E 17353

Zdarma, neprodejně.

TOKA[®]
PROFESSIONAL INTERIORS

NOVÝ SHOW ROOM
Brno Business Park, Londýnské nám. 1

Nezaplnujte prostor, vytvořte ho...

Recenze

Raban, P.: Alternativní řešení sporů, arbitráž a rozhodci v České a Slovenské republice a zahraničí. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2004, 765 s., 1050 Kč

Podrobný a dlouhý název nemusí být předzvěstí kvality díla, v tomto případě to ovšem neplatí.

Svým rozsahem a hloubkou zpracování alternativních metod řešení sporů nemá tato publikace v ČR takřka konkurenci. Především

in v první části věnované komplexním ADR (alternative dispute resolution – alternativní řešení sporů) je mnoho přírodních informací (také pro podnikatelskou veřejnost),

kteřé z jiných textů nevyplývají.

Je zde jasně dokládáno, že mimosoudní řešení jsou rychlejší, levnější a účinnější než klasická cesta prostřednictvím státní instituce. Rozdíly mezi řízením vedeným v prvním stupni mediačně a v návaznosti jako arbitráž a řízením vedeným jenom jedním ze způsobů, popis mini-trialu a další speciality známé především v zahraničí – to jsou podnětná sdělení pro každého, kdo se chce věnovat přátelskému řešení sporů, případně ho užívat pro svou praxi.

Arbitráž je v knize ukázána v celém kontextu využití, jak z hlediska poměrů tuzemských, tak z pohledu mezinárodních institucí – především pak těch, se kterými se setkáváme v okolních

státech. Rozhodčí řízení probírá autor nejen jako výklad zákona, ale v celkových souvislostech včetně nejčastějších mezinárodních úprav. Kniha se částečně zaobírá i historií arbitráže, zejména v českých zemích. Uvádí i zajímavá fakta z působení stálého rozhodčího soudu (například tabulku počtu sporů, kde se z pouhých 51 v roce 1998 zvedl počet vnitrostátních sporů na 425 v roce 2004). Součástí publikace jsou vzorové zahraniční zákony i jednací řady, a to jak v překladu, tak v původním jazyce. Kniha není určena pouze rozhodcům a mediátorům, kdokoli z odborné i podnikatelské veřejnosti jistě rád rozšíří své znalosti v oboru, který velmi rychle roste ve světě i v ČR.

Komplikované spory řeší rozhodci z řad špičkových právníků

Některé spory řešené v rozhodčím řízení prostřednictvím Unie vykrystalizují v komplikovaný právní problém. Vyžadují pak nejen jasně vyložené odůvodnění, ale i jednoznačné zařazení pod právní normy – včetně reflexe na poslední známé judikáty. Hlavní tíha takovýchto sporů dopadá na rozhodce z řad špičkových advokátů. Každodenní praxe těchto expertů, včetně často nejasných výsledků soudů v první a nezřídka i druhé instanci, je hnacím motorem zvyšování jejich kvalifikace. Ta se posléze promítá do kvalitní práce v roli rozhodců. Odborníci na občanské a obchodní právo se ještě hlouběji specializují na různé okruhy právních otázek, například na právo autorské nebo na řešení sporů v rámci obchodních společností. Dnes vám představíme tři rozhodce působící v Brně – dlouholeté matadory práva.

JUDr. Bedroš Milan,

nar. 25. 3. 1956, ženatý, dvě děti

Studium:

VŠ právnického směru

Praxe:

od r. 1995 advokát působící v advokacii
1997 vytvořil s JUDr. Barákem společnou advokátní kancelář BARÁK, BEDROŠ a spol. s pobočkami v Brně, Znojmě a Praze specializuje se na záležitosti autorských práv a užitečných vzorů, obchodní, majetkové a trestní právo dále se zabývá výchovou studentů třetích a vyšších ročníků právnických fakult – poskytuje pravidelné konzultace aplikace teorie v praxi a prázdninovou praxi

JUDr. Deutsch Alois,

nar. 20. 10. 1957

Studium:

1981 Právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně (dříve UJEP Brno)

Praxe:

1983–1993 podnikový právník – Zemědělské zásobování a nákup, EJM, Český rozhlas Brno od r. 1993 advokát se zaměřením na občanské, obchodní a autorské právo

JUDr. Kanarek Jáchym,

nar. 22. 4. 1957

Studium:

Právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně (dříve UJEP Brno)

Praxe:

1980–1990 podnikový právník ve společnostech výrobní a projekční sféry
od r. 1991 advokát provozující vlastní praxi; obchodní právo, občanské právo a související právní obory

text (RW), foto archiv

Mediátor Robert Cholenský:

Baví mě pracovat s lidmi a pomáhat jim.

Robert Cholenský toho přes svůj mladý věk stihl v právní oblasti už hodně – studoval u nás i na prestižní univerzitě v USA, pracoval jako výzkumný asistent u profesora Schaefera na problematice rozšíření EU, už několik let se teoreticky i prakticky zabývá mediálním řízením a působí v Lize lidských práv. Stal se certifikovaným mediátorem a s mimosoudním řešením sporů chce mít svůj život spojen i do budoucna.

Ještě na gymnáziu uvažoval Robert Cholenský o tom, že by se v budoucnu věnoval nějakému technickému oboru, brzy u něj však převládla touha pracovat s lidmi a pro lidi. A během studia na brněnské právnické fakultě našel i obor, v němž by toto přání uplatnil – občanské právo. „Pracoval jsem při škole v patentové a známkové kanceláři, kde se vše točí právě kolem občanského práva. Objevovalo se tam mnoho sporných momentů. To, že dnes mimo jiné vystupuji jako mediátor při mimosoudním řešení sporů, má své kořeny vlastně už v té době. Kancelář byla malá, takže jsem se tam dostal úplně ke všemu. Do budoucna mě tahle práce hodně ovlivnila, byla to cenná zkušenost,“ vysvětluje Cholenský.

„Mediaci jsem původně nevěřil. Proč by měli dva lidé ve sporu dobrovolně usednout k jednacímu stolu?“

Po ročním působení v kanceláři ještě nějakou dobu studoval v Brně, poté školu přerušil a odjel na rok do Spojených států studovat práva na University of Nebraska. „Právě tam jsem se poprvé podrobně seznámil s arbitráží a mediací. U nás se o praktickém provádění těchto věcí na vysoké škole nic nevyučuje. Popravdě řečeno, předtím jsem mediaci nevěřil. Proč by měli dva lidé ve sporu dobrovolně usednout k jednacímu stolu?“

Nedokázal jsem si představit, jak by to mělo fungovat. Takže jsem se hlavně ze zvědavosti přihlásil do kurzu o mimosoudním řešení sporů. Musím říct, že to byl hodně náročný kurz se spoustou samostudia, s teoretickými i praktickými ukázkami. Zní to nepravděpodobně, ale díky skvělým lektorům jsem už po první hodině výuky uvěřil, že to fungovat může,“ vzpomíná Cholenský.

Studium v USA bylo nové v mnoha ohledech – vyučovaly se zde hlavně dovednosti. „Ze školy tam proto vycházejí vlastně hotoví právníci. Při seminářích se sehrávaly předem připravené scénáře, abychom pochopili, jak mediální řízení dělat. Zaujalo mě to natolik, že jsem se rozhodl zkusit to opravdu prakticky – v reálném světě s reálnými lidmi, kteří nemusejí být tak ochotní spolupracovat jako spolužáci ve škole. Sehnal jsem si stáž v mediálním centru propojeném s místním soudem. Měli tam velké množství sporů. Mohl jsem si tak poprvé naostro vyzkoušet jejich řešení úplně od začátku, kdy jsou lidé rozhádání a často se i nesnášejí. Nejzajímavější bylo, že spory se týkaly prakticky čehokoliv – od brýlí za devadesát dolarů po zubní protézu za dva a půl tisíce. Spor o náhradu těch brýlí třeba probíhal mezi dvěma dlouholetými přáteli, kteří se nepohodli v restauraci a jeden je druhému nešťastnou náhodou srazil z hlavy. To ale nebylo pravou příčinou sporu – tou bylo prohlášení, že je ten první poškozenému nezaplátí. Pánové se tak dostali až k soudu. Když jsem si pak procházel seznam žalob, narazil jsem na tenhle případ, zavolał oběma a nabídl jim mediaci. Sešli jsme se a za hodinu a půl byl spor vyřešen, byl to pro mě velký pocit satisfakce,“ usmívá se Cholenský.

Po návratu ze zahraničí dokončil vysokou školu, ještě před státnicemi ale začal pracovat v Lize lidských práv. Docházel sem už dříve pomáhat jako dobrovolník ve svém volném čase. „S Ligou jsem se seznámil někdy ve druháku na Letní škole lidských práv, kterou tahle organizace každoročně pořádá. Od té doby jsem zde po dva roky koordinoval legislativní projekt ochrany sdružovací svobody v návrhu nového občanského zákoníku,“ dodává Cholenský. Práce v Lize lidských práv ho baví hlavně proto, že je různorodá a přináší pořád něco nového: „Nemáte prostě čas se začít nudit. Navíc jde o zajímavé věci, kterým se ale skoro nikdo nechce věnovat – když se s něčím začíná, nekoukají z toho totiž hned peníze. Teď se třeba zabývám téměř výhradně právy pacientů a řešením jejich sporů s lékaři, dříve to bylo i policejní násilí a rasová diskriminace.“

„Důležitý je přístup účastníků mediace. Když už se pro ni rozhodnou, neměli by pak výslednou dohodu zpochybňovat.“

Přes všechny své aktivity se chce i dále věnovat také mediaci. Píše na toto téma svou disertační práci, spolupracuje s Unii pro rozhodčí a mediální řízení ČR, nedávno se zúčastnil mezinárodního čtrnáctidenního workshopu pro mediátory v Budapešti. „Kurz tam vedli jedni z nejlepších amerických mediátorů. Naučil jsem se zase spoustu věcí. Od mého pobytu v USA uplynulo několik let a práce s mediací se tam mezitím hodně rozvinula – zkrátka neusnuli na vavřínech. A hlavně to umějí podat tak, aby to každého zaujalo,“ míní Cholenský. Jinak ale americké a evropské vedení mediace není nijak odlišné: „Rozdíly mezi případy jsou dány spíše tím, z jakého prostředí spor vychází – zda jde o rozvod nebo obchodní při, a z kulturního pozadí sporu – náboženského cítění účastníků, jejich příslušnosti k etnické menšině apod.“ Aby se mediace v Česku mohla lépe rozvíjet, je podle Cholenského potřeba vytvořit o ní speciální zákon. „Takové ukotvení by téhle metodě řešení sporů umožnilo získat mezi lidmi větší popularitu. Mám pro zákon i vypracovány některé podklady. Měl by být podobný slovenskému – stručný, obecný, s nepřilíš striktními pravidly. Důležitý je ale i přístup samotných účastníků mediace. Když už se pro ni rozhodnou, neměli by pak výslednou dohodu zpochybňovat a vracet spor k soudu jen proto, že je pak napadne, že by mohli z protistrany vytráskat víc,“ uzavírá Robert Cholenský.

Robert Cholenský

narodil se v roce 1979 v Jablonci nad Nisou
1993–1997 – studoval na Gymnáziu Jiřího z Poděbrad
1998–2004 – studoval právo a právní vědu na Právnické fakultě Masarykovy univerzity
2001–2002 – asistent v patentové a známkové kanceláři
2002–2003 – studium a odborná stáž na University of Nebraska v USA
2003 – výzkumný asistent profesora M. P. Schaefera na UNL College of Law, mediátor v Mediálním centru v Lincolnu od r. 2004 – právník nestátní neziskové organizace Liga lidských práv, doktorand na Katedře občanského práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity

...co mám rád

když má moje práce smysl
a někomu prospěje
teplé podnebí – třeba v Portoriku
rybaření

...co mi vadí

namyšlení lidé
práce s někým, kdo neumí hrát fér
vstávat brzo ráno

CERTUS

P A R I S

NE KAŽDÉ PARTNERSTVÍ VYDRŽÍ NAVĚKY.

KDYŽ SI ALE VYBERETE TOHO SPRÁVNÉHO PARTNERA PRO ŽIVOT,
TICHÉHO A SPOLEHLIVÉHO SPOLEČNÍKA, POCÍTE NA VLASTNÍ KŮŽI
TU PRAVOU SOUHRU SMYSLŮ. JEN ROVNOCENNÝ PARTNER
VÁM DODÁ POCIT SEBEJISTOTY A SÍLY.

manilla
www.manilla.cz

VÁŠ STYLOVÝ SPOLEČNÍK

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže
Martin Pecina říká:

**Chceme chránit
spotřebitele,
ne zájmové skupiny**

Stojí v čele antimonopolního úřadu, věnuje se mnoha sportům, zajímá se o průmysl, rád vypráví anekdoty a jeho jméno naleznete na seznamu členů sdružení nadprůměrně inteligentních lidí – slavné Mensy. Jak je vidět, Martin Pecina je skutečně všestrannou osobností.

Čím se vlastně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zabývá?

Ochrana hospodářské soutěže se skládá ze tří činností. První a nejdůležitější je ta, které se anglicky říká antitrust – řízení vedené proti zakázaným dohodám, proti zneužívání dominantního postavení soutěžitelů a řízení o povolení spojení podniků. Druhou oblastí je kontrola procesu zadávání veřejných zakázek. Třetí činnost – veřejná podpora – je z našeho pohledu méně významná, protože v ní nerozhodujeme.

Jak by se podle vás tato ochrana měla vyvíjet do budoucna?

Její principy existují bez větších změn už od založení Evropských společenství. Soutěžní právo vzniklo v Americe a bylo převzato Evropou. Je velmi obecné a rozvíjí se tedy zejména rozhodovací praxí – judikaturou evropských soudů a Evropské komise. Náš úřad může rozhodovat nejen podle českého, ale i podle evropského práva. Obě jsou si velmi podobná, proto v oblasti legislativy nevidím nutnost něco výrazně měnit. To se ovšem netýká drobných změn vyvolaných poznatky z naší praxe.

Vždy jsme byli poměrně liberální ohledně fúzí. Jejich zákaz je velmi silným nástrojem a v tak malé ekonomice, jako je ta česká, nemá příliš prostoru k uplatnění. Po mém nástupu do funkce jsme se ale třeba snažili změnit přístup k jednotlivým soutěžitelům – je u nás malé povědomí například o tom, co to jsou vertikální zakázané dohody, co není povoleno ve vztahu mezi dodavatelem a odběratelem. Dlouho jsme proto firmy spíše upozorňovali na to, že něco nesmějí dělat, dnes už je ale čas začít je za to i postihovat. U kartelových dohod není o čem diskutovat, musejí být trestány co nejpřísněji.

V oblasti zneužívání dominantního postavení se snažíme, aby naše činnost přinášela prospěch konečným spotřebitelům. I některé praktiky dominantních soutěžitelů mohou nakonec vést k jejich profitu. A my jsme tu proto, abychom hájili veřejný zájem a ne nějakou zájmovou skupinu. To se týká třeba supermarketů.

Nejoblíbenější...

město: Amsterdam, Paříž

dovolená: tam, kde se dá lyžovat

film: Terminátor 2 – to je největší umělecké dílo všech dob :-)

jídlo: maso, hlavně steaky, nemusím rajskou

Nemám rád...

když jsou lidé na sebe schválně zlí a nevycházejí si vstříc

Největší sen...

koupit si velkou motorku a jezdit na ní třeba i do práce

V mnoha českých městech způsobily konec podnikání drobných živnostníků, ale jejich vstup na náš trh měl pozitivní důsledky pro spotřebitele. Ceny šly dolů, zlepšila se kultura prodeje apod.

„Zbytečně mnoho firem nás musí příliš náročným způsobem žádat o spojení podniků.“

Zmínil jste českou a evropskou soutěžní legislativu. Má nějakou výraznou trhlínu, se kterou je třeba něco dělat?

Připravujeme novelu zákona, jde ale spíš o technické záležitosti. Výjimkou jsou prahy pro fúzování, které chceme upravit. Myslím si, že zbytečně mnoho firem nás musí příliš náročným způsobem žádat o spojení podniků. Žádost podávají společnosti, které po fúzi budou mít obrát jednu a půl miliardy. Ve většině případů to pro ně znamená zbytečnou práci, protože pokud se nezmění konkurence, nedojde k ohrožení trhu – a my tím pádem nemáme moc co posuzovat. Fúze je u nás na úřadě vyřešená třeba už za dva týdny a firmy žádost připravují celé dva měsíce. Navíc je stojí sto tisíc. V oblasti antitrustu a zneužití dominantního postavení nás pak trochu svazuje nový správní řád – třeba ohledně nakládání s obchodním tajemstvím.

Které případy řešené ÚOHS vás v poslední době nejvíce zaujaly?

Pro mě byl zajímavý případ Moravských naftových dolů, který jsem sám posuzoval. Tomuto státnímu podniku v likvidaci jsem udělil nejvyšší pokutu v oblasti zadávání veřejných zakázek – pět milionů. Stala se totiž neuvěřitelná věc.

Likvidátorka uzavřela bez výběrového řízení smlouvu na zakázku ve výši přes čtyři miliardy s obrovskou smluvní pokutou za jednostranné vypovězení smlouvy. Přitom musela vědět, že podnik, který už nemá žádné zaměstnance, není schopen zakázku splnit.

U antitrustu jsme řešili velký případ ve věci plynem izolovaného spínacího ústrojí. Společnost ABB nám nahlásila, že má již delší dobu – asi patnáct let – nedovolenou dohodu. Byl to klasický kartel celosvětového rozsahu, kdy se firmy domlouvaly, za kolik budou zmíněné zařízení v jednotlivých zakázkách prodávat. ÚOHS jim udělil rekordní pokutu – přes 900 milionů.

Na úrovni Evropské komise padla dokonce pokuta ve výši skoro miliardy euro. Tento případ je zajímavý i tím, že jsme při jeho řešení uložili pokuty firmám, které u nás nikdy nepodnikaly. Šlo o japonské společnosti, které uzavřely kartelovou dohodu o tom, že nevstoupí na český trh. Obával jsem se, jak budeme peníze v Japonsku vymáhat, ale k mému velkému překvapení všechny firmy pokuty v termínu zaplatily.

„Je to už taková tradice, že předsedové našeho úřadu jsou technici.“

Jak jste se dostal k ochraně hospodářské soutěže?

Mám technické vzdělání, celý život jsem pracoval v hutnictví a energetice. V roce 2005, kdy jsem dělal náměstka ministra, mi vláda nabídla pozici předsedy ÚOHS. Tohle místo je spjaté s průmyslem, který mě vždycky bavil, navíc je i zajímavější než má tehdejší práce. Neváhal jsem a začal se o pozici ucházet. Profesně to není úplně v mém ranku, na druhou stranu i oba mí předchůdci v čele úřadu byli technici. Je to už taková tradice, že předsedové ÚOHS jsou buď elektrikáři, nebo strojaři. (smích)

Máte nějaké osobní zkušenosti s mimosoudním řešením majetkových sporů?

Asi je brzo získám, pojedou totiž zřejmě svědčit do Londýna v mezinárodní arbitráži. Společnost ArcelorMittal žaluje Českou republiku kvůli privatizaci Vítkovic. Její zástupci argumentují tím, že když kupovali Novou huť, mysleli si, že si koupí i Vítkovice – protože s Novou hutí souvisejí. S takovouhle filozofií bychom jim museli prodat i OKD, České dráhy nebo mošnovské letiště. Zní to absurdně, ale nesmíme situaci podcenit. I sebeabsurdnější spor může pro ČR skončit nepříjemně, pokud se mu

nevěnuje dostatečná pozornost.

Jsem v otázce mimosoudního řešení majetkových sporů trochu skeptický. Dokážu si ale představit systém, který by řešení sporů urychlil. Rozhodci by fungovali jako první instance a jejich rozhodnutí by byla přezkoumatelná soudem. Rozhodnutí ÚOHS takto přezkoumatelná jsou. Úředník může také třeba kauzu někam manipulovat, zatímco soudce má úplně jiné postavení – nesmí jen tak vyslovovat své názory, je doživotně jmenován, dlouhodobě se pro svoji funkci vzdělával a řídí se odlišnými principy.

Zbývá vám při vašem pracovním vyřízení čas na koníčky?

Hrával jsem šachy, ale to už je dávná historie – dnes si jdu jen někdy zahrát simultánku... Rád chodím do fitka a posiluji s činkami nebo na veslařském stroji, jsem k tomu tak nějak fyzicky předurčený více než k aerobním aktivitám.

Když mluvíte o sportu – slyšel jsem o týmu ÚOHS nazvaném Pecinova patnáctka...

Ano, loni jsme při příležitosti patnáctého výročí soutěžního práva v České republice vytvořili družstvo, které se účastní různých fotbalových turnajů. Hraju i já, ale není to nic slavného. (smích) Nejlepší jsem v bráně. Jinak taky chodím plavat a nedávno jsem začal hrát golf. Jeho trénování ale zabere hodně času a obávám se, že tolik volna, abych dosáhl nějaké slušné úrovně, budu mít až tak v důchodu. (smích) V poslední době mě hodně chytlo cvičení aikida. Prostě se udržuji, aby se má fyzická schránka nerozpadla definitivně. (smích)

Ing. Martin Pecina, MBA

narodil se 9. července 1968
1982–1986 – studoval na Střední průmyslové škole strojnické v Karvině
1986–1991 – studoval na Fakultě strojní Vysoké školy báňské v Ostravě
1990–1992 – živnostenské podnikání (programátor)
1992–1996 – obchodní ředitel firmy Proxima
1997–2000 – absolvoval Masarykův ústav vyšších studií, Sheffield Business School
1999–2003 – generální ředitel společnosti Hutní projekt ve Frýdku-Místku
2003–2005 – náměstek ministra průmyslu a obchodu
od 2. září 2005 – předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže
je ženatý a má dvě děti

AVANTI

★★★ Hotel

Střední 61, BRNO
☎ 541 219 858
www.hotelavanti.cz

Přijďte relaxovat tam, kde slunce tančí

Snaha mít krásně opálenou pokožku není záležitostí posledních několika let – už ve starověku si Římané stavěli speciální sluneční terasy, které jim umožňovaly využívat všech blahodárných účinků paprsků. Dnes bronzovou barvu našťestí můžete získat mnohem snadněji – třeba návštěvou solária. Zveme vás do jednoho z nej příjemnějších brněnských solárních studií SUN Dance.

Špičková technika

V SUN Dance jsou vám k dispozici čtyři vysoce výkonná turbosolária světoznámé značky Ergoline s moderním designem. Patří mezi ně dvojice přístrojů 500 Turbo Power, po jejichž celé délce jsou rozmístěny ventilační vývody zajišťující příjemné proudění vzduchu. Oceníte také extra volitelný Air Condition Plus, který snižuje teplotu ergonomicky tvarované akrylové podložky na ležení a ochlazuje celý tunel. U modelu 700 Turbo Power je použita vylepšená technologie zvuku od audio specialistů ELAC; spolu s povrchem opalovací plochy ramen tvoří

jakousi membránu pro vytváření zvukových vln. Největší chloubou SUN Dance, kterou byste si neměli nechat ujít, je však unikátní otevřený model Open Sun A.R.T. 600. Umožňuje zažít při opalování podobné pocity jako ve volné přírodě. Vysokotlaké výbojky jsou zde rozmístěny po stranách akrylové podložky, takže se jejich záření odráží s precizní přesností od skleněných ploch na klenbě. Všechny přístroje jsou pod stálým dohledem techniků a personál je udržuje v dokonalé čistotě. Poskytnou vám nezapomenutelný zážitek i očekávaný výsledek v podobě krásného opálení.

Léčebné účinky

Návštěvou SUN Dance neprospějete pouze krásnému vzhledu pokožky, ale i svému zdraví – opalování má totiž příznivé účinky na tělo i duši. Nejvýznamnějším z nich je tvorba vitamínu D v kůži. Tento vitamín působí při ukládání vápníku do kostí, čímž napomáhá jejich stavbě a brání osteoporóze. „Slunečnímu vitamínu“ i samotnému UV-záření se však připisují i další pozitivní vlastnosti. Patří mezi ně mimo jiné stimulace imunitního systému a kladný vliv na srdce a krevní oběh. UV-záření se jako léčebný prostředek hojně využívá i v dermatologii, kde pomáhá proti lupence, atopickým ekzémům, sluneční alergii, akné, vypadávání vlasů nebo svědění kůže. Při pravidelném opalování UV-záření zvyšuje výkonnost organismu a umožňuje lépe překonávat běžné stresy a deprese, byly prokázány jeho blahodárné účinky na tvorbu hormonů a pevnost svalů, stejně jako při redukčních dietách. V neposlední řadě opálení zvyšuje sebevědomí a navozuje pocit svěžesti – z člověka vyzařuje energie, kterou vnímá i jeho okolí.

Před dovolenou

Opalování v soláriu příznivě ovlivňuje lidský organismus také v dalších ohledech. Díky UV-záření si pleť vytváří vlastní ochranu před slunečními paprsky. Proto je třeba před dovolenou v oblastech s jinými klimatickými podmínkami vhodné se předopálit v soláriu, což během pobytu ochrání pokožku před spálením a sníží její citlivost. To však samozřejmě neznamená, že se pak

Pravidla pro zdravé opalování v soláriu

nepoužívejte několik hodin před opalováním make-up a parfémy

neopalujte se ve stejný den na slunci i v soláriu

počet opalování za rok by neměl překročit 50

neopalujte se v soláriu víc než jednou denně

nezapomeňte si odložit šperky

používejte speciální ochranné brýle nebo fólie (u osob po operaci očí je to nezbytné)

neležte během opalování nehybně

používejte pouze kosmetiku určenou pro opalování v soláriu, ne na slunci

děti mladší 15 let a osoby s fototypem 1 se v solářiích nesmějí opalovat

některé léky v kombinaci s UV-zářením vyvolávají nežádoucí reakci – čtěte příbalové letáky

PEUGEOT

SCOOTERS

Authorized Importer of Peugeot Motorcycles

10 DŮVODŮ PROČ ZVOLIT PEUGEOT

- PEUGEOT Vám nabízí více než 30 různých modelů
- Více než 100 barevných kombinací
- Ceny již od 29 999,- Kč vč. DPH !!!
- Dva roky záruka bez omezení počtu ujetých kilometrů
- Evropská kvalita. Skútry jsou vyráběny ve Francii. Vše je pečlivě kontrolováno, odzkoušeno. Výkonné motory, kterými se může pochlubit jen PEUGEOT
- Krásný francouzský design, šarm a elegance, kterou byste jinde marně hledali
- Technologie, kterou konkurence nikde na světě nevyužívá, např. první sériově vyráběný skútr s kompresorem JET FORCE 125 Kompresor, nominovaný v anketě Motocykl roku 2007
- Motocykly splňují nejpřísnější evropské normy, které Vám zaručují klid a bezpečí při jízdě. Vždyť havárie na nekvalitním stroji ve 30-kilometrové rychlosti může být smrtelná !!!
- Zajišťujeme pro Vás kontinuální a operativní dovoz náhradních dílů i na modely více než 15 let staré !!!
- Možnosti úpravy výkonu motocyklu. Na značku Peugeot Vám dodáme všechny potřebné ND na kítování či ladění Vašeho skútru. Kíty jsou dostupné na všechny modely.

**PŘEJEME VÁM ÚSPĚŠNOU VOLBU
VAŠEHO NOVÉHO STROJE
A HODNĚ ŠŤASTNÝCH KILOMETRŮ
V NOVÉ SEZÓNĚ.**

ZVOLTE EVROPSKOU KVALITU. ZVOLTE PEUGEOT.

Scooters a.s. • U Vlečky 655 • 664 42 Brno-Modřice
Tel.: 547 218 218 • Fax.: 544 238 073 • E-mail: info@scooters.cz

www.scooters.cz

na vašem fototypu i dalších okolnostech. Návštěvy solária také pomáhají potlačovat negativní důsledky rychlého překračování časových pásem. Například při cestování z USA do Evropy je nejlepší čas pro opalování ráno v den příletu, u opačného směru je vhodnější počkat do pozdního odpoledne nebo podvečera.

Nejen opalování

V solárním studiu SUN Dance naleznete kromě kvalitního technického zázemí i inspiraci, servis a poradenství – školený personál vám vysvětlí už tak jednoduché ovládání strojů a doporučí délku opalování, která je závislá především na typu pokožky. Příjemné a relaxační prostředí studia dokresluje bar s občerstvením, vychutnat si můžete například chlazené a teplé nápoje nebo zmrzlinové poháry. V nabídce SUN Dance nechybí ani speciální opalovací kosmetika s regeneračními a podpůrnými účinky a ochranné brýle. K dispozici je i bezdrátové připojení na internet, samozřejmě pak odličovací ubrousky zdarma. Všechny své služby SUN Dance poskytuje v nejvyšší kvalitě a za příznivé ceny, každý den v týdnu můžete využít happy hours s desetiprocentní slevou i zajímavé akce. Další velkou výhodou solária je výborná dostupnost – přímo před studiem má zastávku několik linek městské hromadné

můžete opalovat na slunci celé hodiny – záleží

Týden v SUN Dance

Pondělí	2 za 1 – přijďte 2 a platí jen 1
Úterý	Muži – každá 3. minuta zdarma
Středa	dobíjení permanentek s 10% slevou a dárkem
Čtvrtek	Ženy – každá 3. minuta zdarma
Pátek	jednorázová kosmetika k opalování zdarma
Sobota	občerstvení zdarma
Neděle	občerstvení zdarma

Happy hours – sleva 10 %

Po–Pá	9:00–11:00 a 20:00–21:00
So–Ne	10:00–12:00 a 18:00–19:00

Otevírací doba:

Otevírací doba:	
Po–Pá	9:00–21:00
So–Ne	10:00–19:00

SUN Dance

Cejl 91, Brno 602 00 , tel.: +420 545 210 036
www.sun-dance.cz

Využívat výhod rozhodčího řízení je tak snadné...

K tomu, aby mohlo rozhodčí řízení proběhnout, musejí strany uzavřít tzv. rozhodčí smlouvu – nejčastěji ve formě rozhodčí doložky. Ta je vložena jako jedno z ustanovení do jakéhokoli typu smlouvy, která je založena na majetkové podstatě (kupní smlouva, smlouva o dílo, nájemní smlouva, pracovní smlouva, smlouva o zprostředkování apod.) – a to nejčastěji do závěrečných ustanovení.

Uzavření takovéto rozhodčí smlouvy v písemné podobě je hlavní a v zásadě jedinou podmínkou pro to, aby se smluvní vztah v případě vzniklých problémů neřešil u místně příslušného soudu, ale právě v rozhodčím řízení. Dohoda daná rozhodčí doložkou se tak stává závaznou pro obě smluvní strany jako jediný způsob projednávání sporů. Pokud jedna ze stran „zkusí“ podat žalobu k soudu, tento nemůže ve věci rozhodnout pro svou nepříslušnost.

Unie z řady rozhodčích doložek nejčastěji doporučuje doložku určující k rozhodnutí sporu jediného rozhodce, v řízení vedeném dle zásad spravedlnosti. Zní takto: Smluvní strany se podle zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů č. 216/1994 Sb. v platném znění dohodly, že veškeré jejich spory vzniklé z této smlouvy anebo v souvislosti s ní budou rozhodovány v rozhodčím řízení před jediným rozhodcem podle Jednacího řádu rozhodčího řízení vydaného Unii pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s., IČ: 27166147 (dále jen „Unie“) a zveřejněného na internetové adrese www.urmr.cz, přičemž rozhodce bude ke dni doručení žaloby zapsán v Seznamu rozhodců vedeném Unii a smluvní strany tímto výslovně pověřují Unii, aby určila podle Jednacího řádu rozhodčího řízení rozhodce pro rozhodčí řízení, založené touto rozhodčí doložkou. Smluvní strany tímto pověřují takto určeného rozhodce k rozhodování všech sporů podle zásad spravedlnosti. Smluvní strany výslovně prohlašují, že před podpisem rozhodčí smlouvy měly a mají možnost seznámit se s Jednacím řádem rozhodčího řízení, jakož i s Nařízením o nákladech rozhodčího řízení, a také tak učinily a uvedené dokumenty tak považují za nedílnou součást této rozhodčí smlouvy.

Znění doložky lze v elektronické podobě získat na internetu na webových stránkách Unie: <http://www.urmr.cz/rozhodci-smlouvy-a-dolozky.php>. Zde jsou k dispozici i další typy rozhodčích doložek a smluv o rozhodci – včetně mutací přeložených do dalších jazyků. V současnosti jde o angličtinu, němčinu, francouzštinu, italštinu, španělštinu, ruštinu, polštinu, chorvatštinu, arabštinu a čínštinu.

text Karel Hájek

Ředitelka jazykového centra TLC – Top Language Centre, s.r.o.
Taťána Nepustilová říká:

Důvěřuji své intuici.

Nutnost komunikace v cizích jazycích si mnoho českých firem již začíná uvědomovat, přesto do vzdělávání zaměstnanců v tomto ohledu investují stále spíše zahraniční společnosti. Vědí, že odborné znalosti bez schopnosti komunikovat a prezentovat v cizím jazyce prostě nestačí. Každá firma, která chce „dobývat“ zahraniční trhy, by si to měla včas uvědomit – jazykové vzdělávání je dlouhodobý proces, který vyžaduje čas, energii i peníze.

Proč jste se rozhodla podnikat právě v oblasti jazykového vzdělávání?

Už v průběhu studia jsem zjistila, že znalost jazyků otevírá dveře a láme bariéry. Komunikace je základ všeho. Proto jsem se na střední škole učila angličtinu, němčinu a ruštinu, věnovala jsem se i znakové řeči a těsnopisu. V současnosti hovořím šesti jazyky a stále mám potřebu se dále vzdělávat.

Vždy jste pracovala ve vzdělávání?

Dá se to tak říci. I když jsem pracovala v průmyslových oborech, pokaždé jsem se alespoň okrajově dotýkala i jazyků a jazykového vzdělávání. Mé první zaměstnání asistentky v mezinárodní společnosti zabývající se ekologií a odpadovým hospodářstvím mi otevřelo další možnosti – díky mým jazykovým, komunikačním a organizačním dovednostem. Postupně jsem se propracovala až na pozici obchodní manažerky pro střední a východní Evropu. Také jsem měla možnost reprezentovat Českou republiku na mezinárodních konferencích WASTE EXPO v USA.

Takže jste hodně cestovala. Můžete jmenovat země, za které jste byla zodpovědná?

Kromě České republiky Slovensko, Rakousko, Slovinsko, Maďarsko, Ázerbajdžán a Ukrajina.

To je velmi různorodý výčet. Která zkušenost pro vás byla nejzajímavější?

Určitě Ukrajina. Dostala jsem od renomované zahraniční personální agentury nabídku na místo generální ředitelky v nově založené společnosti. Zároveň jsem si ale uvědomovala riziko, které plynulo z aktuální revoluční politické situace na Ukrajině. A také z velké zodpovědnosti a náročnosti práce.

Jestli tomu správně rozumím, zažila jste „oranžovou revoluci“ na vlastní kůži?

Ano, i to s odstupem času patří k mým nejsilnějším zážitkům. Ukrajina žila šancí lepšího života. A to jsem denně vnímala ve svém nejbližším okolí.

Nejoblíbenější...

město: San Francisco
dovolená: Karibské ostrovy
muzika: W. A. Mozart, J. S. Bach, Vanessa Mae, Luciano Pavarotti
pítí: víno, hlavně Rulandské šedé, pozdní sběr, oblast Morava
jídlo: italská a řecká kuchyně, mořské plody
koničky: jazyky, tenis, cestování, rychlá jízda ve sportovním voze nebo na motorce

Největší sen...

let ve stíhacím letounu

„Řídit sama velkou společnost v extrémních podmínkách byla pro mě výzva.“

Jaký byl přístup k vám jako k ženě na vedoucí pozici?

Práci na Ukrajině považuji za životní zkušenost, která mi hodně dala i vzala. Naučila jsem se respektovat naprosto odlišnou kulturu a styl života, pracovat s lidmi, kteří žijí v jiných sociálních a životních podmínkách, než na jaké jsme v Čechách zvyklí. Naučila jsem se také ukrajinštinou, abych mohla se zaměstnanci mluvit bez tlumočnicka. Co se týče přístupu ke mně, vždy jsem se snažila ukázat svůj respekt a úctu k práci lidí kolem sebe. Na každé pozici se starám o to, aby všichni byli spokojeni, cítili se užiteční a věděli, že se na mě mohou kdykoliv obrátit. A že mají možnost říci svůj názor. Oplátkou mi byli skutečně svědomití a loajální zaměstnanci, kteří respektovali má rozhodnutí.

Co vás tedy přimělo vrátit se zpět do České republiky?

Ukrajina pro mne byla výzva, dokázala jsem si, že jsem schopná sama řídit velkou společnost v extrémních podmínkách. Tato zkušenost i stesk po domově – to byly důvody mého návratu.

Byl to také zlomový moment pro založení vlastní firmy?

Ano, s touto myšlenkou jsem si pohrávala již delší čas.

Mohla byste svoji nynější společnost krátce představit?

Top Language Centre (TLC) nabízí výuku a překladatelské služby ve dvaceti světových jazycích na území celé České republiky. Jsme specializovaní na firemní jazykové vzdělávání. Pro klienty zajišťujeme kompletní výuku, péči a servis sestavený na základě jejich konkrétních požadavků. Vyučujeme všechny jazykové úrovně, přičemž zohledňujeme odborné a specifické potřeby našich studentů.

Jste nejvíce expandující jazyková škola na Moravě, jak se vám to podařilo?

Přistupujeme k zákazníkům individuálně, řešíme a zpracováváme výuku na základě jejich pracovní struktury, požadavků a cílů – včetně vizí do budoucnosti. Jsme schopni připravit zaměstnance na změnu pozice, kdy bude muset svou společnost více reprezentovat v zahraničí, stejně tak zaměstnance od operátora až po manažera. Máme odborně vyškolené lektory, kteří vyučují obchodní jazyk, prezentace, obchodní korespondenci, jednání se zákazníky. Každý klient má svého projektového manažera a metodického odborníka, který pro něj exkluzivně zajišťuje kompletní servis.

Jaké máte garance kvality?

TLC je mezinárodně certifikovaná instituce, garantuje svým klientům nejen vysokou kvalitu, ale i možnost vydání mezinárodních certifikátů absolventům kurzů. Podařilo se nám také získat akreditaci Ministerstva vnitra ČR na vzdělávání úředníků veřejné správy a samosprávy.

Připravujete v současnosti něco nového?

Ano, jde o unikátní projekt pro podporu manažerů a odborníků, kteří pracují v oblasti lidských zdrojů a vzdělávání – v podobě školícího střediska.

„Jsem praktická žena do života a dělám jen to, co umím nejlépe.“

Máte ještě nějaké další plány?

Jsem žena s toulavými botami. Mezi nejaktuálnější plány tedy patří rozšířit naše služby nejen v rámci České republiky, ale i za hranice. Jednáme s klienty o rozšíření stávající spolupráce na jejich pobočky na Slovensku, Ukrajině, v Rumunsku, Rusku a Číně.

Vaše zaměstnání je časově náročné, zbývá vám čas na soukromý život, na koničky...?

Myslím, že jsem praktická žena do života. Děláním jen to, co umím nejlépe. Proto mám kolem sebe mnoho lidí, kteří se starají o můj servis a šetří mi tak čas. Přiznávám, že má pracovní doba je kolem dvanácti hodin denně, šest dnů v týdnu. Z toho vyplývá, že práce je mým největším koníčkem. To, co dělám, mě uspokojuje. A jsem ráda, že mé okolí to respektuje. Odpočívám a relaxuji se svou rodinou, na tenisovém kurtě a cestováním. Kromě toho se snažím pomáhat dětem z Fondu ohrožených dětí, umístěným v Klokánku. Již druhým rokem přispívám na jejich vzdělávání.

Taťana Nepustilová

narodila se 11. března 1976 v Brně
 1996 – 1998 asistentka jednatele společnosti RCP – Recycling Park a.s.
 1998 – 2002 obchodní manažerka pro střední a východní Evropu
 2002 – 2004 ředitelka společnosti na Ukrajině SC-Service Center Stryj
 od roku 2004 majitelka a ředitelka jazykového centra TLC – Top Language Centre, s.r.o.

Jazykové vzdělávání

Poskytujeme profesionální služby firemním klientům v oblasti jazykového vzdělávání zaměstnanců. Pro naše klienty zpracujeme kompletní strukturu vzdělávání, vycházející z profesního zaměření firmy a cílů výuky.

- výuka ve více než 20 světových jazycích
- specializace na firemní vzdělávání
- příprava na mezinárodní zkoušky
- zajištění nezávislého jazykového auditu
- všechny firemní jazykové kurzy jsou mezinárodně certifikované
- vyučujeme klienty v celé ČR
- odborná jazyková příprava
- průběžné vzdělávání a intenzivní kurzy
- zpracování interních pravidel vzdělávání zaměstnanců

TLC - Top Language Centre, s.r.o.
 Františkánská 6, 602 00 Brno
 Tel.: +420 533 433 786
 e-mail: info@tlc.cz
 www.tlc.cz

Top Language Centre

• RISTORANTE •

Rialto

Tímto krédem se řídí jedna z nejlepších brněnských restaurací. A má k tomu také důvod, letos v září totiž oslavila již čtyři roky od svého založení!

Jedinečná atmosféra interiéru byla vytvořena tak, abychom vás co nejvíce potěšili a učinili vaši návštěvu více než jen příjemnou. S potěšením se věnujeme všem maličkostem, abychom zaručili tu nejvyšší kvalitu.

Ristorante Rialto je tím nejvhodnějším místem pro svatby, promoce, obchodní jednání nebo soukromé oslavy.

Ve dvou samostatných místnostech jsme schopni pohostit až 75 návštěvníků restaurace a na terase a v zahradě až 50 hostů.

Ochutnat můžete tradiční italskou kuchyni i vlastní kreace šéfkuchaře Martina Němce.

Všechny naše pokrmy jsou připravovány z nejkvalitnějších ingrediencí a jsou servírovány jako kousek umění.

Náš sortiment vín a jedinečná kolekce grapy doplní dokonalým způsobem vámi vybraný pokrm.

Nově pro vás bylo zajištěno i wifi připojení.

**Život
je krásný
– La vita
è bella**

inzerce

Ristorante Rialto naleznete v Brně na ulici Veveří. Pro více informací můžete zavolat na 541 235 035 nebo 603 918 905.

Otevírací doba:
Pondělí - Sobota 11.30 až 24.00
Neděle 11.30 až 16.00

Přijďte se podívat!
www.rialto-brno.cz

REGISTR SOLVENTNÍCH FIREM

REGISTR SOLVENTNÍCH FIREM ČR – VSTUPTÉ MEZI PODNIKATELSKOU ELITU

Podnikatelské prostředí často není z hlediska korektnosti právě ideální. Rizikovitost obchodů s nesolventními partnery je poměrně vysoká a způsobuje zčásti druhotnou platební neschopnost. Existence RSF ČR – včetně velmi tvrdých podmínek pro zaregistrované společnosti – umožňuje alespoň části podnikatelské veřejnosti obchodovat bez rizika nezaplacení. Firmy v Registru mají také možnost využívat informace z celé škály produktů významné světové skupiny Creditinfo Group. Skupina sídlí v Reykjavíku na Islandu a působí v oblasti poskytování finančních a kreditních informací a řešení pro řízení úvěrového rizika ve více než dvaceti zemích světa.

Mnoho společností usiluje o certifikáty nejrůznějšího odborného zaměření (řada ISO 9000, členství v asociacích apod.). Jejich získání patří zejména po vstupu ČR do EU mezi hlavní kritéria konkurenceschopnosti, neméně významná však je i otázka korektnosti firmy a její podnikatelské etiky.

Proces zkvalitňování podnikatelského prostředí byl v této oblasti dobře nastarován a měl by se dále intenzivně rozvíjet. Je vytvořen základ pro důvěryhodné obchodování – zejména s partnery ze zemí EU, kteří jsou zvyklí pracovat s informacemi ekonomického charakteru.

FIRMA, KTERÁ CHCE VYUŽÍVAT VÝHOD SPOJENÝCH S ČLENSTVÍM V REGISTRU, MUSÍ SPLŇOVAT TŘI ZÁKLADNÍ (PRŮBĚŽNĚ KONTROLOVANÁ) KRITÉRIA:

- Nesmí mít žádné registrované dluhy v žádné ze sledovaných databází dlužníků.
- Nesmí mít platební index (odvozený z informací z databáze platebních informací Creditinfo Czech Republic) horší než B3, tj. maximálně 45 dnů po splatnosti.
- Nesmí mít Creditinfo scoring (neboli pravděpodobnost úpadku firmy během následujících dvanácti měsíců) horší než 5 (akceptovatelné riziko). Předpokladem k tomu je, že firma pravidelně zveřejňuje své účetní závěrky dle zákona.

BEZPLATNÝ SERVIS PRO ČLENY RSF ALL INCLUSIVE:

- zveřejnění ve všech produktech Creditinfo Czech Republic, s.r.o. a sesterských firem Creditinfo Group
- certifikát o členství v Registru solventních firem v českém, německém a anglickém jazyce
- logo Registru v elektronické podobě – pro využití v rámci obchodních a marketingových aktivit (po dobu členství)
- plnohodnotné využívání informačního produktu Creditinfo – Firemní Lustrátor na webových stránkách www.cicr.cz.
- CD s ochrannými etiketami v digitální podobě k použití na vydávané faktury. Registrovaná společnost je oprávněna využívat je po celou dobu platnosti smlouvy.

Kontakt :

Jiří Slovák, ředitel divize, Creditinfo Czech Republic, s.r.o.
divize NEFI Bohemia, Hlinky 40, 603 00 Brno
tel: 541 247 463, mobil: 602 513 750, fax: 541 247 261
nefi@cicr.cz, www.cicr.cz

CREDITINFO CZECH REPUBLIC

P A R T O F C R E D I T I N F O G R O U P

Sám o sobě říká, že je obchodník.
A předvídavost ani obchodnický
instinkt jednateli firmy AMAX, s.r.o.
Vladimíru Bartoníkovi rozhodně nechybí.
Stál totiž u zrodu jednoho z prvních
call center v České republice – v době,
kdy u nás o něčem takovém téměř nikdo
ještě neslyšel...

Vladimír Bartoník:

**Mám rád svou práci
a beru ji vážně.**

Call center u nás zatím moc není. Jaké služby si pod tímto názvem můžeme představit?

Naším klientům nabízíme aktivní i pasivní telemarketing – tedy vyřizování odchozích i přichozích hovorů. Prodáváme po telefonu jejich zboží a služby, provozujeme nonstop informační linky, sjednáváme schůzky obchodním zástupcům, přijímáme a zpracováváme objednávky atd. Je toho hodně. Poskytujeme také školení pro in-house call centra. Všechny své služby nabízíme v jazyce, který si klient vybere. V současnosti máme třeba zákazníky z Maďarska a Polska, pracovali jsme i v němčině – v Rakousku pro švýcarského zákazníka. Slovensko nepovažují za pravé zahraničí, tam pracujeme trvale.

Jednatel firm AMAX jste už od roku 2003. Jak vypadala vaše předchozí kariéra?

Vystudoval jsem ekonomii a získané znalosti jsem pak spojil s obchodováním. Prošel jsem několika firmami – včetně jedné, která se zabývala prodejem prostřednictvím obchodních zástupců. V roce 1999 jsme v České republice zahájili telefonní prodej. Šlo tehdy o úplnou novinku a nikdo nevěřil, že by něco takového mohlo u nás fungovat. Ani my sami ne. Majitelé firmy z Dánska a Norska na tom ale trvali a časem jsme opravdu zjistili, že nám to jde. Později jsem měl možnost seznámit se s provozem několika call center v zahraničí a uvědomil si, že tenhle způsob prodeje je efektivní a z hlediska řízení praktický. Když pak byla firma prodána, rozhodl jsem se z ní odejít a založit call centrum, které by se nespecializovalo na vlastní produkt, ale nechalo se najímat.

„Firmy si často nedokázaly představit, že by jejich jménem měl pracovat někdo jiný.“

To byl dost odvážný a průkopnický čin...

Ano, začátky nebyly jednoduché. Když lidi slyšeli call centrum, ptali se: To jsou nějaký kola nebo co? Navštěvovali jsme různé společnosti a trpělivě vysvětlovali, co to call centrum vlastně je a co pro ně můžeme dělat. Firmy si ale často nedokázaly představit, že by jejich jménem měl a mohl pracovat někdo jiný. Dostal jsem se třeba do společnosti, která už několik let pro jiné podniky zajišťovala úklid. Říkal jsem majitelce, jak

je těžké přesvědčit lidi, že jejich telefonní hovory by mohl vyřizovat někdo zvenku a mnohem levněji. A ona odpověděla, ať si z toho nic nedělám – když prý začínali před pár lety oni, nikdo si zase nedokázal představit, že by do své firmy pustil někoho cizího uklízet... V některých společnostech mi tvrdili, že jejich činnost je moc složitá a že než nějakého svého zaměstnance pustí k telefonu, musí u nich pracovat minimálně rok. Ale když si pak uděláte analýzu toho, co tenhle člověk vyřizuje, zjistíte, že více než osmdesát procent dotazů je stereotypních a jen dvacet procent odborných, které je nutné postoupit skutečnému specialistovi.

Kterou službu jste začali nabízet jako první?

Mysleli jsme si, že největší zájem budou firmy mít o příjem a vyřizování telefonních hovorů – jako na Západě. Ale nebylo to tak, podniky si nedokázaly spočítat, že jim můžeme opravdu ušetřit čas, peníze i starosti. Přesto se postupně tento typ služeb rozšiřuje – dnes už máme v téhle oblasti několik zákazníků. Firmy zjišťují, že je to pro ně výhodné; nemusejí člověka na telefonu aktivně řídit a kontrolovat, ušetří, protože jim částku fakturujeme. A jako u každého outsourcingu – vždycky je snazší kritizovat dodavatelskou firmu než vlastního zaměstnance. Postupně jsme se rozvíjeli, místo původních dvanácti pracovišť jich dnes máme k dispozici padesát. A i to už je málo...

Na jaké problémy narazíte nejčastěji dnes?

Mnoho lidí si pořád neumí představit, že by si něco koupili po telefonu. Přitom telefonní prodej je už nějakou dobu běžnou součástí našich životů – když si objednáte pizzu nebo taxíka, taky vás nenapadne, že by v tom bylo nějaké riziko. Platíte při dodání a když nejste spokojeni, zboží vrátíte a příště se obrátíte na někoho jiného. Aby se u nás rozšířil prodej po telefonu do domácností, bude třeba ještě hodně práce i posun v hlavách lidí... Mnoho firem ale už opakující se objednávky vůbec neřeší fyzicky – myslím např. cartridge, kancelářské potřeby nebo nápoje pro zaměstnance. Našimi typickými zákazníky jsou právě firmy, které se specializují na dodávku nějakého zboží, ale nemají tým, který by dokázal rychle oslovit třeba dva kraje najednou. U nás na konkrétní prodej vyškolíme operátora-prodejce, který je pak schopen rychle kontaktovat velký počet potenciálních zákazníků našeho klienta.

V čem je telefonní prodej výhodnější než jiné způsoby?

Pokud máte obchodníky v terénu, nevidíte na ně, nemůžete je rychle přeškolit nebo jim změnit zadání. Když je ale máte pod střechou a na telefonu, je i výrazná změna – třeba produktu nebo lokality – otázkou jediného dne. Dalším velkým plusem telefonního prodeje je už zmíněná rychlost. Samotní prodejci pak nemusejí řešit problémy spojené s přesunem z místa na místo, s nepříznivým počasím apod.

„Mám podezření, že někteří mí známí dodnes netuší, čím se naše firma vlastně zabývá.“

Je práce operátorů náročná?

Prodej po telefonu není jednoduchý, nemůže ho dělat kdokoliv. Někteří operátoři u nás pracují už několik let, jiní odešli po dvou týdnech – i když měli pro tuhle práci velké schopnosti. Prostě zjistili, že to není pro ně, že raději budou pracovat někde, kde nemusejí tolik přemýšlet... Někdy mají naši zaměstnanci problém svému okolí

Mám rád...

aktivitu, práci
cestování a dopravu obecně
psy
květiny
svíčkovou
víno

Nemusím...

poraženeckou náladu
falešné lidi
lidskou hloupost
dršťkovou polévku
na vojně jsem nesnášel zelenou

vysvětlit, co vlastně dělají. Spousta lidí si pod pojmem operátor představí někoho, kdo jen sedí na telefonu, mechanicky ho zvedá a propojuje hovory. Jiní zase pod názvem call centrum vidí nějaké erotické služby typu „zavolej mi“, pod slovem obchodník například člověka, který chodí po domech... Mám podezření, že někteří mí známí dodnes netuší, čím se naše firma vlastně zabývá.

Zkoušel jste si někdy sám sednout k telefonu a dělat operátora?

Samozřejmě, už tehdy v zahraniční firmě.

Když něco někomu zadávám, rád si to předtím vyzkouším – abych věděl, co je a co není možné. Když jsme pak začínali v Čechách, běžně jsme se u telefonů střídali. Dnes už se k obsluze linek nedostávám, ale nebál bych se toho. Sice si myslím, že velitel dělostřelectva nutně nemusí umět z děla vystřelit, ale je třeba mít alespoň nějaké povědomí. Dělán taky školení – nedávno třeba pro operátory na Slovensku. A jedna z přítomných dam mi v úvodu řekla, že má hrozně ráda češtinu. Ptal jsem se jí proč a ona mi řekla: Protože česky mluvil Vinnetou... To je odzbrojující argument. (smích)

Je vidět, že máte svou práci rád. Co vás ještě baví?

Práci jsem vždycky bral hodně vážně. Rodina si zvykla, že mě vidí hlavně po večerech... Volný čas si snažím plánovat, aby nebyl jednotvárný a abych něco viděl a zažil. Jezdím na kole, plavu, hraji badminton a rád poznávám nová místa. Taky mě baví manuální práce – při té si krásně odpočinu a mám pak čistou hlavu. Nemusím squash a golf, i když právě ke golfu mě spousta partnerů láká. Prostě v něm nevidím tu společenskou událost jako oni. Třeba k tomu ale časem dojdou.

Ing. Vladimír Bartoník

narodil se 22. února 1965
studium: MIT – ekonomická fakulta
1990 – České dráhy
1992 – Živnostenská banka
1996 – Inform Net Partners
od 2003 – AMAX
je ženatý a má jedno dítě

Semináře zvyšují konkurenceschopnost klientů

Konkurenční prostředí se stále vyvíjí, jednou ze stěžejních podmínek úspěšnosti firmy jsou vysoce profesionální znalosti manažerů napříč všemi vrstvami podniku. Právě na osoby nejvíce zainteresované na ekonomických výsledcích společností je zaměřen specializovaný vzdělávací program Unie, který nabízí nejmodernější poznatky a informace především z oblasti řešení smluvních vztahů, z nich vyplývajících rizik a majetkových sporů. Podnikatelské subjekty, malý, střední i velký podnik, veřejná správa, subjekty uzavírající majetkové smluvní vztahy – to je téměř kompletní cílová skupina, které jsou vzdělávací akce Unie šity na míru.

Semináře pořádáme v kongresových centrech za využití multimediální techniky. Výuka probíhá ve středně velkých skupinách umožňujících interaktivní přístup, na žádost lze řešení demonstrovat na problémech konkrétních klientů. Lektori se zkušeností s rozhodčím řízením, mediacemi a dalšími způsoby alternativního řešení sporů společně s pedagogicky odborně připravenými kurzy – to je deviza, která nemá v současnosti v ČR obdoby. I výsledky závěrečných kvízů v klientských seminářích svědčí o schopnostech lektorů předávat znalosti a postupy. Při dvaadvaceti těžkých otázkách z oblasti ADR, práva a licenčního systému CICERO dosahují školení klienti průměrně chybovosti pod devět procent. Jednotlivé vzdělávací aktivity mají rozsah mezi pěti až šestnácti vyučovacími hodinami a frekvenci si mimo rozsáhlých materiálů odnášejí i certifikát potvrzující jejich výkon. Při běžné účasti kolem dvaceti pěti posluchačů a padesáti kurzech ročně lze snadno dovodit, kolik špičkových manažerů ročně projde vzdělávací sekcí Unie. Mezi účastníky patří například: Factoring České spořitelny, Peugeot Česká republika, ATLAS.CZ, REAL SPEKTRUM, Siemens Automobilové systémy, HVB Bank Czech Republic, UNIQA, AutoCont CZ, OVB Allfinanz, Skanska DS, Magistrát města Brna, STARO-BRNO a další.

Klientům licenčního systému CICERO je od ledna každý měsíc k dispozici stále propracovanější neveřejný seminář zaměřený na maximální využití licence a na hlubší poznání rozhodčího řízení.

Jako pozvánku na již tradiční seminář „Vymahatelnost smluvních práv prostřednictvím rozhodčího řízení“ zmíníme nový layout multimediální prezentace, nově pojatou anketu sloužící k předběžné identifikaci rizik hrozících vaší společnosti a možnost účastnit se tohoto kurzu minimálně třikrát do měsíce po celé ČR. I nadále se jedná o jediný takto pojatý a rozsáhlý seminář na území republiky. K původní slevě přibýly nové akční bonusy. Možnost vzít s sebou až tři další osoby ze stejné firmy s úsporou 2510 Kč na každém, to už stojí za zvážení, populární bonus za internetovou registraci zůstává samozřejmě v platnosti. Místa a termíny seminářů jsou zveřejněny na www.urmr.cz/seminare.

text (RW)

Unie upravuje firemní image

Na konci letních prázdnin jsme začali s postupnými úpravami naší corporate identity. Změnu firemního grafického stylu jsme zahájili úpravou loga, které bylo zjednodušeno do dvoubarevného provedení. Staré logo je postupně nahrazováno novým na všech tiskových materiálech, které zároveň procházejí grafickým zjednodušením. V současné době již také používáme nový design merkantilních tiskovin – vizitek a hlavičkových papírů, jsou nahrazovány původní dopisní obálky. Změnil se vzhled firemních dokumentů – účetních a daňových dokladů, nový layout mají i naše smlouvy. Celkovou úpravou pak procházejí propagační materiály a „produkt listy“.

Do konce letošního roku by měla vzniknout nová ucelená řada těchto tiskovin, která nahradí předchozí firemní publikace.

Pravidelní čtenáři Satisfakce se s první částí řady Rozhodčí doložky ve světových jazycích setkali v minulém čísle, tentokrát je přiložen produkt list Rozhodčí řízení. Celá série o Unii a jejích službách bude čítat třináct položek a věříme, že toto číslo pro nás a naše klienty a zájemce o naše služby nebude nešťastné.

Novým způsobem jsme se začali prezentovat i v tištěných reklamách a postupně jsou do kampaní začleňovány nové slogany.

Do konce letošního roku bychom rádi upravili i své webové prezentace. Přestože jsou kladně hodnoceny, nechceme ustrnout a změnou projdou především po obsahové stránce a v logické posloupnosti.

Cílem změn je udržení a posílení důvěry zákazníků, partnerů i podnikatelské veřejnosti v nás a naše služby. Chceme se i nadále prezentovat a být vnímáni jako moderní, dynamická, zároveň však důstojná a spolehlivá společnost.

text Karel Hájek, foto archiv

Když má rozkoš svoje rizika

text: Helena Zikmundová, foto: Michal Bartoš

Občanské sdružení Rozkoš bez rizika na Moravě průběžně eviduje na pět tisíc žen provozujících sexuální služby, zhruba dva tisíce z nich jsou s organizací v pravidelném kontaktu. Ačkoli se od vyhlášky z roku 2005 prostitute z brněnských ulic téměř vytratila, z města samotného nezmizela a v prostředí klubů nebo privátů je informovanost i prevence pořád stejně nezbytná, jako byla dřív. Shodou okolností od stejného roku má naštěstí Brno vlastní poradenské centrum, jehož zaměstnanci se snaží o zdánlivě prostou věc: Aby byl sex za peníze bezpečnější pro obě zúčastněné strany.

Trocha historie

Rozkoš bez rizika vznikla v roce 1992 v Brně z iniciativy Hany Malinové, která se tu začala zabývat prevencí mezi sexuálními pracovníci přímo v terénu. Brzy se ale těžiště její práce přesunulo do Prahy, kde byla cílová skupina pochopitelně větší. V roce 1995 bylo v Praze navíc otevřeno kontaktní centrum s ordinací a poradnou, kam ženy mohly samy docházet. Později se podařilo získat peníze i na vlastní sanitku, takže bylo možné za klientkami dojíždět. V Brně zatím fungoval streetwork a krizová telefonní linka.

Od roku 2005 má ovšem svoje kontaktní centrum i Brno. Vede ho Monika Janířková, která se k Rozkoši přidala tři roky předtím jako terénní sociální pracovníce. Navázala na činnost předchozího týmu a postupně začala mapovat celou jižní Moravu (včetně příhraničí) a Olomoucký kraj. Jednou za týden je brněnská Rozkoš otevřená pro všechny ženy, které přijdou z vlastní iniciativy a nechají si udělat vyšetření, případně potřebují jinou pomoc. Základní sociálně-právní poradenství mohou dostat přímo tady. Při problémech, které nespádají do působnosti Rozkoše bez rizika, jim zaměstnankyně zprostředkují kontakt s příslušnou organizací nebo institucí. Ostatní dny v týdnu jsou vyhrazeny hlavně tomu, bez čeho se provoz centra v žádném případě neobejde: streetworku, práci v terénu. Jedině pravidelným kontaktem se totiž dá dosáhnout toho nejcennějšího – dlouhodobých výsledků.

Získat si důvěru

„Při streetworku pracujeme většinou ve dvou lidech, nechodí s námi žádný muž,“ popisuje Monika pravidelné návštěvy klubů. „Pokud chceme vzbudit důvěru, nemůžeme hned na začátku ukázat, že my jim nedůvěřujeme a očekáváme nějaké potíže. Navíc tam přece jdeme za ženami a muž by nám při komunikaci s nimi spíš překážel.“ Důležité je kromě osvěty formou rad a brožurek nabídnout také konkrétní službu. Bývá to především test na HIV, který navíc zvyšuje možnost, že se pracovníce z Rozkoše dostanou do klubu i příště – výsledky testů bývají k dispozici až za dva týdny. Počáteční nedůvěru v klubu se někdy nepodaří prolomit vůbec, někdy až časem. „Poprvé se kontakt s klientkami často musí odehrávat pod dozorem někoho z personálu, k intimním

O sdružení

Občanské sdružení Rozkoš bez rizika se primárně zaměřuje na léčbu a prevenci pohlavně přenosných chorob, a to zejména u osob s rizikovým sexuální chováním. Kromě činností zmíněných v textu se organizace aktivně podílí i na mezinárodních projektech: Plně vybavená pojízdná ambulance, která předtím jezdila po České republice, byla následně předána do ukrajinské Oděsy. Tam se sdružení také zapojilo do kampaně „Chci ještě žít“ na pomoc pacientům těžce nemocným AIDS, dožívajícím v nelidských podmínkách tamní nemocnice. Další zcela nová sanitka byla v roce 2004 předána do afrického Zimbabwe, kde virus HIV a nemoc AIDS představují kriticky rozšířený problém.

Sdružení částečně získává peníze na svůj provoz od Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva zdravotnictví ČR, dále z mezinárodní nadace Global Fund for Women a od dlouhodobých i příležitostných sponzorů. Pokud byste rádi jeho činnost podpořili i vy, číslo účtu je 155330944/0300.

rozhovorům tedy moc nedochází. Po druhé nebo třetí návštěvě ale personál obvykle usoudí, že neděláme problémy, a pak se můžeme bavit s každou ženou zvlášť, podrobněji, o jejích vlastních problémech.“ Za svoji praxi už se Monika setkala s různými případy, s narkomanií, násilím. I se ženami, které přímo v prostorách klubu vychovávaly dítě.

Jako občanské sdružení nemá Rozkoš bez rizika samozřejmě právo nic nařizovat nebo ukládat, vše je založeno na dobrovolnosti. To ovšem představuje i určitou výhodu, protože se tím odlišuje od policie nebo úředníků, kteří volí spíš represí a jdou cestou zákazů. Hana Malinová upozorňuje, že i postoj zákonodárců k prostitutkám je trochu diskriminační:

„Vždycky jim hlavně chtějí ukládat povinnosti, ale na práva dojde řeč málokdy.“

Monika Janírková připomíná ještě jeden negativní efekt zákazů a represí: „Všechno se tím posouvá víc do ilegality a blíž ke kriminální činnosti.“

Dřív se streetworkerky pokoušely i cíleně vyhledávat oběti násilí nebo obchodu s lidmi, organizace na takový druh pomoci ale není primárně zaměřená ani dostatečně vybavená. Přesto díky průběžné práci v terénu to často mohou být právě ony, kdo krizové případy objeví a zprostředkuje kontakt na specializovaná místa. „Jsme sociální pracovníci, nikoli právníci,“ zdůrazňuje Monika. „Dáváme jim najevo, že pro nás mají cenu a mohou si s námi povídat.“

Zleva: zdravotní sestra Monika Ptáčková, vedoucí brněnské pobočky Monika Janírková a sociální pracovníce Tereza Gorgoňová

Zakladatelka Rozkoše Hana Malinová

Mužům vstup zakázán

Vlastní prostory brněnského centra Rozkoše bez rizika tvoří dvě hlavní místnosti spojené krátkou chodbou: vpředu kancelář, v zadní části gynekologická ordinace. Platí tu podobné pravidlo jako při kontaktování klientek v klubech: kromě lékaře sem během otvírací doby nesmějí žádní muži. Těžko to brát jako diskriminaci; pro tyhle ženy jsou muži synonymem zaměstnavatelů a klientů – jinými slovy těch, kdo v nich vidí zdroj vlastního užitku. Dá se tedy pochopit, že svoje

Je pro ně dost vzácné, že je někdo zvnějšku neodsuzuje a nemá zábrany s nimi mluvit o tom, co dělají," říká Monika. Pražská pobočka Rozkoše dokonce pod energickým vedením paní Malinové tradičně pořádá divadelní představení i jiné společné akce. V Brně jsou podobné podniky zatím otázkou budoucnosti, ještě pořád tady jde hlavně o navázání kontaktu a vzbuzení důvěry. Slečny, které vidím do centra přicházet, jsou mladé, hezké, upravené, není na nich nic vulgárního. Ostatně proč by taky mělo, tady jsou v civilu a samy za sebe. Mnohé z nich si slibují, že

problémy radši svěří další ženě. „My jsme často jedni z mála lidí, kteří po nich nic nechtějí. Jsou zvyklé na to, že společnost jejich práci odsuzuje, takže o ní často ví maximálně nejužší rodina. Tvrdí, že jsou barmanky a podobně.

Rozkoš bez rizika v Brně

Osazenstvo brněnské pobočky Rozkoše bez rizika nyní tvoří její vedoucí Monika Janířková, zdravotní sestra Monika Ptáčková a jako nová terénní sociální pracovníce i Tereza Gorgoňová. Pracovní tým se příležitostně rozrůstá o praktičanky ze škol zaměřených na sociální práci a je samozřejmě třeba k němu připočítat i dva lékaře, kteří se po týdnu střídají v ordinaci.

až se jim podaří vydělat dost peněz, najít dobrou práci nebo potkat toho pravého, s prostitutí přestanou a povedou zase normální život, s nímž se nebudou muset tajit. Jedna z příchozích právě oznamuje, že si sehnala místo v kavárně a z klubu odchází, což je samozřejmě dobrá zpráva. Jak se ale později dozvídám, její případ je spíš výjimečný, protože zdaleka ne všem se podaří předsevzetí dodržet a opravdu svoje zaměstnání opustit. Příčinou je mimo jiné to, že na rychlý výdělek se taky patřičně rychle zvyká. Když víte, že můžete vydělat několik tisíc každý den, vaše motivace hledat jiné možnosti pochopitelně klesne a časem už třeba ani nepomyslíte na to, že vůbec existují. S tím souvisí další komplikace: odcizení se okolnímu světu.

Monika podobné následky u svých klientek vidá pravidelně. „Taková dívka moc nevnímá změny, dochází k určité stagnaci – jak se pohybuje jen na privátech nebo v klubech a dny tráví doma spánkem, ztrácí kontakt s realitou. Nechodí nakupovat, jídlu si objednává, po městě se pohybuje tak, že si najme taxíka. Přejde jí to jako norma a běžný život jí vlastně utíká.“ Případné dobrodružství se tak časem mění spíš v nutnost, svým způsobem drogu.

A proč ženy s prostitucí vůbec začínají? Základních důvodů je samozřejmě několik, obecně se ale dá říct, že většina z nich ji ze zvláštního osobního zájmu nedělá. Obvykle jim připadá jako relativně snadná možnost výdělku ve chvíli, kdy se zrovna nedostává peněz – po rozvodu, když manžel přijde o práci, u mladších dívek třeba po odchodu z dětského domova. Jen pár z nich v tom vidí dobrodružství a příležitost užívat si života, ale i jejich

představy samozřejmě časem zkoriguje realita. Na moji otázku, jak ženy řeší citovou odcizenost, kterou prostituce nutně přináší, má Hana Malinová smutně jednoduchou odpověď: „Mnoho z nich se s tím prostě nikdy úplně nevyrovná. Začnou třeba pít, někdy i brát tvrdé drogy. Nebo se upnou k nějakému muži, že je zachrání. To se ale nestává.“

inzerce

I brýle mohou být dokonalé.

KOMPLETNÍ SLUŽBY OČNÍ OPTIKY:
měření zraku, aplikace kontaktních čoček, opravy brýlí, dioptrické a sluneční brýle značek: Joop, Hugo Boss, Versace, Jaguar, Davidoff, Casal, Adidas, Vogue, Rodenstock, Ray Ban, Trussardi, X-ICE, JFrey, Jai Kudo, Menrad, Zeiss, Oxibis, EYE 2000, Eschenbach, Porsche Design.

Nechceme nabízet tuctové brýle, ale opravdové originální modely, které zdůrazní Vaši osobnost.

Josefská 1, Brno
Jugoslávská 11, Brno
Merhautova 77, Brno
www.opfikiKrouman.cz

Jeho obrazy visí v mnoha galeriích i soukromých sbírkách světa, pravidelně vystavuje v Paříži. Přesto má ze všeho nejraději osobní kontakt s lidmi, z kupců obrazů se stávají jeho přátelé. Jak sám Jaroslav Zdeněk říká – důležité je, aby umění lidem něco dávalo.

Život je pro mě pořád nová výzva

Co tě přivedlo k umění?

Přišlo to tak nějak samo od sebe. Už na základce mě bavila výtvarná výchova a účastnil jsem se různých akcí, které s ní byly spojené. Byly to často klasické akce minulého režimu – požární den, den veřejné bezpečnosti apod. Už jako děčko jsem tak vystavoval obrazy a taky získával různé ceny. Stávaly se mi ale i trapasy – pamatuju si na ten nejhorší, kdy jsme pár dnů po letních prázdninách dostali za úkol namalovat kukuřičný klas. Pracoval jsem kombinovanou technikou a obraz jsem udělal vodovkama a tuší. A dostal jsem za něj čtyřku, což mě strašně rozhořčilo. (smích) Řekl jsem tehdy našemu učiteli, že mu ještě ukážu...

Kde bereš inspiraci?

Z cestování, ze situací, které se mi staly, nebo i z konkrétních lidí, které znám a potkávám. Pak se uzavřu sám do sebe a vytvářím obrazy. Ne každý se v nich pozná, ale já vždycky vím, o kterou osobu jde.

Vzpomeň si na svůj úplně první obraz?

Na úplně první asi ne, to bylo fakt někdy brzo na základní škole. Můj první profesionální obraz se jmenoval Bolest a představoval portrét svatého. Byl černobílý se stříbrnou metalizou. A byl to vlastně i první obraz, který jsem prodal. Tehdy mi bylo asi pětadvacet let. Dnes je tenhle obraz ve Francii.

Jak vnímáš sám sebe?

Chtěl bych dělat pro lidi a vycházet s nimi. Myslím, že nejsem nějak namyšlený. V dnešním světě umění to ani nejde. Člověk by měl být sám sebou, měl by mít kolem sebe lidi, který má rád a který mají rádi jeho. Prostě ty, za který může dát ruku do ohně. Nejde mi o velký galerie a prodávání obrazů za miliony. To bych ztratil kontakt s lidmi, to je chlad. Jsem rád, že z kupců mých obrazů se postupně stávají mí přátelé. Třeba si je pozvu i na Vánoce. Vznikl z nich vlastně klub. Posílám jim pozvánky – můžou

na akci přijít, nemusejí, záleží na nich. Je zajímavý, když se pak sejdou a povídají si: já mám ten obraz a já tamten a vy máte co a tak... Někdy třeba přijdou ještě před vernisáží a vybírají si obrazy před jejich vystavením. Je fajn to s nimi takhle sdílet.

Od tvých přátel jsem zaslechl o tvých převlecích a výstupech na večírcích. Nejsi tak trochu i herec?

Přiznám se, že herectví jsem chtěl vždycky studovat. V roce 1988 jsem dokonce dělal přijímačky

na FAMU. Byl jsem v té době na vojně a písemně si vyžádal přihlášky. Poslali mi je, dostal jsem opuštěný a jel. Myslel jsem si, že všechny přechytračím, takže jsem ještě požádal kolegy vojáky, aby mi udělali zvukový kulisy k jedné povídce. Byl jsem prostě nachystaný od A do Z. Byly tam různé kategorie, který se musely splnit – zpěv, improvizace, herectví, přednes a další. Předstoupil jsem před porotu a řekl mi: začněte, čím chcete. A já blbec jsem začal písničkou Ach synku, synku, a to vlastně neumím zpívat. (smích) Na tom jsem úplně pohořel. Pak jsem

» měl dělat hereckou improvizaci na téma fotbalový brankář. Ale bohužel, jak jsem chytal ten imaginární balon, tak jsem tleskl. To se porotě nelíbilo, protože míč tam vlastně nebyl. Tak jsem se vrátil do Benešova do kasáren. Pak mi z FAMU přišel dopis, že kvůli vojně mě nemůžou přijmout, ale že za rok to mám zkusit zase. To pro

mě bylo povzbuzení, ale přijímačky jsem pak už nedělal a po vojně jsem se vrátil k rodině do Brna.

A co bylo pak?

Kromě herectví jsem vždycky uvažoval i o medicíně, tak jsem začal dělat poskoka na operačním sále. Při téhle práci jsem potkal

spoustu lidí, mezi nimi i jednoho, s kterým jsem vyrazil do Německa. Tam jsem pracoval po restauracích. Pak jsem se vrátil zase do Brna a se mnou přijel i kamarád Simon. Bydleli jsme v bytě na Koblížné a on učil na jazykovce. Po půl roce jel do Anglie a řekl mi, abych jel s ním. Tak jsme vyrazili stopovat, ale nikdo nás nezval a mrzlo, museli jsme se vrátit. Zavola jsem kámošce, ať se do bytu po nás někdo nastěhuje, šli jsme na Zvonařku a koupili si lístky do Londýna. Problém byl v tom, že Simon v Anglii měl práci, zatímco já ne. Měl jsem v Londýně kamarádku, ale nemohl jsem u nich doma přespávat, protože jejich rodina je hodně nábožensky založená. Tak jsem spal v hostelu. Neměl jsem co dělat, bloumal jsem po městě a přemýšlel o návratu. Simon mě ale přemluvil, abych zůstal. Hodně mi pomohlo, že za námi začali jezdit kamarádi z Čech. Náš vztah šel, jak šel, zjistil jsem, že vlastně chci něco jinýho. Pořád jsem hledal práci a dal jsem si inzerát. Nakonec jsem se přes známé společně s jednou kolegyní dostal k Eltonu Johnovi, u kterého jsme začal pracovat jako majordomus.

Co jsi u něj měl na starost?

Kromě sexu vlastně všechno. (smích) Staral jsem se o hosty a dům, při večírcích jsem hlídal, aby se nic nerozbilo nebo neztratilo. A když jsem měl službu já, taky se nikdy nic takovýho nestalo. Byla to vlastně práce jako každá jiná. Elton není nijak namyšlený, je to pohodář. Ani nikdo z dalších slavných lidí, které jsem poznal, se na mě nevytahoval. Byla to třeba tehdejší kapela Take That, Mick Jagger, královská rodina včetně princezny Diany, zpěvačka Lulu... V Anglii jsem byl asi šest let a pak jsem se vydal do Francie.

A tam jsi začal víc malovat, že?

Ano, byla tam spousta galerií. Nejdříve jsem ale obrazy vlastně ani nechtěl vystavovat. Měl jsem namalováno několik pláten v akrylu, oleji a pastelu. Známý, který měl restauraci na dobrém místě v Paříži, mě přemluvil, abych je u něj vystavil. Pak jsem z Paříže odjel. Byl jsem ale zvědavý na reakci lidí. Byla dobrá a postupně jsem získával kontakty na různé galerie. To byl vlastně začátek, začal jsem dělat autorské výstavy. A i když jsem stydlivý člověk, stud ze mě tak nějak opadnul. Vrátil jsem se do Paříže a ten známý mi říkal, že hosté měli o mé obrazy zájem, ale já tam nebyl. Nemyslel jsem si, že by to bylo natolik dobrý, abych to prodával. A on mi řekl, že jsem blbec, že zájem fakt byl. Tak jsem výstavu sbalil a šel do komerční galerie spojené

Mám rád...

smažák s hranolkama
fér jednání
českou klasickou muziku 80. let –
Vondráčkovou, Zagorovou, Gotta,
Martinovou...
když je na lidi spoleh

Nemám rád...

lidskou blbost
dotěrnost a vlezlost
manipulaci
techno

s nadací, kde jsem si pronajal prostory a udělal svou první oficiální výstavu. Měl jsem úspěch, ale pořád jsem nevěděl, jestli obrazy prodávat. Nebyly oceněné, nevěděl jsem ani za kolik a tak... Nakonec jsem se seznámil s jednou galeristkou, u které jsem chtěl vystavovat. Neměla na mě ale zrovna čas a já pak při bloumání po městě narazil na další galerii. Zabloudil jsem k ní vlastně náhodou. A tehdy to ještě ani nebyla galerie, byl to butik, který měl velký sál. Zeptal jsem se, jestli ho pronajímají, a oni řekli, že ne, že se tam jen dvakrát ročně dělají módní přehlídky. Ale taky řekli, že když jim pomůžu z toho udělat výstavní sál, můžou tam moje obrazy viset klidně už za týden. Já ale chtěl všechno pořádně připravit a trvalo mi to měsíc. A výstava měla úspěch.

Jak se ve Francii vyvíjely tvé obrazy?

Před odjezdem do Francie jsem maloval olejem, v Paříži jsem ale začal hledat nějaký nový styl, něco, čím bych se uchytil. Nakonec mě tam proslavily hlavně černo-šedo-bílé pastely se stříbrnou metalízou. Uspořádal jsem dvě jejich

výstavy a většina se okamžitě prodala. Pak jsem se nechal vést – znal jsem různé galeristy, kteří mi říkali: to, co děláš, je dobrý, ale hoď do toho trochu barvy. To jsem udělala a moje obrazy se začaly ještě víc líbit.

Lidé měli tvůj nový styl rádi. Ale co ty, nebyl jsi spokojenější s tím původním?

Líbilo se mi to, protože lidem to něco dávalo. Začal jsem pracovat pro různé charity. A s mým dobrým známým z Itálie jsme jednou uspořádali výstavu pro jeho nadaci – v galerii, ve které jednou ročně vystavuji dodnes. Přišlo se podívat tolik lidí, že se tam ani nevešli a spousta jich musela čekat na schodišti a na chodníku. Moje obrazy byly pořád hlavně černobílé jen s lehkou barvou. Do odvážnější barvy jsem se pustil až za rok, kdy jsem udělal další výstavu v Paříži.

si vybrala tři obrazy a koupili je ode mě za do té doby nejvyšší cenu. Manželovi Monique se moje pastely taky líbily a dva z nich si koupil do své kanceláře. Po čase jsem zjistil, že neskončily v kanclu, ale u nich doma, kde visí vedle velkých mistrů. A právě jeden z těchhle obrazů, kostel na Hané, je vlastně počátkem mého abstraktního malování.

Proč ses nakonec vrátil do Čech?

Bylo to po krachu jednoho vztahu. Procestoval jsem pak celou Itálii a přijel zpátky do Brna. Cítil jsem se hrozně – když jsem přijel, ještě zrovna přšelo. Návratu ale nelituju, musím říct, že všechny suvenýry ze zahraničí nakonec skončily v kontejneru. Novým impulsem pro mě byli hlavně lidi. Za dva roky jsem u nás prodal asi dvě stě obrazů. Na druhou stranu, některý věci se mi

Barevné pastely jsem ale i tehdy kombinoval se stříbrnou metalízou, ke které jsem přidal zlatou.

Obrazy, které maluješ dnes, jsou ale úplně jiné – hlavně abstraktní. Jak došlo k této změně?

Jedna významná galeristka – Monique – mě přemluvila, abych chodil do školy malířství a sochařství na okraji Paříže. Její muž byl číslo jedna v reklamě na auta a jejich dcera řekla, že by chtěla některé z mých obrazů. Udělal jsem jim takovou domácí prezentaci u kafe a vína. Dcera

tu nelíbí. V cizině jsem žil bez zábran, u nás je špatný systém, politici... V tomhle ohledu jsme státem šašků.

Vyrazíš ještě někdy do světa?

Určitě, mám nabídky z Kanady a Austrálie. Vlastně se mi pryč ani moc nechce, ale musím jít zase dál. Asi do té Austrálie – chtěl bych se inspirovat tamější faunou. Život je pořád nová výzva.

Jaroslav Zděnek

narodil se v roce 1969 v Českém Krumlově
při přijímacích na FAMU nechal zmizet míč
sbíral zkušenosti v Německu, Anglii a Francii
kamarádil s Eltonem Johnem
baví ho bavit lidi
maluje, vystavuje, cestuje, čepuje pivo
byl voják a asistent na sále, je malíř a komediant

Iveta Řádková:

**Na
každém
mém
modelu
je něco
trochu
ulítlého**

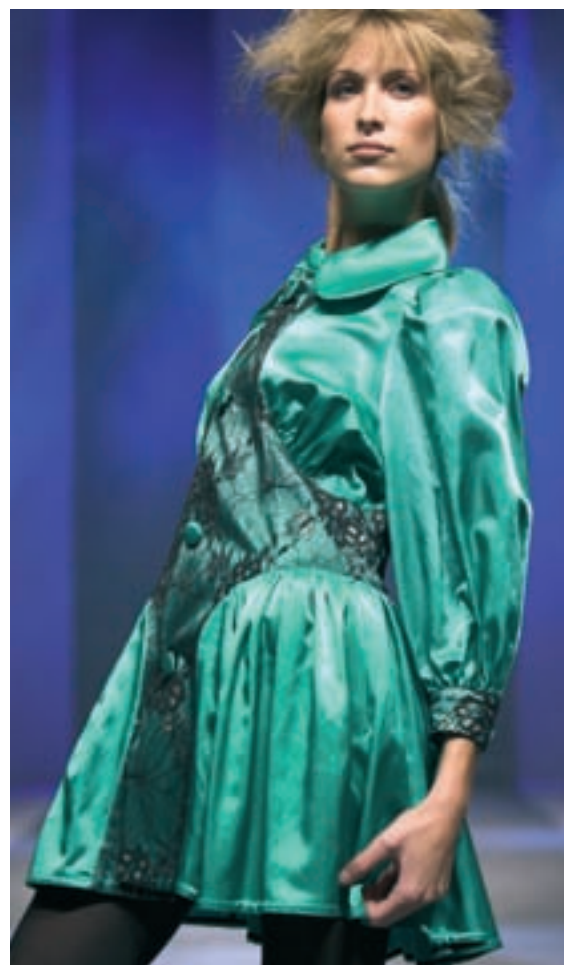

Každý rok přicházíte se dvěma novými kolekcemi. Dá se to vůbec stíhat? Jak vaše modely vlastně vznikají?

Musíte si to naplánovat a umět vše skloubit, ne vždycky se to ale podaří... Svě kolekce nejdříve představuji na přehlídkách – třeba na STYL a KABO nebo Fashion POINT – a poté část modelů nabízím ve svém butiku. Při samotné tvorbě kolekcí hodně záleží na konkrétní situaci. Někdy dostanu do ruky materiál, v kterém už na první pohled vidím róby a čistě přehlídkové věci. Ty jsou sice neprodejně, ale chci si to zkusit. A jindy se zase povede „jen“ klasický kostým vhodný pro butik, který má přesto šmrnc a nápad. Pouze přehlídkami se dnes nejde uživit, prodejnost je hodně důležitá.

Odkud čerpáte inspiraci?

Přichází vlastně sama od sebe. Ale občas taky nepřijde vůbec... Někdy to jde lehce – uvidím materiál a ten mi sám určí, co s ním budu dělat. Jindy je to složitější. Nemám žádnou metodu, která by mi pomáhala. Na jaře jsem třeba zkoušela chodit jezdit na kolečkových bruslích a doufala, že mi vítr něco navane do hlavy... Ale nenavanul. (smích) Člověk prostě musí počkat.

Iveta Řádková vytváří oděvní kolekce pod vlastní značkou už šestnáct let. Její tvorba je proslulá hlavně zajímavými barevnými kombinacemi a kvalitními materiály. Není divu, že neotřelé modely zaujaly nejen u nás, ale i při nejrůznějších akcích ve Švédsku, Pobaltí nebo Německu.

Svoji modelovou dílnu jste založila už v roce 1991. Bylo návrhářství vaším dětským snem?

Ne, nebylo, bavila mě spíš keramika. Byla jsem docela vzpurné dítě a nechtěla dělat nic jiného. Pak jsem se ale vyučila pánskou krejčovou a pokračovala v tom i dál. A až později jsem pochopila, že to takhle mělo být. Na druhou stranu je pravda, že jsem vždycky měla ráda „hadry“. Jsem na nich vlastně závislá. (smích) Koníček se tak stal mou prací, která mě i proto naplňuje.

Vaše nejoblíbenější materiály jsou hedvábí a vlna. Proč zrovna tyhle?

Hedvábí miluju proto, že lomí světlo, je kvalitní a vypadá vždycky dobře. I když z něj uděláte obyčejné kalhoty, pořád působí luxusně. Z vlny můžete taky dělat úplně všechno – kalhoty, kostýmy... Oba materiály jsou prostě ušlechtilé a mám je ráda.

Proslavily vás netradiční kombinace barev, třeba zelená s růžovou...

Baví mě kombinovat věci, které jsou zdánlivě neslučitelné. To platí i o střihu – třeba sportovní kalhoty s romantickou halenkou. Zákaznice se někdy na mnou namíchané barvy nejdřív dívají překvapeně, ale zatím se nestalo, že by se některá kolekce neprodávala. Ženy jsou dnes stále odvážnější a nakonec do toho většinou jdou.

Kterou svoji kolekci máte nejraději?

Vždycky tu poslední. To je jako druhé děcko, které si člověk rozmazluje... Když udělám něco nového, myslím si, že to je to nejlepší. A příště zase... Hodně mě ale bavila třeba letní bílo-černá kolekce ve stylu osmdesátých let, ta byla příjemně hravá. Navazuje na ni má zatím poslední kolekce. Měla premiéru v říjnu a k černé a bílé se v ní přidává fialová, skořicově žlutá

a čokoládově hnědá. Zákaznice, které si koupily něco z předcházejících kolekcí, tak mohou svůj šatník doplňovat.

Vaše kolekce lze tedy vzájemně kombinovat?

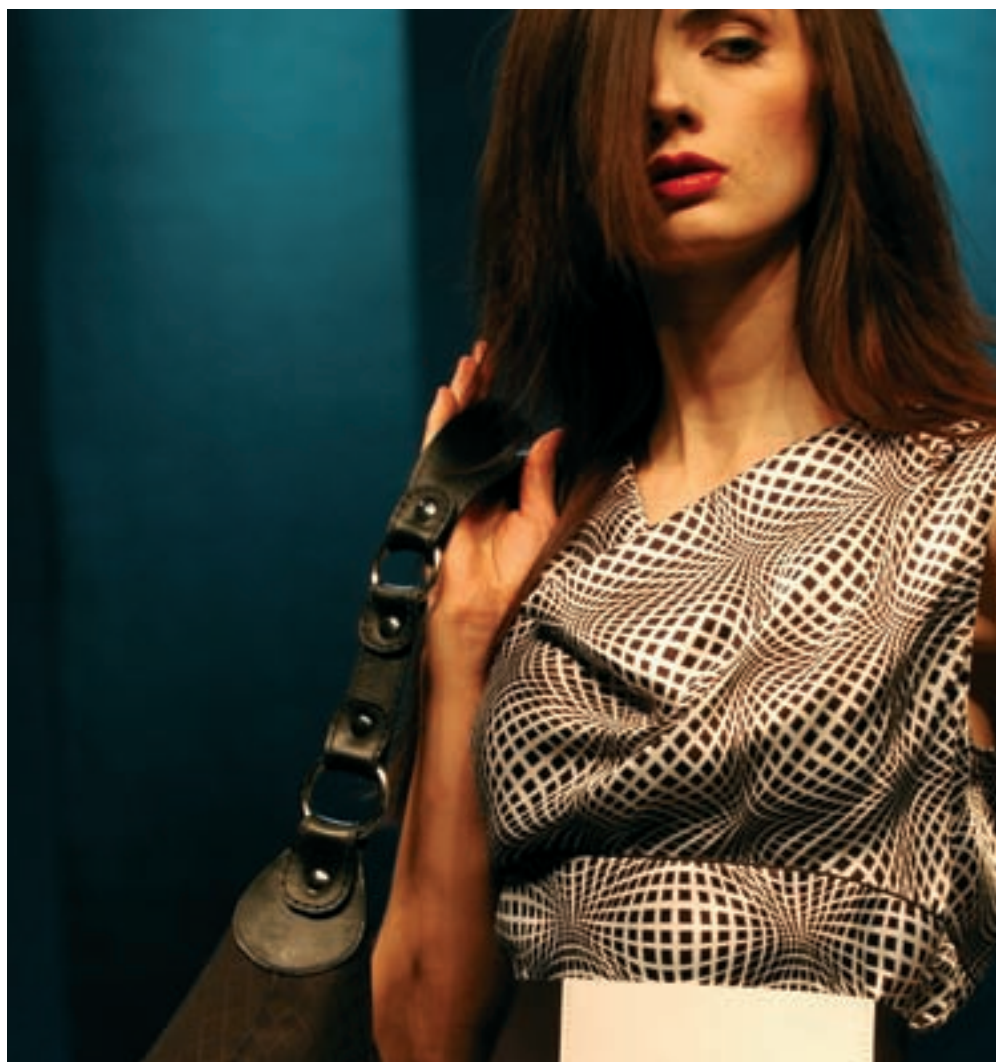
Přesně tak, všechny na sebe stylově nebo materiálově navazují. Zákaznice ode mě může mít třeba tři roky staré kalhoty a letos si k nim vybere sako. Mnoho českých žen má sice plný šatník, ale stejně nemají co na sebe – protože se jednotlivé věci k sobě nehodí. Chtěla bych jim nabídnout takové modely, z kterých půjde sestavit mnoho nápaditých variací.

Co kromě svojí práce ráda děláte?

Letos jsem od dcery dostala k narozeninám kolečkové brusle. A úplně jsem jim propadla. Jsem sice pořád začátečník a často končím na zemi, ale hrozně mě to baví. Předtím jsem na bruslích nestála snad třicet let a když mi je dcera koupila, nevěděla jsem, jestli se smát nebo plakat. (smích) Říkala jsem jí: To na tom mám fakt jezdit? A ona: Jo, budeš si čistit hlavu... A funguje to. Vyrážím vždycky v sobotu a neděli ráno, dokud je venku klid. Obdivuju lidi, kteří na bruslích opravdu umějí – jedu si svým tempem a najednou kolem mě někdo prosvítí a já si jen řeknu: Co to bylo? (smích)

Jak byste charakterizovala své zákaznice?

Často to jsou velmi zaměstnané ženy, které už mají určitý nadhled – v životě i v módě. Vědí, co chtějí. Má tvorba je elegantní, mírně strohá se sportovními prvky, na každém modelu je vlastně něco trochu ulítlého.

Je také rázná – a přesně takové jsou i mé zákaznice. Vůbec nezáleží na jejich věku, ale na tom, jak jim můj styl sedne. Jsem ráda, že mám stále klientky, kterým pomáhám skládat šatník a kterých si také velmi vážím. Někdo u mě

nakupuje i náhodně nebo mé modely kombinuje s věcmi od jiných návrhářů.

Nosíte sama modely, které vytváříte?

Ano, svoje i další, které v butiku prodávám.

Iveta Řádková

Iveta Řádková nevystavuje své modely pouze na autorských přehlídkách, ale také při filmových festivalech (Karlovy Vary, Zlín), na veletrzích módy STYL a KABO v Brně nebo vlasových a módních show a soutěžích. V roce 2003 získala prestižní titul TOP STYL DESIGNER 2003, následujícího roku byla na Týdnu módy Fashion POINT Praha nominována v soutěži Talent sezony.

Jaké máte plány do budoucna?

Mám spoustu zákaznic z Prahy, které za mnou musejí dojíždět. Někdy jezdím já za nimi a setkáváme se třeba v obchodech kolegyně. Chtěla bych proto založit v Praze něco svého, bude to ještě hodně náročné. Stěhovat se ale rozhodně nechci. Připravuji se také na únorovou prezentaci na STYL a KABO a přehlídku svých modelů ve Vídni. Čeká mě hodně zajímavé a hezké práce, na kterou se těším – stejně jako na nové zákaznice v mém salónu.

Tvorbu Ivety Řádkové charakterizují

- čisté linie
- různorodé materiály
- nevšední kombinace barev
- svobodomyslnost a nespoutanost
- důmyslné doplňky

"FUNDAMENTUM AUTEM EST IUSTITIAE FIDES, ID EST DICTORUM CONVENTORUMQUE CONSTANTIA ET VERITAS."
(Základem spravedlnosti je důvěra, to znamená stálost a upřímnost ve slovech i v dohodách.)

MARCUS TULLIUS CICERO

Lidé přestávají věřit ve spravedlnost. Jejich důvěrou otřásá především nestálost spravedlnosti a dlouhá cesta k ní. Nemožnost domoci se práva v reálném čase je pro člověka stresující a nepříjemná. Podnikatelské subjekty se již v minulosti snažily najít alternativu k soudnímu systému. Postupně vznikla řada způsobů řešení sporů mimo rámec soudní moci. Mezi nimi i závazný a vykonatelný způsob rozhodování, který je znám v různých historických epochách, právních i společenských systémech: **rozhodčí řízení – arbitráž.**

...vidoucí spravedlnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.

přichází s nabídkou své činnosti v době, kdy v naší společnosti významným způsobem zaostává efektivní vymahatelnost práva. Na rozdíl od soudu je Unie komerčním subjektem, kterému záleží na transparentnosti a legálnosti. Zároveň vždy usiluje o rychlost, odbornost a předvídatelnost rozhodování. Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zaručuje stejnou nezávislost jako soud. Filozofie společnosti je zhmotněna v mottu:

Dostupná spravedlnost.

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz

text Lenka Waschková Čížarová, foto Discovery Cove

Když políbíte delfína, čekejte vlnu štěstí

Zplavat si s delfíny, sledovat zblízka jak si hrají, skáčou, pohladit si jejich jemnou kůži – to zní jako splněný sen. A tak to vlastně pro mě začalo – přání jsem vyřkla u třetinky české plzně ve floridském baru před svými mezinárodními přáteli. Ve chvíli, kdy jsem sen vyslovila, jsem začala usilovat o jeho naplnění. A nemusela jsem ani odjet z americké Floridy. Plavání s delfíny bude asi už navždy jedna z mých nejsilnějších vzpomínek. Pokud jste tedy lovci zážitků, zvu vás do Discovery Cove v Orlando.

Discovery Cove je nejluxusnější z orlandských „atrakcí“. Jako ve vybrané společnosti si připadáte už při objednávání návštěvy – do parku má totiž přístup maximálně tisíc lidí denně a kapacita bývá velmi rychle vyčerpána. A zatímco vás tato podmínka při boji o vstup rozčílí, jakmile budete v zátoce, brzo oceníte jistou intimitu místa.

V proslulé dřevěné vstupní hale v tichomořském stylu dostanete potřebné instrukce, které se vejdou na dvě plastické karty. Jednou je zmenšená mapa rozsáhlého areálu, druhou identifikační karta s fotkou, na které si při příchodu můžete otevřít účet ze své platební karty. V areálu budete většinu dne trávit ve vodě a hodí se, že nemusíte nosit peníze u sebe. Bez ohledu na klíšé musím říct, že po nutných vstupních procedurách vejdete opravdu do jiného světa. Discovery Cove je obrovským „tropickým ostrovem“ s korálovým útesem, řekou a lagunou s delfíny. Vlhké floridské horko dotváří iluzi, že po cestičce mezi bujnou zelení projdete do prázdninové oázy. A vlastně to ani žádná iluze není.

Před vstupem do proslulého ráje vás čeká ještě několik povinností – převléknout se do plavek, zamknout věci do skříňky a vyfasovat povinné i nepovinné vybavení. Tím povinným je neopren, vesta nebo komplet se žlutým označením na zádech – to aby vás nepřehlédli plavčíci. Nepovinným pak potápěčské brýle a šnorchl (na pozorování tropických ryb na korálovém útesu)

a ručník. Dostanete také sáček ekologického opalovacího krému. Více nepotřebujete, své orientační a identifikační karty máte na krku stále.

A pak už si jen užíváte. Vážně. Den si naplánujete podle toho, jestli jste si objednali návštěvu zátoky „all inclusive“ (tedy všechny atrakce a občerstvení), nebo jen část atrakcí bez plavání s delfíny. Setkání s nimi máte totiž v určitém hodinu, a tak si musíte rozmyslet, jestli předtím stihnete luxusní snídani v krásné restauraci, návštěvu obchodu se suvenýry, plavání v korálovém útesu, necháte se unášet tropickou řekou nebo si půjdete prohlédnout exotické ptactvo do voliéry.

Delfíni jsou zde pro trenéry partneri.

Ale nejdříve delfíni. Ti plavou v obrovské laguně lemované pláží. Do laguny můžete jen v dohodnutý čas ve skupině maximálně osmi lidí, kterou vedou dva delfíní trenéři. Plavete s jedním delfínem, ale ve stejné části laguny jsou ještě dvě

Discovery Cove

Místo: Orlando, Florida, USA, 10 minut cesty autem jižně od centra Orlando, 15 minut od zdejšího mezinárodního letiště

Vstupné:

- 1. leden–11. březen: plavání s delfíny – 259 \$, bez setkání s delfíny 159 \$
- 12. březen–11. listopad: plavání s delfíny – 279 \$, bez setkání s delfíny 179 \$
- 12. listopad–31. prosinec: plavání s delfíny – 259 \$, bez setkání s delfíny 159 \$

Ceny jsou bez místní daně, děti do dvou let včetně vstupné neplatí.

Otvírací doba: každý den od 9 do 17.30 hodin, s prodlouženými hodinami v létě a ve svátky

Informace:

www.discoverycove.com

Limity:

Pro plavání s delfíny musí být návštěvníkům nejméně šest let, pro program „Jednodenní trenér“ musejí mít děti mezi šesti a třinácti lety doprovod platícího dospělého.

Speciální akce:

Jednodenní trenér – jen 24 lidí denně může s delfíny strávit téměř celý den, dostat se „za scénu“ a od trenérů se dozvědět spoustu informací o krásných savcích. Cena začíná na 468 \$ bez daně.

Noční zátoka – 150 lidí může strávit čas mezi 15. a 21. hodinou s delfíny a zábavou v karibském stylu

Speciální příležitosti – můžete získat speciální „balíčky“ k různým příležitostem – narozeninám, zasnoubení či vyznání lásky. Vzkaz předá delfín na speciální bóji (kromě dalších pozorností pro oslavence).

další skupiny a všichni tři delfíni spolu předvádějí přemety.

Já se seznámila s dvanáctiletým samcem Tylerem, přezdívaným „žluté rty“, protože tato fyzická anomálie ho odlišuje od ostatních. „Svého“ delfína můžete hladit, líbat, krmit a dočkáte se i plavání v hluboké vodě.

Možná vám (stejně jako mě) bude někde vzadu v hlavě šeptat pochybnost, jestli to není trápení delfínů. Kritici delfinářů poukazují na to, že zvířata v zajetí trpí. Moje šeptající pochybnosti zahnal první pohled na lagunou. Ve chvíli, kdy se skupinky návštěvníků střídají, jsou ve vodě jen zvířata a jejich trenéři. A já byla nepozorovaným svědkem toho, že delfíni jsou zde pro trenéry partneři a mezi zvířaty a lidmi tu existuje silný vztah. Lidé nepřikazují, ale žádají; neodbývají, ale věnují delfínům veškerou svou pozornost. Šťěstí zvířat je však stále diskutovanou a důležitou otázkou. Odpovědět si na ni může každý podle svého.

Setkání s delfíny trvá třicet minut, ale užijete si každou vteřinu. Jestli jste se elegantních vodních savců ještě nenabažili, můžete strávit celý den

pohledem na ně z plážového lehátka. To by byla ale vážně škoda. Discovery Cove totiž nabízí víc než delfíny. V korálovém útesu s tisíci ryb různých tvarů a barev, navíc propojeném s lagunou plnou rejnoků, můžete „šnorchlovat“ hodiny a zážitky budou stále přibývat. Leknete se třeba hladově se tvářících murén a žraloků, kterým se podíváte

z oka do oka – našťestí přes sklo umně skryté ve ztroskotaném korábu. Až vám bude ve vodě zima, neznamená to, že musíte zůstat na pláži. Tropická řeka, která se vine pralesem a voliérou s více než dvěma stovkami exotických ptáků, je teplá jako vana. Stačí se nechat jen unášet proudem...

A to nemluví o občerstvení a obědu zdarma,

několika obchodech se suvenýry a o fotkách. Fotit v areálu můžete, do laguny k delfínům si však foťák vzít nesmíte. Je to jedno z delšího seznamu bezpečnostních opatření, která mají chránit především zvířata. Před ponořením do delfíní laguny by tedy každý měl odložit šperky a obléci přidělený neopren. Díky žlutému vrchnímu dílu tak o vás budou mít přehled desítky a desítky plavčků.

Nepřeháním, třeba u tropické řeky sedí záchranář za každým meandrem – a že jich tam je ... Z vody vás „pobřežní hlídka“ vyžene i v případě, že se blíží jedna z častých floridských bouřek. Pokud si budete chtít uchovat své zážitky také na trvalejším médiu, než je vaše paměť, musíte si připlatit. Při každém plavání s delfíny je ve vodě se skupinkou návštěvníků i fotograf a kameraman. Objednat si pak můžete různé typy balíčků s fotkami a videem. Není to levná záležitost, ale pokud se záběry podaří, odnesete si profesionálně zpracovanou vzpomínku. Večer jsem byla od vody celá scvrklá, na pláži jsem totiž z celého dne strávila zhruba jen půl hodiny,

Možnosti plavání s delfíny

Pokud si chcete splnit sen a zaplavat si s delfíny, nemusíte jet pouze do USA. O delfínech se více dozvíte například na Wikipedii:

<http://en.wikipedia.org/wiki/Dolphin>

Najdete tam i seznam delfinárií:

http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_dolphinariums

Za šťastnými zážitky můžete vyrazit například do těchto míst:

Dolphineland, Beachpark, Antalya, Turecko:

<http://www.beachpark.com.tr>

Marineland, Antibes, Francie:

<http://www.marineland.fr/index.aspx>

Dolphin experience lagoon Unexso:

<http://www.unexso.com>

kdy se nad zátokou přehnal bouřka. Užila jsem si v Discovery Cove vrchovatě a pocit štěstí se mi vrací, kdykoliv si na zážitky s delfíny vzpomenu. Myslela jsem si, že můj sen bude návštěvou

tohoto místa jednou provždy splněn, ale začíná mě to lákat znovu. Na štěstí, které mám spojené s delfíny, si ráda vytvořím závislost.

inzerce

La Belle Femme Relaxační a kosmetické studio

Tělová ošetření:

- lymfodrenáže ruční, přístrojová (přístroje od prestižní španělské firmy SORISA-PRESOR)

Thajské masáže.

Masáže klasické, relaxační a sportovní.

Tělové zábaly čokoládové, zlaté, skořicové.

Mléčné koupele (vhodné pro alergiky)

Kosmetika:

- elektroestetické ošetření přístrojem BELEX 08, léčí akné a mastnou pleť, pleť s vráskami, pokožku umí hloubkově vyčistit, hydratuje, revitalizuje nebo zpevňuje pleť
- kompletní ošetření franc. kosmet. PAYOT PARIS, kombinuje příjemný pocit, relaxaci a okamžité výsledky

Ostatní služby:

- manikúra, pedikúra, solárium, infra sauna, vířivka

Studio La Belle Femme spolupracuje s odborníky na plastické chirurgii. Možnost domluvit konzultaci. Studio La Belle Femme řídí odborníci s certifikátem a s dlouholetou praxí v oboru.

K období adventu neodmyslitelně patří vánoční trhy. Pořádají se snad v každém větším městě, ale jen málokteré z nich si získaly mezinárodní proslulost. Nejznámější a nejkrásnější jsou trhy v hlavním městě Rakouska – Vídni. Sami Rakušané jim říkají Christkindlmärkte.

Předvánoční Vídeň žije punčem, řemesly a hudbou

Vídeňské zimní trhy mají dlouhou tradici.

Už v roce 1296 udělil panovník Albrecht I. místním kupcům privilegium pořádat tzv. prosincové trhy, které měly zajišťovat zásobování obyvatel města. V šestnáctém století se během adventu trh konal pod názvem Thomasmarkt a už byl chápán jako vánoční a novoroční. Kromě obvyklého zboží, jako jsou potraviny nebo látky, se začaly prodávat také stále oblíbenější cukrovinky a perníčky. V osmnáctém století Vídeňané této události říkali Mikulášský a vánoční trh, někdy také Krippenmarkt – jesličkový trh. V průběhu staletí se trh stal známý tím, že i v horších časech se obchodníci snažili zajistit zákazníkům co nejširší sortiment zboží. V období biedermeieru se ve Vídni začaly slavit

Vánoce podobně, jak je známe dnes, a v šlechtických sídlech se rozzářily první vánoční stromky. Za vídeňského kongresu, který v letech 1814–1815 hostil stovky panovníků a diplomatů a ukončil napoleonské války, se poprvé objevil zvyk dávat pod stromek dárky. Christkindlmarkt měl tehdy podobu obyčejného trhu, ale vždycky se vyskytlo i několik stánků, které nabízely věci spojené s Vánocemi – mosazné andělíčky, postříbřené ořechy, ozdoby, svíčky, zrcátka a spoustu dalších. Novodobá tradice vánočních trhů vznikla v rakouské metropoli v roce 1975, kdy byl založen trh před radnicí naproti Burgtheatru. Koná se pravidelně dodnes a z vídeňských trhů je největší a nejznámější. Každý listopad tu

vyroste městečko z asi sto padesáti dřevěných stánků. Pro nezavěšené je to hotové bludiště – ale jen do té doby, než zjistíte, že Hütten (jak Rakušané říkají stánkům) jsou očíslované a podle plánu se mezi nimi dá snadno zorientovat. Trh před radnicí nabízí směsici všeho možného i nemožného. Kromě ručně vyráběných nástrojů, nejrůznějších hraček a přívěsků, čerstvě upečených koblih, langošů, cukrové vaty a ovoce v čokoládě také něco jen k podívání a odreagování od nákupů – třeba flašinetáře s prošeďivělou plyšovou opicí, loutkové divadlo, domeček, ve kterém se pohyblivé plyšové hračky chystají na vánoční svátky, a samozřejmě betlém.

Všudypřítomným lákadlem je punč – prodává se v každém pátém stánku.

Nejtypičtější a všudypřítomným lákadlem je ale určitě horký punč. Prodává se v dobré pětině stánků, většinou společně se svařeným vínem a grogem. Právě o Vánocích se tak nejvíce potvrzuje platnost oblíbeného rčení, že Vídeň neleží na Dunaji, ale na grogu. Voňavé teplé nápoje stánkaři nalévají každý rok do jinak výtvarně zpracovaných hrnečků, na kterých jsou namalovány typické atributy města. Zpočátku to byly hlavně neznámější vídeňské budovy, postupně se na hrncích začaly objevovat tváře slavných osobností – Mozarta, Schuberta, Haydna nebo Beethovena. V loňském roce to pak pro změnu byla stylizovaná kresba radnice. Při nákupu punče musíte na hrnek zaplatit zálohu. Během procházky Vídní jej pak můžete u kteréhokoliv stánku vrátit a dostanete peníze zpět. Pokud se vám zalíbí, necháte si ho a záloha zůstane prodejci. Někteří návštěvníci hrnečky z různých trhů sbírají. Část peněz utržených za punč i jiné zboží je určena na charitativní účely. Mimochodem – s punčem se v předvánoční Vídni pamatuje i na děti – těm mohou rodiče koupit nealkoholický Weihnachts Kinder Punsch.

Kdy Vídeň navštívit

Trh před vídeňskou radnicí
Vánoční vesnice v univerzitním kampusu
Vánoční vesnice u Belvederu
Vánoční vesnice na náměstí Marie Terezie
Starovídeňský trh na Freyungu
Trh před zámkem Schönbrunn
Trh uměleckých řemesel u Karlskirche
Trh v části Vídně Spittelberg

17. listopadu – 24. prosince
17. listopadu – 24. prosince
23. listopadu – 24. prosince
21. listopadu – 24. prosince
17. listopadu – 23. prosince
24. listopadu – 26. prosince
23. listopadu – 23. prosince
16. listopadu – 23. prosince

a vyrábějí si přívěšky. Odrostlejší návštěvníci si mohou poslechnout o poschodí výše hudební soubory z celého světa.

Za romantičtější vánoční atmosférou se vyplatí vydat se dále od centra.

Pokud však při návštěvě předvánoční Vídně zajdete pouze k radnici, nechali jste se chytit do pasti na turisty. Místní trh není zdaleka jediný a podle některých Rakušanů ani nejlepší – považují ho za kýčovitý a snad i trochu snobský. Za romantičtější vánoční atmosférou se proto vy-

vánoční vesnici daleko za hranicemi Rakouska. Nudit se tu nebudou ani děti – povozí se na historickém kolotoči nebo vánočním vláčkem. Vánočních vesniček je v adventní Vídni hned několik – další najdete v areálu zámku Belveder. Toto místo není atraktivní jen díky přehlídce rakouských dechových kapel a gospelových pěveckých sborů. Jeho návštěvu můžete totiž spojit s prohlídkou Österreichische Galerie Belvedere a její chlouby – největší kolekce obrazů Gustava Klimta na světě. Nejmladší z vánočních vesnic na náměstí Marie Terezie se návštěvníkům letos otevře teprve podruhé. Je určena hlavně dětem a i ona nabízí kromě tradičních stánků a různých

Dětem je vůbec trh před radnicí určen především. Mohou si tu třeba napsat vánoční přání, orazítkovat je příležitostným razítkem vánoční pošty a odeslat Ježíškovi přes speciální nebeskou schránku. Nudit se nebudou ani přímo v budově radnice, kde je pro ně připraven workshop. Od adventních dětských akcí u nás se trochu liší – děti zde neslepují papírové ozdoby ani lampionky, ale pečou cukroví, malují na sklo

platí vydat se dále od centra. Pokud máte raději trochu odvážnější náladu v partě mladých lidí, vyrazte do univerzitního kampusu ve starém areálu všeobecné nemocnice v devátém vídeňském okrese. Tam každý rok vyroste vánoční vesnice, ve které můžete zažít, jak se ve Vídni Vánoce slavily dříve. Jedinečná atmosféra tohoto místa, kterou ještě umocňuje rozlehlý park a historická budova nemocnice, proslavila

akcí také kulturní vyžití – nachází se totiž mezi muzeem historie přírody a muzeem umění. Malý, ale milý je starovídeňský trh na Freyungu. Jeho tradice sahá s přestávkami až do roku 1772 a trh je tak vlastně nejstarším ze všech v současnosti konaných. Atmosféru zde dokresluje starobylý klášter Skotů (Schottenstift). Zavítat by sem měli hlavně ti, kdo si rádi prohlédnou výrobky uměleckých řemesel, které jsou zároveň těmi nej-

krásnějšími vánočními dárky. Své blízké můžete potěšit třeba malovanými svíčkami, dřevěnými hračkami, proutěnými dekoracemi nebo keramikou. Ručně vyráběné předměty seženete také na trhu u zámku Schönbrunn. Před nádherně nasvícenou barokní kulisou můžete ale vyzkoušet i hlavo-
lamy a interaktivní zimní hry nebo se pokochat uměleckými pracemi s náboženskou tematikou. Díky doprovodnému programu nazvanému

Vánoce v Schönbrunnu si můžete prohlédnout i samotnou někdejší letní rezidenci císařovny Sisi. Děti mezitím třeba zkusí upéct vlastní cukroví v zámecké pekárně kavárny a restaurace Residenz. Jde o jediný trh, který je otevřený přes celé vánoční svátky.

Jedinečným zážitkem je návštěva trhu v části Vídně známé jako Spittelberg. Jeho program je zasazen do úzkých uliček z biedermeierových a barokních činžovních domů. Tato někdejší periferie Vídně kdysi proslula svými putykami, vykiččenými domy a zlodějinou, dnes je pečlivě zrekonstruovaná čtvrť umělců, krámků a dílen. Naleznete zde i galerii výtvarníka Jana Brabence, který se o vznik trhu v minulosti významně zasloužil.

Mezi známější patří také specializovaný trh před kostelem Karlskirche. Každý rok se sem sjíždí několik desítek uměleckých řemeslníků, kteří zde pod otevřeným nebem předvádějí své výtvary. K vidění jsou díla ze dřeva, kovu, kůže, skla, textilu, keramiky a vosku. Vystavovat tu ale nemůže zdaleka každý – aby byla zachována vysoká úroveň trhu, zájemci několik měsíců před jeho zahájením posílají své výrobky k posouzení odborné komisi, která rozhodne, kdo smí přijet a kdo ne.

Vánoční trhy ve Vídni nenavštěvují pouze sami Rakušané, pravidelně sem přijíždějí tisíce

turistů. Nejčastěji z Německa, po rozšíření Evropské unie stále více i z Maďarska, Slovenska a České republiky. Přestože většina z nás má předvánoční čas spojený s hektickým

nakupováním, uklízením a dalšími přípravami, adventní Vídeň je až překvapivě klidná.

O to podivnější je, že starostka prvního vídeňského okresu se v loňském roce pokusila počet i rozsah trhů omezit. To se jí sice naštěstí nepodařilo, ale ve vnitřním městě musejí stánkaři zavírat nejpozději v devět hodin večer. I hostince v centru jsou většinou otevřeny jen do jedenácti, což je velká škoda – po zavření trhů není kam zajít. Pokud se rozhodnete před Vánoce do Vídně vyrazit, nechte auto doma a zvolte raději autobus. V širokém okolí vánočních trhů je totiž obvykle nouze o parkovací místa a jedinou alternativou tak bývají placená parkoviště nebo parkovací domy. Kromě toho málokdo odolá vůni punče a dalších alkoholických nápojů, což dobře ví i místní policie, která odjíždějící návštěvníky trhů s oblibou kontroluje.

Kde hledat

<http://www.christkindlmarkt.at/>
<http://www.weihnachtsdorf.at/>
<http://www.altwiener-markt.at/>
<http://www.weihnachtsmarkt.co.at/>
<http://www.divinaart.at/>
<http://www.spittelberg.at/>

Zážitky z praxe aneb opravdu se stalo...

V tomto i následujících číslech Satisfakce se vám pokusíme přiblížit zajímavé příběhy a zážitky z naší praxe, které se skutečně udály a v kterých jednu z hlavních rolí sehrálo rozhodčí řízení.

Příběh první: Cihly v trapu

Účastníci: stavební společnost, fyzická osoba
V životě se občas stávají věci k neuvěření, ale o tom vlastně život je. Jedna firma podnikající ve stavebnictví neměla vyvinutou zdravou dávku podnikatelské ostražitosti, neboť dodává zboží stabilním dodavatelům. Udělala výjimku z pravidla a díky „smutným očím“ odběratele souhlasila s jednorázovým obchodem. Jeho předmětem byl prodej cihel. Ústně se dohodla cena i termín, kdy si odběratel může pro zboží přijet, a vše se zdálo v naprostém pořádku. Avšak jen do doby, než přijel kamion odběratele. Po naložení cihel výdejce – zaměstnanec stavební společnosti – řidiči řekl: „Jeďte k bráně a já mezitím vystavím dodací list.“ CHYBA!!! Řidič k bráně zamířil, ale pak jí bez okolků projel a zmizel. Výdejce byl v takovém šoku, že si ani nestihl zapsat registrační značku auta.

Co teď? Situace přivedla stavební společnost k Unii pro rozhodčí a mediační řízení ČR s žádostí o pomoc. Naši odborníci posoudili problém, navrhli možnosti řešení a společně s majitelem firmy z nich vybrali to nejvhodnější. Vypracovali uznání dluhu s rozhodčí doložkou a majitel vyrazil k odběrateli osobně zajistit podpis této listiny. Odběratel sice podepsal, ale po uplynutí lhůty splatnosti se k placení příliš neměl. Vilka, na kterou cihly potřeboval, už stála, a tak proč se ještě nějakou dobu nenechat uvěřovat. Ovšem následoval další krok. Odběratel byl Unii upozorněn na následky porušení smluvního vztahu (nezaplacení faktury). Po důkladném vysvětlení, že rozhodčí řízení není tak zdlouhavé jako soud a že případná exekuce mu může hrozit již během několika málo měsíců, okamžitě částku i s úroky z prodlení uhradil.

V dnešní době je stavební společnost spokojeným

klientem Unie a využívá jak naše poradenské služby, tak i rozhodčí řízení, byť riziko možnosti vzniku sporu z porušení smluvního vztahu výrazně pokleslo. Avšak ostražitosti není nikdy dost.

Příběh druhý: Kdo s koho

Účastníci: dva věřitelé, jeden dlužník
Jeden náš klient se rozhodl podat rozhodčí žalobu na odběratele, který mu nehodlal platit za odebrané zboží a odmítal komunikovat. To, že jako věřitel není jediný, zjistil náš klient čistě náhodou – při krátkém rozhovoru, když se na parkovišti v Brně potkal se svým známým (také podnikatelem) a jeho právníkem. Určitě si rozhovor dvou podnikatelů dokážete představit. Mohlo to být asi takto: „Ahoj, tebe jsem už dlouho neviděl, jak se máš, co tady děláš?“ – „Ále, jdeme podat žalobu na jednoho svého dlužníka.“ – „Ty jo, to je náhoda, já taky. Koho žaluješ?“ – „Pana XYZ.“ – „Kecáš!“ – „Proč? Prostě mi nezaplátil fakturu a už mi ani nebere telefon.“ – „No, já jdu totiž žalovat taky jeho.“
Hovor ještě chvíli pokračoval, pánové si vyměnili spoustu informací a zjistili jednu velmi zajímavou věc. Zatímco jeden z nich spolu s právníkem měl namířeno na soud, druhý z nich – náš klient – šel do Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, jelikož měl ve smlouvě zavedenou rozhodčí doložku.

Při podání rozhodčí žaloby nás neopomenul upozornit na výše uvedené s konstatováním, že teď se tedy ukáže, jak to s tou rychlostí – rozhodčí řízení versus soud – vlastně je. A co myslíte vy, jak to dopadlo? Použijeme-li sportovní terminologii, tak na celé čáře zvítězilo rozhodčí řízení. Zatímco náš klient má již vydaný rozhodčí nálezh a první splátka z dluhu je na jeho účtu, druhý podnikatel – čekatel „již“ obdržel výzvu k úhradě soudních poplatků. A kolotoč soudního řízení se roztáčí...

Takových příběhů se dějí dnes a denně spousty. Avšak ty naše mají jeden společný rys. Rozhodčí řízení je v současnosti v porovnání se soudem efektivnější a dává poctivým podnikatelům do rukou nástroj k dodržování smluvních vztahů, a tudíž k ochraně svých peněz.

text Tomáš Pešek

text Karel Hájek, foto archiv

Vyrazte za golfem mezi mayské chrámy

Pod nejnovějším yucatským golfovým kursem na rozhraní turistického letoviska Cancún a Mayské riviéry je podepsán legendární Jack Nicklaus. Sedmadvacetijamkové hřiště je umístěno na pobřeží Karibského moře – jako součást pětihvězdičkového hotelového komplexu Moon palace resort & golf club. Autorovi, pro kterého jde o první projekt v oblasti Cancúnu a Tulumského koridoru v jinak oblíbeném Mexiku,

se podařilo využít krajiny tropické džungle a vytvořit tři úžasné a svérázné devítipary pojmenované Jungle, Lake and Dunes. Už jejich názvy každému hráči napoví, co může čekat. Hřiště je normováno ve všech kombinacích jako 72-parové s délkami okolo 6500 metrů. Golfové hřiště bylo částečně otevřeno v sezóně 2002 a kompletně dokončeno o čtyři roky později. Jak se již stalo v regionu zvykem, hlavní

důraz byl kladen na životní prostředí a zachování ekologické rovnováhy tropického pralesa.

Pro tvůrce, který by mohl nést v Mexiku přezdívku Otec golfu, to po jeho projektech v západní části země (kde jeho hřištím – především v oblasti Los Cabos na Baji Californii – dominují skály nebo poušť) byla nová výzva. Při slavnostním otevření řekl, že jeho cílem bylo navrhnout hřiště, které by bylo zábavné a nezapomenutelné pro hráče všech úrovní – začínající amatéry i profesionály. Zároveň vyslovil přání, aby se jednoho dne ostatní golfové lokality v regionu srovnávaly právě s tímto měsíčním hřištěm.

O tom, že se Nicklausův záměr zdařil, se přesvědčí každý, kdo zde některou kombinací kursů absolvuje. Přestože golfový klub stále voní novotou, dosáhl souladu s přírodou a působí dojmem, jako by tu byl odedávna. Autorovi se podařilo nenarušit místní flóru a faunu,

což potvrzuje i množství exotických zvířat a hejna ptáků, pro které hřiště zůstalo přirozeným domovem.

Jednotlivé jamky jsou izolované a jakoby prořezané hustou džunglí, ze širokých fervejí málokdy uvidíte byť i sousední jamku. Přírodní mokřiny jsou doplněny několika jezery, která zvyšují počet vodních ploch na téměř dvě desítky. Dalšími záležitostmi hry jsou proslavené Nicklausovy bunkery, kterými ani zde nešetřil. Leckde kompletně obklopují green nebo přímo navazují na vodní plochu a protínají napříč celou fervejí.

Svérázné prostředí neumožňuje hráčům dopouštět se příliš mnoha chyb. I dlouhé rány musejí být umístovány přímo na hrací plochu. Mínout ji znamená většinou nulovou šanci hrát další úder, často ovšem i jen najít svůj míček. Jak je pro Nicklausova hřiště typické, kurs svou obtížností graduje v závěrečné části.

Na šestnáctce mohou mít problém zahrát par i profesionálové, za ní se pokračuje obávanou ostrovní sedmnáctkou. Pouhých 138 metrů dlouhý úder po větru se musí zastavit na sice prostorném, ale značně modelovaném greenu. Nejnáročnější ze všech je pak jamka poslední – úzký, doprava dvakrát lomený čtyřpar o délce 408 metrů. Jak vám řeknou místní již před hrou, pokud tuto závěrečnou sekvenci překonáte s jedním míčkem, svou margaritu jste si vydělali. Abyste se k závěru s vidinou úspěšného výsledku

propracovali, musíte ale překonat i jiné záležitosti hřiště. Třeba na šestce, čtyřparu o délce 307 metrů, je potřeba přehrát vodu takřka dvousetmetrovou ranou.

K vybavení hřiště patří moderní a skvěle vybavený club house s all inclusive službami, bazénem, rozsáhlými cvičnými plochami, pro shopem a půjčovnou golfových holí. K dispozici jsou sety značek Cobra, Callaway a TaylorMade, a to jak na oceli, tak na grafitu. Zajímavostí je, že všechny místní golfové vozíky jsou vybaveny GPS systémy (pro snadnější určování vzdáleností na hřišti) a elektronickými score kartami.

Pokud si chcete při dovolené golfový areál co nejvíce užít, ubytujte se přímo v resortu. Není to však podmínkou, protože okolí nabízí nepřehledný výběr hotelů – jak v samotné hotelové zóně Cancúnu, tak na pobřeží Mayské riviéry. Moon palace má však ideální polohu. Leží jen pár kilometrů od mezinárodního letiště a zmíněné hotelové zóny. Ta je vyhledávaným místem při cestách za nákupy, zábavou i nočním životem, stejně jako skvělým výchozím bodem

pro výlety za slavnými mayskými památkami. Ať již k jižně položenému přímořskému chrámu v Tulumu, pod kterým se rozprostírá jedna z nejkrásnějších pláží světa, nebo na vnitrozemské pyramidové komplexy Cobá či Chichén Itzá. Mayských památek je však v dosahu půldenních či jednodenních cest na tři sta. Přesto lze nejvíce doporučit právě ubytování v Moon palace. Luxusní rozlehlý all inclusive komplex má pro své hosty připraveno přes dva tisíce s nejvyšší péčí vybavených pokojů a apartmá s výhledem na moře. Samozřejmostí jsou zde mramorové koupelny a velké whirlpools v ložnicích či na terasách. Resort je obklopen soustavou bazénů v tropické zahradě, která přechází v širokou bílou pláž. Hostům je k dispozici celkem třináct restaurací a barů, z nichž některé jsou otevřeny nonstop. Ve stejně hojném počtu jsou zastoupeny všemožné sportovní aktivity a rozlehlé wellness centrum. Hlavním triumfem pro hráče jsou ale golfové balíčky. Zatímco jednorázové greenfee může být i 250 dolarů, za denní pobyt se všemi službami zaplatíte jen o necelých sto dolarů více. A golf je v ceně bez jakéhokoli omezení.

Pokud kombinace čtyř různých kursů přece jen golfistu omrzí, v okolí se nacházejí další hřiště – v cancúnské zóně (například u hotelu Histon) i jižněji. Nejznámější je El camaleón Golf club v Mayakoba resortu. Hřiště, které designoval Greg Norman, se nachází v Playa Del Carmen vzdáleném jen dvacet minut jízdy. Letos se zde konal první oficiální turnaj PGA tour na území Mexika.

Kde hledat

The Moon Palace Golf & Spa Resort
Carretera Cancún-Chetumal KM. 340
Cancun, Q.Roo 77500, Mexico
www.palaceresorts.com

Arbitráž konečně se zárukou

Nikdo nedokáže zaplatit váš ztracený čas. Již Karel Čapek říkal, že peníze lze znovu vydělat, ale čas za peníze všeho světa nekoupíte. Platí to stonásobně při řešení problémů u českých soudů. Překvapivě to, co si v rozporu s teorií pana Čapka můžete koupit u rozhodčího řízení, je právě čas. Řízení vás zatěžuje měsíce – tam, kde délku jiných řešení můžete počítat na roky. Samozřejmě hraje roli i jistota právní čistoty řešení a záruky, že k němu vůbec dojde. Unie si toho je vědoma, a proto již od 1. března 2007 platí veřejný příslib k provedení rozhodčího řízení (dle § 850 a násl. OZ): Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. (dále jen „Unie“) se zavazuje dnem vyvěšení toho veřejného příslibu na svých internetových stránkách provést

rozhodčí řízení, tzn. přijmout a zajistit projednání každé rozhodčí žaloby, která bude doručena dle platného Jednacího řádu rozhodčího řízení vedeného rozhodci sdruženými u Unie, bude obsahovat veškeré náležitosti rozhodčí žaloby a přílohy dle § 11 Jednacího řádu a její arbitrabilita bude založena na rozhodčí smlouvě dle některého ze vzorů, zveřejněných na internetových stránkách Unie.

Unie však pokročila ještě o kus dál. Tomu, kdo chce mít garantovanou jistotu, nabízí možnost posunout vztah z roviny zákazník-dodavatel do roviny klient-smluvní partner. K tomu slouží především Smlouva o poskytování rozhodčích služeb – garance rychlosti a formální správnosti řízení dle zákona a jednacího řádu. V ní se klientovi dostává jednostranného závazku Unie poskytnout rozhodčí řízení dle Jednacího řádu v patřičném čase a kvalitě, stejně jako dalších výhod. Samozřejmostí jsou formálně správné vzory různých dokumentů, slevy na služby a další bonusy. Navíc se klient nemusí zabývat

sháněním nálezů s vyznačenou právní mocí – je mu zaslán automaticky. Na rozdíl od běžného zákazníka je klientům poskytována spolupráce a konzultace i při řešení starších sporů. Rozhodčí řízení je rychlé, ekonomicky výhodné, formálně jednoduché a snadno exekučně vykonatelné, ve spolupráci s Uníí navíc garantované s jistotou smluvního pokrytí problémů.

A jak s Uníí smlouvu uzavřít? Stačí vznést požadavek na některém z kontaktů společnosti. Navštíví vás konzultant, který s vámi probere

použití rozhodčího řízení u vaší firmy, pomůže se zavedením rozhodčích doložek a samozřejmě uzavře uvedenou smlouvu.

text (RW), foto archiv

inzerce

Brabander
The Art *of* Culinary

Příležitost spojit kulinářský zážitek se vším co k němu patří...

Restaurace Brabander
Pekařská 4, Brno
www.brabander.cz
rezervace: +420 543 215 250

TOP STORE – buďte náročná...

inzerce

Síť prodejen Top Store nabízí oděvy a doplňky světových značek od nejproslulejších módních návrhářů. Její obchody se nacházejí v Brně, Znojmě a Olomouci. Brněnská pobočka se letos v září přestěhovala do nových prostor na Dominikánském náměstí, v nichž naleznete vše pro svůj šatník.

Top Store je rájem pro náročné ženy – zastupuje značky Roberto Cavalli, Just Cavalli, GF Ferré, Galliano, CNC CoSTUME NATIONAL, Versace, Cesare Paciotti, Dolce & Gabbana a D & G Underwear. Vybrat si zde můžete jakoukoliv část oděvu – od spodního prádla a plavek přes sportovní oblečení a džíny až k večerním šatům. Stejně široký je i sortiment doplňků, zakoupené oblečení lze zkombinovat s kabelkami, botami, šperky či pásky. Bonbónkem v současné nabídce jsou kabelky

značky Versace. Zkrátka však nepřijdou ani muži; v zrekonstruovaném prvním patře obchodu brzy budou moci doplnit svůj šatník o stylové kousky i oni.

TOP STORE

CLASS roberto cavalli

VERSACE

GF FERRÉ

CESARE PACIOTTI

galliano

DOLCE & GABBANA

Brněnská prodejna Top Store vás překvapí nejen šíří sortimentu, ale i stylovým prostředím. Elegantní kombinace bílé a černé, moderně strohé řešení interiéru, vzdušný prostor a skleněné police – to vše navozuje spíše atmosféru galerie než obchodu. Pokud vás výběr unaví, můžete si dát kávu, pohodlně se posadit na koženou sedačku a prolistovat módní časopisy. K dispozici je vám vždy ochotný personál, který rád pomůže a poradí.

Své ambice i kvality firma Top Store potvrdila v druhém listopadovém týdnu velkou módní přehlídkou v Laser Show Hall, kde představila kolekci dámské i pánské světové módy pro sezónu podzim/zima 2007/2008.

Na vaši návštěvu se těší personál obchodu Top Store.

TOP STORE – BRNO

Dominikánské náměstí 5
602 00 Brno
tel.: 542 212 128
www.topstore.cz

Otevírací doba

Po–Pá	9:30–18:30
So	9:00–13:00

Sex, drogy, samba... to byla odpověď, mě známé, která několik let žila pod horou Corcovado s gigantickou sochou Ježíše v brazilském Riu de Janeiru, na otázku: Co je zdejší karneval? V tomto pořadí, krátce a výstižně. Můžeme o tom pochybovat, můžeme s tím nesouhlasit, ale slovy českého klasika – to je vše, co s tím můžeme dělat. Osobní setkání s nejznámějším světovým karnevalem toto tvrzení potvrdí.

Ať žije karneval!

Čím je pro Evropany karneval v Benátkách, tím je pro Jižní Ameriku karneval v Riu.

Na rozdíl od našich zeměpisných šířek se masopust slaví v Brazílii v parném ovzduší vrcholného léta. Co však zůstává, je dnešní pojetí slavností – tedy hýření, taneční zábavy, rej v maskách a maškarní bály. V silně náboženské Brazílii je karneval navíc spjat s místní hravou národní povahou a vztahem k hudbě a sambě.

Několikadenní slavnosti probíhají po celé zemi, průvody se konají v Sao Paulu, Salvadoru, Olíndě i na dalších stovkách či tisících míst a účastníci si je neuvívají o nic méně než v Riu. Slaví na 180 milionů Brazilců i statisíce turistů. Ale karneval v Riu je ročně jen jeden.

„Oficiální“ karneval – to jsou školy samby, alegorické vozy, televizní štáby, hvězdy, peníze, sponzoring, nemilosrdná mediální realita.

Karneval vlastně nezačíná předáním symbolického klíče od města králi karnevalu Momovi, ani několik dní předtím vztyčením tribun na slavném Sambodromu, kdy se v ulicích města zmnohonásobí davy turistů. Pro členy stovky tanečních škol samby je to celoroční životní náplň, která v době konání karnevalu pro veřejnost vyvrcholí. Pro mnoho z nich je to šance dostat se z bídneho životního prostředí do oblasti zájmu – podobně jako fotbal. S tím má nakonec soutěžení tanečních škol samby nemálo společného. „Oficiální“ karneval – to jsou právě školy samby, alegorické vozy na Sambodromu, televizní štáby, hvězdy, peníze, sponzoring, nemilosrdná mediální realita. V „první lize“ karnevalu, tzv. grupo especial, spolu soutěží čtrnáct škol samby. Následuje grupo acesso a po ní skupiny až do písmene E. Každý rok podle výsledků některé školy sestupují a jiné postoupí. Škola samby ale není pouhá škola, kde se vyučuje. Je to určité sdružení lidí, komunita, která většinou reprezentuje jednu čtvrt nebo část

města (až na výjimky chudého předměstí). První školy vznikly koncem třicátých let minulého století, každá z nich má až pět tisíc členů a tisíce dalších zaměstnává při přípravě kostýmů a výrobě alegorických vozů. Ty při soutěžní přehlídce mívají rozdílné choreografie. Dříve na nich stály kulisy, papírové sochy a kresby, dnes to jsou přímo nejkrásnější členové komunity nebo speciální hosté, kteří znázorňují téma charakteristické pro danou školu. Pět nejlepších škol získá finanční odměnu v miliónech reálů a možnost zúčastnit se přehlídky Vítězů následující víkend po karnevalu. Pro chudé obyvatele metropole je to každoroční šance. Školy samby, oficiální průvod, Sambodrom – to je komerční část karnevalu. Propracovaná do detailu, nastavující fotogenickou tvář celému světu. Vstupenky se shánějí na rok dopředu, stejně jako ubytování v bezprostředním okolí světově proslulé Copacabany. Dopředu mají napilno i půjčovny a prodejny kostýmů, ceny se pohybují ve stovkách a tisících dolarů. Fakt, že průvod samby lemují reklamy nadnárodních společností, které jsou nezřídka sponzory jednotlivých škol (předloňskou vítězku sponzoruje například státní ropná společnost Venezuely), neubírá nic na atmosféře. Paradoxně to přispívá i k okázalosti, dokonalosti a leckdy až vojenské přesnosti. Školy jsou hodnoceny v deseti

různých kategoriích včetně hudby, úrovně tance a alegorických vozů, ztvárnění tématu nebo reakce publika. Například vlajkonosi se svými partnery nezřídka trénují po celý rok, aby jejich kroky nabyly na dokonalosti. Jakákoliv

nedokonalost prudce snižuje šance na vítězství. Každé umístění o stupínek níže (nebo dokonce sestup do druhé divize) znamená nejen mnohem méně prostoru v televizi, ale také ztrátu stovek tisíc dolarů od sponzorů.

Město postupně zalije pouliční karneval, všudypřítomná samba a barevný rej.

A pak je tu neoficiální část karnevalu.

Rio de Janeiro připomíná v tomto ročním období natlakovaný parní hrnec. Vlhko a vedro je na hranici únosnosti. Na vaše smysly útočí množství barev, chutí i vůní, které se mísí s pachem tropického velkoměsta. Z každého okamžiku na ulici, v metru nebo v obchodech na vás dýchá jediný pojem – karneval. Obrovské očekávání. Přichází pět dní, na které se všichni celý rok těší, připravují, mluví o nich, žijí pro ně. Proto se sem sjíždí celý svět. Postupně město zalije pouliční karneval, všudypřítomná samba, barevný rej, polonahé krásky, soundsystémy s bubeníky a tisíce tancujících lidí kolem nich. Vše zadarmo, pro radost. Je to neuvěřitelných několik dní, kdy se ani nechodí spát. Celé Rio tepe nonstop životem. Na předměstí třeba potkáte uprostřed dne odstavený omnibus – a zatímco řidič si venku klidně kouří, vnitřek je plný mladých lidí s bubny, holky tancují v uličce, všichni zpívají... prostě začíná karneval. Tančí se úplně všude. Je to ta nejšílenější párty, jakou si dokážete představit. Pověsti nelhaly. Katolické město, nad kterým rozpažuje Ježíš své ruce, se stává biblickou Sodomou. Všude je k dostání spousta piva a dalšího alkoholu, stejně

jako drog. Dealéři mají během karnevalu pravě žně. Podobně jako prostitutky, protože atmosféra burcuje sexuální napětí a ulice jsou plné polonahých těl. I když sex je zde dostupný kdekoli i zadarmo. Brazilská vláda, vědoma si tohoto problému, rozdává během karnevalu kondomy. A netroškaři... naposledy jich bylo 25 milionů kusů! Mezi tím vším si odskočíte na pláž, dáte si další drink, brazilský cigáro. Nevšedním zážitkem je v tuhle dobu i fotbal. Kdo by odolal, když už je v Brazílii – Flamengo na stadionu Maracanã. Jdete pěšky, takřka ve čtyřicetistupňovém vedru po avenue sevřené mrakodrapy, kde místo aut středem ulice proudí davy lidí. Výlohy v přízemích jsou zatlučené deskami proti nájezdům gangů z předměstí. Ty využívají karneval a zvyšují zločinnost v ulicích na nejvyšší míru. Neodradí je ani 30 tisíc policistů hlídkujících ve městě. A pořád zní přibližující se samba. Za pár minut je tatáž ulice plná tisíců lidí, kteří se pomalu v rytmu samby posouvají kupředu. Uprostřed jede kamión s reproduktory, několika zpěváky a nahými tanečnicemi na korbě. Kolem je snad stovka bubeníků, jede pořád dokola stejná písnička, něco jako house. Vmísíte se do davu lidí, všichni jsou rozesmátí a zpacení, chlapi do půl těla, ženy jen s miniaturními plavkami nebo něčím malým přes prsa a boky. A všichni tančí uprostřed betonové džungle. Žádná kostýmní show jako na Sambodromu, tahle oslava je párty pro lidi. Je to extáze obrovské energie, které jste součástí.

Informace a vstupenky

www.carnivalservice.com

www.rio-carnival.net

ceny vstupenek na Sambodrom:

od 60 do 3500 \$

Po čtyřech nebo pěti dnech, kdy protančíte a proskáčete s ostatními i šestnáct hodin denně, už ztrácíte pojem o čase. Hrozná únava. Vlastně si vždy jen dáte sprchu a na chvíli ulehnete. Skoro nic nejíte, jen občas pečené maso od pouličních prodáváčů. A pijete... cokoli. Po těch pár dnech se protancujete na pokraj absolutní únavy, už nemůžete vůbec nic. Jste vysátí jako plechovky od piva na krajích chodníků a nechápete, jak to, že oni – Brazilci – pořád jedou.

Legenda jménem Orchestr Gustava Broma

Do roku 1940, kdy každý čtvrtý song znějící z amerických rozhlasových stanic nahrál swing-jazzový Orchestr Glenna Millera, spadají počátky Orchestru – dnes Big Bandu – G. Broma. Svou první kapelu R-Boys založil student Gustav Frkal ještě na reálce a hrával s ní na tanečních čajích v DOPSu. Po zatčení na počátku okupace

a čtyřměsíčním vězení se mladému muzikantovi podařilo uniknout z transportu do Dachau. Odmaturoval, obnovil kapelu, změnil si jméno na Gustav Brom a pro celý ansámbl přijal angažmá v Rožnově pod Radhoštěm. Ještě za války hráli Bromovci ve Zlíně, Katovicích a brněnském hotelu Passage – dnešním Slovanu. Před totálním nasazením je zachránila práce ve Zbrojovce. Po válce, kdy taneční a jazzová hudba slavila velký vzestup, zvládali angažmá nejen ve Slovanu, ale také v blízkém Rozmarýnu a kavárně Savoy. Dalším impulzem byly koncerty v pražské kavárně Vltava, která seznámila orchestr s domácími jazzmeny R. A. Dvorským

a Karlem Vlachem a umožnila nahrávku prvních tří desek. To vše stihla kapela za půl roku od osvobození. Nastoupila cestu mezi hvězdné orchestry a ani režimní označení swingu a jazzu za úpadkové na tom nic nezměnilo. Kapelník sázel na žánrovou a stylovou všestrannost, skvělou techniku, schopnost improvizace a perfektní práci aranžérskou i kompoziční. Od 60. let dosahoval Orchestr Gustava Broma uznání i v mezinárodním měřítku. Dlouho figuroval na předních místech žebříčku ve své době nejuznávanějšího jazzového periodika – časopisu Down beat, v roce 1974 stanul v oficiálním žebříčku nejlepších světových kapel na sedmém místě. Doma sice nebývá nikdo prorokem, ale Bromovi se dařilo zažehnávat normalizační potíže a kapela zůstala (jako zaměstnanec Československého rozhlasu Brno) vývozním artiklem, který ukazoval, jak světová je československá kultura. Orchestr hrál na více než 250 turné a festivalech po celé Evropě, Americe a Asii, na jeho nahrávkách a koncertech účinkovala mimo jiné Diana Ross, Edmond Hall, Dizzy Gillespie, Maynard Ferguson, Bill Moody nebo Jimmy Witherspoon. Diskografie kapely za třiapadesát let Bromova vedení čítá přes 570 titulů. Po smrti legendárního kapelníka, který drží světový rekord jako nejdéle působící dirigent u jednoho orchestru, se taktovky chopil bratislavský muzikant Vlado Valovič. Jméno Gustav Brom Big Band si však kapela zachovala – stejně jako široký, leč vytříbený žánrový záběr a posluchače z celé Evropy. Jeden z posledních koncertů se konal na konci října doma – v Brně.

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

Ďáblova bible je středověkou knihovnou

roku 1229 v benediktinském klášteře v Podlažicích u Chrudimi, později se dostala do klášterů v Břevnově a Broumově. Nakonec ji Švédové za třicetileté války odvezli z rudolfinských sbírek jako válečnou kořist královně Kristýně. Bibli provází legenda, podle které ji za jedinou noc napsal s pomocí ďábla mnich, kající se z těžkého hříchu. Podobiznu ďábla prý zakreslil do knihy z vděčnosti. I přes legendu kodex inkvizice nikdy nezatratila, stal se naopak středem zájmu učenců.

Největší rukopisná kniha na světě má 312 pergamenových listů o rozměrech 900 x 505 mm a váží 75 kg. Ve středověku byla dokonce přirovnávána k sedmi divům světa. Fascinující je podle odborníků jednotu knihy, soulad písma a iniciál, harmonie celkové kompozice a jednotlivých detailů. Všechny texty jsou navíc dodnes čitelné. Pražská výstava samozřejmě nedovoluje unikátní bibli „polistovat“, ale vybrané stránky prezentuje na panelech. Kdo ovládá latinu, může se začíst. Prohlídku důkladně zabezpečeného originálu ale organizátoři omezují na deset minut, poněvadž staré pergameny špatně snášejí kolísání vlhkosti a teploty.

Až do roku 1796 knihu žádný Čech nespatriil. Tehdy přilákala pozornost Josefa Dobrovského, jehož návštěva podnítila švédské historiky, aby

se začali kodexem zabývat. O návrat alespoň některých částí rudolfinských sbírek se pokusil v roce 1990 Václav Havel, švédská strana ale zareagovala rychle a odmítavě. Přes označení „Bible“ kniha obsahuje více textů. Začíná záznamem hebrejské, řecké a latinské abecedy, ve 14. století byla připsána ještě hlaholice a cyrilice. Následuje Starý zákon, dvě práce římského historika Flavia a Origines sevillského biskupa Isidora. Kniha pokračuje dvěma Galénovými rozpravami o lidském těle a Novým zákonem. Penitenciál je návodem pro zpovědníky, jaká mají být pokání za hříchy. Právě tuto část, v níž je vyobrazen zelený ďábel se dvěma jazyky, však psal jiný autor než zmiňovaný kající mnich. Další texty seznamují čtenáře s magickými zaklínacími formulemi proti nemocem či pro vypátrání zloděje. Ďábla ale žádná z nich nevzývá. Následuje jeden z nejstarších a nejlepších opisů Kosmovy kroniky. Poslední strany jsou věnovány záznamům členů benediktinského řádu, nekrologům a přehledu dnů, na které připadnou Velikonoce. Kodex tedy ve své době představoval v podstatě celou knihovnu. Při příležitosti výstavy vydalo nakladatelství Herbia útlu čtyřjazyčnou brožuru Stanislava Bárta a Jiřího Kosteckého s názvem Ďáblova bible, tajemství největší knihy světa.

text Lenka Pospíšilová, foto internet (The Royal Library)

Na počátku podzimu se do republiky vrátila unikátní literární památka – Codex gigas, populárněji označovaný jako Ďáblova bible. Bohužel ne natrvalo, příležitost spatřit ho v Klementinu na vlastní oči končí 6. ledna příštího roku.

Studie historiků naznačují, že kniha je z větší části životním dílem jediného autora, který jí věnoval až dvacet let pilné práce. Vznikla okolo

Slavné vily slovem i obrazem

Popularizační, ale přesto zpracované na solidní odborné úrovni – takové jsou postupně vydávané knihy řady Slavné vily. Do konce roku 2009 by se jich mělo dočkat publikování celkem dvanáct. Ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, muzei a odborníky z řad architektů připravuje umělecká agentura Foibos publikace o architektonicky významných vilách celé republiky. Zatím vyšly pražské, brněnské a olomoucké vily. V listopadu se dostanou do knihkupectví Slavné vily Jihomoravského kraje, Slavné vily Jihočeského kraje a přepracované vydání Slavných pražských vil, v prosinci 2007 a lednu 2008 Slavné vily Zlínského kraje, Libereckého kraje a Ústeckého kraje. Další přijdou v průběhu roku 2008 a 2009. Po nespočtu knih věnovaných veřejným stavbám se tato ediční řada zaměřila na významné stavby individuálního bydlení od 19. století do současnosti. Texty neobsahují jen historická fakta a informace důležité z hlediska architektonického a stavebního, ale často přidávají i příběhy rodin stavebníků a pohnuté osudy domů. Příkladem za všechny je brněnská vila Tugendhat, dnes zapsaná na seznamu památek UNESCO. Autory budov jsou často renomovaní architekti – Mies van der Rohe, Adolf Loos, Jan Kotěra, Leopold Bauer, Dušan Jurkovič a další,

text a foto Lenka Pospíšilová

ale také autoři lokálněji zaměřeni, třeba Karel Chochola či Jan Chomutovský. Mnohé domy měly slavné majitele, např. herce Hugo Haase nebo baletního mistra Ivo Váňu Psotu, jiné stavěli známí architekti pro sebe a své rodiny (Fuchs, Jurkovič či sochař František Bílek). Legendou spíše politicko-společenskou, ale architektonicky jistě neopomenutelnou, je Benešova vila v Sezimově Ústí.

Nechybí historické ani současné fotografie a plány, nicméně zvláště v publikacích o výtvarném umění není obrazové dokumentace nikdy dost. Výběrem padesáti domů pro každé vydání

se zabývají odborníci jako prof. Šlapeta, prof. Švácha či prof. Sedlák, mezi autory textů patří Iveta Černá, Zdeněk Lukeš, Jindřich Vybíral nebo Pavel Zatloukal. Zájemci o prohlídku vybraných vil na vlastní oči jistě uvítají mapy s příslušnými popisy v závěru každé publikace, podle nichž lze napláňovat příjemné i poučné vycházky. Všechny dosud vydané knihy vyšly i v anglických mutacích. Doufejme, že nakladatelé najdou dostatek sponzorů, aby od tohoto trendu neupustili, případně ho ještě rozšířili o německou či španělskou verzi. Architektonické skvosty na území naší republiky si to jistě zaslouží.

Jsem vánočnímu stromu podoben

Vánoční stromy na náměstích nejsou žádnou novinkou. Víme ale, kdy, kde a proč stál u nás poprvé Vánoční strom republiky?

Bílovické polesí nedaleko Brna bylo vždy oblíbeným místem vycházek. Kolem myslivny Lišky Bystroušky se dva dny před Štědrým večerem roku 1919 vydali i tři přátelé, soudní úředník Josef Tesař, student pražské Akademie výtvarných umění František Koudelka a spisovatel a redaktor Lidových novin Rudolf Těsnohlídek. Z běžné procházky se stala legenda, která stála u zrodu myšlenky vánočních stromů se sbírkou pro potřebné. U kořenů vzrostlého smrku totiž pánové našli plačící batole. Později se sice podařilo vypátrat matku malé Lidušky, ale protože nejvila o dítě zájem, holčičku adoptovali manželé Polákoví z Brna. V roce 1938 se bílovická Liduška provdala za středoškolského

profesora Josefa Chybíka a přestěhovala se s ním do Prahy, kde také v roce 1997 ve věku 69 let zemřela.

Spisovatele přiměla tehdy ne zrovna ojedinelá událost k založení tradice Vánočních stromů republiky. A tak 6. prosince 1924 za jeho účasti skáceli v bílovickém polesí smrček, který o šest dní později rozzářil svá světla v Brně na náměstí Svobody. V pozvánce na slavnostní rozsvícení stromu Těsnohlídek píše: „Rozžehujeme světla na zelených větvích těch, kteří trpí, těm, jichž oči tápají dosud ve tmě hrůzy a smrti... Postavme vánoční stromy všech a všem na náměstí velkých

měst republiky. Obyvatelstvo jejich neukáže se malým a duch boží nebude se ostýchat jíti po tržištích.”

Inspirován dánským zvykem Těsnohlídek nejen strom pojmenoval a určil místo, kde bude stát, ale stanovil i program akcí v průběhu svátků, zavedl výměnu vánočních pozdravů mezi Brnem a Kodaní a především určil poslání Vánočního stromu republiky – shromáždit peníze na vybudování domova pro opuštěné děti. Za čtyři roky se sešla dostatečná suma, aby bylo možné začít se stavbou podle projektu Bohuslava Fuchse. V Brně-Žabovřeskách tak už 8. prosince 1929 našly útočiště děti bez rodičů. Dodnes nese Dětský domov Dagmar jméno dánské královny, dcery českého krále Přemysla Otakara I. Rudolf Těsnohlídek se ale otevření nedožil, 12. ledna 1928 dobrovolně uzavřel svůj osud. Kromě mnoha literárních a novinářských prací po něm zůstala také báseň, která začíná verší symbolizujícími jeho vánoční odkaz: *Jsem vánočnímu stromu podoben, kterému na náměstí dal jsem z dlažby růst.*

I pro letošní Vánoce už je v bílovickém polesí vybrán smrček, který 19. listopadu odcestuje na brněnské náměstí Svobody. 30. listopadu se zde poprvé rozzáří a pokladnička u jeho kmene bude opět určena na finanční dary pro děti bez rodičů.

text Lenka Pospíšilová, foto internet

text Miroslav Mašek, foto archiv Vaca Loca

Vaca Loca

– když se bavit,
tak u Šílené krávy

Z nápojového lístku

Padesátiletý rum Havana Maximo

Tequila Maracame Platino

Metaxa 12*

Irish whisky Midleton

Cognac Martell XO

Grappa Marolo di Moscato

Champagne Don Perignon Vintage 1999

Vina Maipo Chardonnay Reserva

Chcete se pobavit na pořádné párty, nebo si po náročném dni odpočinout u dobrého drinku?

V obou případech je správnou volbou nově otevřený koktejl-večírkový bar Vaca Loca (ve španělštině Šílená kráva) v Malátově ulici v Brně. Přivítá vás originální retro prostředí kombinující americké a mexické prvky.

Interiér je rozdělen do několika částí s různými druhy posezení. Najdete tu množství zdánlivě nezkombinovatelných prvků, které však vytvářejí dokonale sladěný celek. V pultu u pípy je zasklená motorka, stěny zdobí zrcadla, poznávací značky z amerických aut a plakáty, vchod hlídá dřevěný sup. Nejvíce zastoupenou barvou je červená – stačí ale stisknout knoflík, vsudypřítomná světla změní barvu a rázem vychutnáváte úplně jinou atmosféru.

Největší chloubou podniku je však nepřeborný výběr alkoholických nápojů. V nápojovém lístku naleznete mimo jiné přes padesát druhů rumu, téměř třicet tequil a skoro padesát druhů whisky. Na své si ovšem přijdou i milovníci koktejlů, vína, netradičního piva nebo dobré kávy. Stejně pestré jako samotná nabídka jsou také ceny nalávaných nápojů – i v tomto ohledu si zde vybere skutečně každý. Požitek z kvalitního drinku můžete ještě umocnit některým z deseti nabízených druhů doutníků.

Příznivci sportovních přenosů ocení dvě plazmové obrazovky, milovníci většího soukromí salónek s kulečníkem. I ten nabízí originální prostředí, ze stolů tu vyrůstají imitace čerpacích stojanů z klasických amerických benzínek. Atmosféru dokresluje hudba – každý pátek a sobotu to zde DJové rozjždějí s klubovou muzikou z osmdesátých a devadesátých let. Bar Vaca Loca je ideálním místem pro párty, rauty nebo firemní akce. Pohodlně se zde posadí přes devadesát hostů, při večírcích – třeba při VŘSR párty nebo Halloween párty – se jich sem ale vejde mnohem více... O tom, že to tu opravdu žije, svědčí sbírka podprsenek rozvěšených nad barpultem. A když se zeptáte někoho z obsluhy, kde se tam vzaly, jen s úsměvem odpoví: „To tady holky k ránu nechávají...“

Otevírací doba:

Po–Čt 17:00–4:00

Pá 17:00–???

So 19:00–???

Ne 19:00–4:00

Představujeme naše zaměstnance

Obchodní reprezentanti – konzultanti Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR – mají ve firmě důležitou roli. Podílejí se na tvorbě klientely, vedou obchodní případy, provádějí propagaci v podnikatelském prostředí a zabývají se i běžnou administrativou obchodního úseku Unie. Za týden zvládnou i patnáct jednání. V tomto čísle Satisfakce vám představíme jednu z odborných konzultantek – Miroslavu Hořejší.

Jak byste charakterizovala svoji práci v Unii?

Neprodávám rychloobrátkové zboží, ale produkty, které klienti budou využívat dlouhodobě a získají díky nim zpátky dost peněz. Pro mě to není jen práce, ale hlavně koníček. Jsem rodilý obchodník. I ve chvíli, kdy zrovna nic neprodávám, se s lidmi bavím jakoby podle obchodního postupu. Snažím se vždy s klienty navázat kontakt – podstatně lépe se mi hovoří o věcech jako dluhy nebo pohledávky s člověkem, ke kterému mám blíž. Některá jednání nejsou komplikovaná, spočívají v podstatě v nahrazení soudu rozhodčím řízením. V případě komplexního systému řešení pohledávek ARBIT SERVIS CICERO je ale důležité, aby si zákazník promyslel všechny možnosti. Změn – a tím pádem i jednání – je zde podstatně více.

Čeho si na tomto zaměstnání nejvíce vážíte?

Toho, čeho všichni obchodní reprezentanti – svobody. Čas si v podstatě mohu uspořádat podle svého. Každý měsíc konzultanti musejí dosáhnout určitého cíle, ale jestli k němu půjdou po klikatých cestičkách, to záleží jen na nich. Také se mi líbí, že během jednání klient zapomene na své problémy, žije život s vámi. Nemůžete za ním přijít s postojem „já vyřeším všechny vaše problémy“. Povídám si se zákazníky i o jiných věcech, než je obchod. Každý obchodní zástupce by měl být prostě jako vítr – aby si jej všichni pamatovali.

Co jste dělala před příchodem do Unie?

Také obchodního zástupce, ale pro Telefonicu. Nerada měním zaměstnání, dělám to pouze v případě, že zaměstnavatel nedodrží slib nebo mi neoprávněně sáhne na peníze. A přesně to se stalo... Zabývala jsem se také přímým prodejem.

Práci považujete za svůj koníček.

Co vás ještě baví?

Mým dalším koníčkem je němčina. Většina známých říká, že je to tvrdý a nepříjemný jazyk, mně je ale hodně blízký. Jinak ráda čtu, mezi mé nejoblíbenější autory patří Kipling a Kulhánek. Kiplingovy Písně mužů znám skoro zpaměti, u Kulhána miluji jeho myšlenkové pochody a černý humor. Důležitá je pro mě fantazie. Kdysi jsem si vytvořila v hlavě svůj vlastní svět, ve kterém vlastně žiji dodnes...

Čeho byste chtěla v životě dosáhnout?

Miluji výzvy, celý můj život je vlastně výzva. Už to, že mohu pracovat v Unii, je pro mě splnění jedné z nich. Jinak mám jasně vymezené priority. Chtěla bych mít velký dům a spokojené manželství, ale hlavně chci být jedinečná. Potřebuji v životě stát o dva kroky jinde než všichni ostatní.

text Miroslav Mašek, foto Petr Matějček

inzerce

PRVNÍ PRIVÁTNÍ KLINIKA

pro plastickou a estetickou chirurgii v Brně

Laurea

odborný tým lékařů s bohatými zahraničními zkušenostmi
Vám nabízí tuto medicínskou a kosmetickou péči:

- modelace postavy liposukcí supertumescentní metodou (ambulantní)
- modelace rtů (zvětšení, zmenšení)
- korekce nosu, brady, uší
- facelifting a korekce víček
- modelace prsů (zvětšení pomocí implantátů, zmenšení)
- redukce vrásek gelovými přípravky (Restylane, Perlane)
- transplantace vlastních vlasů
- estetická laserová terapie (změlkování vrásek, depilace)
- laserové odstranění varixů (ambulantní)
- IVF – centrum asistované reprodukce
- stomatologická a stomatochirurgická ambulance, implantologie, kosmetické bělení chrupu
- kosmetické studio – permanentní make-up

Vaši návštěvu lze objednat telefonicky na sekretariátě kliniky:

LAUREA s.r.o., Bulharská 29, 612 00 Brno, Telefon: 541 420 771, 541 420 770; E-mail: laurea@laurea.cz • www.laurea.cz

Carving

– když hůlky můžete nechat doma...

text: Miroslav Mašek, foto: David Tesář

Carving a funcarving

Definovat carving vůbec není jednoduché.

Nejobecněji bychom ho mohli popsat jako jízdu po hraně či řezanými oblouky. Není doplňkem ani inovací klasické techniky, ale zcela novým stylem. Přesto, že přináší do světa lyžování převratnou změnu, je jeho technika velmi jednoduchá a mnohem snadnější než u klasiky. I když carvingové lyže dnes ovládají sjezdovky, většina lyžařů je používá špatně – jezdí na nich

„postaru“ a nemůže si tak vychutnat pravé kouzlo tohoto sportu.

Nejčistší formou carvingu je funcarving. Anglický výraz pro zábavu „fun“ byl v názvu sportovní disciplíny poprvé použit u windsurfingu. V osmdesátých letech se jako „funboard“ začaly označovat krátké plováky s malým výtlakem do silnějšího větru. Narozdíl od dlouhých plováků umožňovaly lépe jízdu ve skluzu a manévry. Kolem roku 2000 se funboardy začaly

radikálně zkracovat a rozšiřovat, což přineslo jejich mnohem všestrannější použití – včetně výuky začátečnicků. Vývoj lyží pro funcarving byl vlastně podobný – jsou také kratší a širší než obyčejné sjezdové lyže. Carvingovým lyžím, se kterými na sjezdovce dokážete prakticky cokoliv, se říká funcarvery. Dnes se ale místo nich většinou vyrábějí slalomky. Jedním ze specifických rysů funcarvingu je nepoužívání hůlek – při jízdě po hraně je totiž vůbec nepotřebujete.

Trocha historie

Lyže s vykrojením – tzv. telemarským tvarem – byly vyrobeny už v roce 1860. První opravdu silně vykrojené však postavil Zvone Debjak ze Slovinska až o více než století později, v roce 1966. Skutečným otcem (a také největším propagátorem) carvingu se stal absolvent teologie z německého Hannoveru Walter Kuchler, který roku 1987 v šesti televizních filmech představil divákům vývoj lyžování k radikálnějším stylům. V práci a osvětě nepolevil ani v devadesátých

Co funcarveři jezdí

Pokud chcete funcarving dobře poznat, je nejdříve nutné ujasnit si jeho cíle – ty se totiž od klasického lyžování dost liší. Hnací silou je pro funcarvera snaha o co nejdynamičtější provedení oblouku, tedy co nejradikálnější a s co největší odstředivou silou. Předpokladem pro to je co nejvyšší rychlost v oblouku o co nejmenším poloměru. Motivací může být také čistě řezané zajetí co nejprudšího svahu. Klidně až na třetím místě můžeme uvést snahu jezdců o dotyk částí

těla (dlaní, předloktím, pánví nebo celým bokem) se sněhem. Pokud carver o dotyk se zemí nestojí, neznamená to, že by se nemohl počítat mezi funcarvery – dotyk většinou vyplývá z extrémního provedení předchozích dvou bodů a nemusí být hlavním cílem funcarvingu. Další charakteristikou je jízda převážně na zatížené vnitřní lyži, rozlišovacím znakem oproti „obyčejnému“ carvingu pak radikálnější provedení jinak téměř shodných pohybů. Tím nejdůležitějším je ale vždycky hravost a radost z jízdy.

Lyžování patří k nejpoblárnějším sportům současnosti. Téměř každý na lyžích alespoň jednou v životě stál, spousta Čechů vyráží v zimě o víkendech na prudší či mírnější kopce do Krkonoš, na Šumavu nebo do Alp. Klasické lyžování však není zdaleka jediným druhem zábavy, který s „prkýnky na nohou“ můžete zažít. Jestli se chcete skutečně odvázet, odhodte předsudky i hůlky a vrhněte se do carvingu.

letech – vedl výcvikové kurzy a napsal asi šedesát knih o carvingu. Dodnes je největší osobností tohoto sportu. Většího rozšíření carving dosáhl kolem roku 2000, kdy se objevily první slalomky se silným vykrojením a superkrátké lyže o délce pod metr a kdy se všechny typy lyží na sjezdovku rádiusem i délkou přiblížily funcarverům. Brzo však firmy od jejich výroby ustoupily a začaly je nahrazovat právě slalomkami.

Jak začít

Pro začátečníky jsou nevhodnější lyže s co nejmenším rádiusem (maximálně třináct metrů) – ideálně hodně vykrojené kraťasy nebo superkraťasy o délce jednoho metru. Pokud totiž začnete s carvingem na málo vykrojených nebo moc dlouhých lyžích, pravděpodobně ani nepoznáte rozdíl oproti klasickému lyžování. Chce to prostě dostat

Několik pojmů

Rádus – nejdůležitější parametr lyže.

Určuje oblouk, který bude opisovat zatížená, mírně zahraněná lyže. Je první skutečností, která rozhodne o tom, jestli od teď budete carvovat, nebo jezdit klasicky až do smrti. **Kraťasy (shortcarvery)** – lyže s délkou do 1 m a s pořádným rádiusem (od 3 do 8 metrů), zvednutou patkou a pevným vázáním.

Slalomky – lyže velmi podobné funcarverům. Jediným podstatným rozdílem je ostřejší a širší pata, která netoleruje záklon.

Důležité je i navazování oblouků přenášením těžiště přes lyže ze strany na stranu. Ani začátečník by se neměl bát do oblouku pořádně naklonit (i když spadne, k zemi je to jen kousek). Měl by být také trpělivý – stačí chvíli počkat a lyže zatočí sama. Jednou z největších předností carvingu je totiž jeho přirozenost. Každé dítě postavené na lyže stojí přirozeně s váhou na obou lyžích. Pokud si stoupne šikmo na svah, bude (opět přirozeně) stát na horních hranách lyží. Když se pak bude chtít rozjet, jako první ho napadne naklonit těžiště víc dopředu – a to už je základní carvingový postoj.

„ránu do hlavy“, aby člověk pochopil, jak to vlastně funguje. Každá delší lyže také pro začátečníka přináší obtížné zvládnání zbytečné délky. Důležité je si uvědomit, že u carvingu nemá délka lyží nic společného s výškou postavy lyžaře. A hlavně – pokud neodhalíte podstatu a techniku carvingu na kraťasech, můžete to rovnou vzdát; jednodušší způsob, jak se ho naučit, totiž neexistuje.

Mezi základní zásady carvingu patří výrazné snížení těžiště lyžaře a maximální zatížení špiček lyží, zahájení oblouku rotací ramen ve směru oblouku a snaha silněji zatížit vnitřní lyži.

Kde hledat

www.carv.cz
www.carvingsport.cz

Jděte do toho

Pokud vás carving zaujal, neváhejte a vyzkoušejte ho. Je velmi jednoduchý – hlavně v tom, že je zcela radikální. Neexistuje žádné optimální rozložení váhy na vnitřní a vnější lyži, nejlepší je vždy to nejradikálnější zatížení vnitřní lyže, kterého jste v konkrétní situaci schopni. Stejně tak neexistuje moc velké natočení ramen nebo těla, přílišný náklek nebo správně vyvážený postoj; všechny pohyby je zkrátka třeba dělat co nejradikálněji. Nenechte si proto radit od nikoho, kdo používá prvky staré techniky – zkazili byste si radost z jedinečných a neopakovatelných sportovních zážitků.

Připraveno ve spolupráci s firmou Carving sport.cz.

Srovnání s klasikou

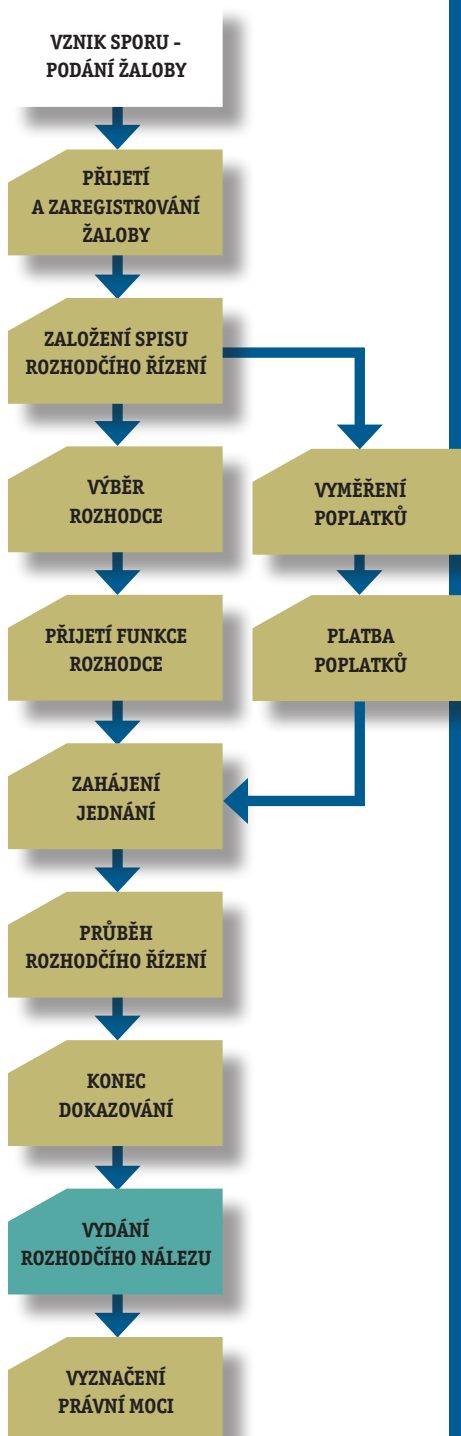
Výhody

- jednodušší pohyby – jednodušší a rychlejší výuka
- s instruktorem základy za den, zautomatizované pohyby za 3–4 dny
- nevadí přirozená rotace těla ve směru pohybu lyží, právě naopak
- u funcarvingu odpadá technika holí
- ke skvělému vyžití stačí i mírný sklon sjezdovky
- hra s odstředivou silou, extrémní náklon
- u funcarvingu přirozený kontakt se sněhem
- padáte z velmi malé výšky a většinou na stranu
- není potřeba hlídat nohy u sebe
- carving zpravidla zvládne i slabší lyžař, který se dobře klasicky lyžovat nikdy nenaučí

Nevýhody

- potřeba širší sjezdovky, u funcarvingu upravené
- potřeba více místa na sjezdovce
- u funcarvingu je nutná fyzická připravenost nohou
- je třeba neustále sledovat situaci za sebou
- carvovat na černé sjezdovce může pouze přeborník
- na extrémně vykrojených lyžích lze jet obtížněji smýkané oblouky, hůře se brzdí smykem
- po poctivě zdoláném svahu se dostává únava stehenních svalů
- u funcarvingu netrénovanému člověku hrozí riziko úrazu z únavy (kolenní vazy)
- někdo se není schopen zbavit návyků z klasických lyží
- na slalomkách a funcarverech nelze běžným způsobem zatáčet ve velmi hlubokém sněhu

Rozhodčí řízení z pohledu administrátora

Většina našich klientů se v průběhu spolupráce již jistě setkala s nějakým dokumentem, který vydal a podepsal administrátor Unie.

Pro mnohé, kteří nemají potřebu a nutkání číst veškeré materiály Unie, je to osoba tajuplná a neznámá, nicméně jde o funkci reálnou a velmi důležitou. Byť je mnoho listin a úkonů zautomatizováno a generováno informačním systémem, vždy je u toho člověk, který musí konkrétní úkon zadat. Následující řádky vás proto seznámí s náplní práce administrátora Unie.

Funkce administrátora je zakotvena jednak v Jednacím řádu rozhodčího řízení, jednak v Organizačním statutu. V Jednacím řádu (§ 10) je stanoveno základní obecné zmocnění administrátora k provádění všech procesních úkonů v rozhodčím řízení – pochopitelně kromě vydání rozhodčího nálezu a usnesení o zastavení řízení. Administrátora jmenuje a odvolává představenstvo Unie.

Základní činnost administrátora představuje dohled nad řádným průběhem jednotlivých rozhodčích řízení vedených rozhodci sdruženými u Unie. Konkrétní oblasti působení a odpovědnosti jsou zakotveny v Organizačním statutu a kancelářském řádu. Laicky řečeno, administrátor dohlíží na to (a je za to i zodpovědný), aby všechna řízení vedená u Unie proběhla v naprostém souladu nejen s Jednacím řádem, ale i s právním řádem (tedy zejména zákonem o rozhodčím řízení, potažmo občanským soudním řádem).

Při pohledu na náš známý graf zobrazující průběh rozhodčího řízení je možno říci, že v podstatě všechny úkony v tomto řízení (kromě výběru rozhodce, což činí Správce seznamu, a přijetí funkce rozhodce spolu s vydáním rozhodčího nálezu, což je úkolem rozhodce) vykonává právě administrátor. V první fázi dohlíží na to, aby byla podaná žaloba řádně přijata a zadána do informačního systému. Zároveň dbá, aby byla kompletní, se všemi náležitostmi a přílohami. Pokud tomu tak není, vyzývá žalobce k jejímu doplnění. Jakmile je žaloba kompletní a je vybrán rozhodce, vyměří administrátor rozhodčí

poplatky, případně (pokud se jedná o klienta ARBIT SERVIS CICERO či SYSTÉMU CICERO) zašle pouze oznámení o vyměření poplatků. Dále administrátor kontroluje, aby tyto poplatky byly včas uhrazeny. Pokud tomu tak je, zašle znění rozhodčí žaloby spolu s výzvou k vyjádření žalovanému. Jakmile obdrží doručenkou o řádném doručení těchto listin žalovanému, je zahájeno samotné jednání a žalovanému běží lhůta k vyjádření (která mu je uložena v zasláné výzvě). V této fázi – tedy ve fázi jednání – musí administrátor dbát na to, aby rozhodce i strany sporu obdržely veškerá podání učiněná druhou stranou a mohly se k nim vyjádřit.

Jakmile pak administrátor dostane od rozhodce pokyn, že již není nutné další předkládání důkazů a listin, rozešle stranám oznámení o ukončení dokazování.

To obsahuje výzvu, aby strany naposledy shrnuly svoje požadavky a navrhly poslední důkazy, které doposud nebyly provedeny a jichž se dovolávají. Je to jakási obdoba závěrečné řeči z ústního jednání. Pak nastává okamžik konečného rozhodnutí, které je vždy v kompetenci rozhodce a do kterého administrátor nijak zasahovat nesmí a ani nemůže.

Po vydání rozhodčího nálezu mu nastávají však ještě další povinnosti, a to zajištění doručení nálezu všem stranám sporu, zejména žalovanému, a následně vyznačení právní moci a archivace na Městském soudu v Brně.

Jak je vidět, administrátor má v celém procesu rozhodčího řízení v Unii nezastupitelnou roli. Zajišťuje a kontroluje všechny jednotlivé kroky vedoucí k vydání rozhodčího nálezu, stejně jako kroky předpokládané zákonem po tomto vydání. Rozhodce se tak může plně soustředit na to, k čemu je určen – tedy na samotné rozhodnutí. Nemusí se zabírat administrativními úkony a sledováním lhůt. Díky tomu také rozhodčí řízení u Unie probíhá v souladu se zákonem a procesně naprosto čistě a hladce.

text Jan Vedra, foto archiv

Představujeme Regionální poradenská centra Unie

Jak jsme slíbili v minulém Satisfakci, postupně přinášíme informace o regionálním zastoupení Unie. Dnes se zaměříme na RPC v Hodoníně a Humpolci.

V Hodoníně je RPC Unie provozováno v rámci Help Studia spol. s r. o. na ulici Smetanova 4005/38 – společnosti založené v roce 1991. Její heslo vypovídá mnohé o filozofii, která garantuje rozsáhlé a nadstandardní služby: „Víte, proč jsou naši zákazníci bohatí a proč k nim snad právě vy dosud nepatříte? Tajemstvím úspěchu je, že podnikají v tom, v čem jsou nejlepší! Starosti přenechejte nám.“ Hodonínskému RPC – mimo starosti s řešením rizik vyplývajících ze smluvních vztahů – můžete svěřit i péči o účetnictví, ekonomické a daňové poradenství a související obory. Specialitou centra jsou dotace ze strukturálních fondů EU, a to nejen zpracování žádostí. Na to navazuje vysoce profesionální provádění ekonomických expertíz a na nich založené vypracovávání úvěrové politiky firem. Škála služeb doplňuje poradenství v oblasti sociálního a zdravotního zabezpečení. Help Studio je držitelem certifikace dle normy ISO 9000 provedené agenturou ITI TÚV. Činnost společnosti řídí spoludávatel a jednatel ing. Josef Januška, poradce registrovaný v Národním registru poradců, poradenskou činnost i RPC Unie má na starosti projektová manažerka ing. Dana Janulíková, MBA. Help Studio je členem NARP, Sdružení účetních a daňových poradců, Unie off shore poradců i Obchodní a hospodářské komory Hodonín. Členství v uvedených organizacích zajišťuje přístup k čerstvým a spolehlivým informacím. V současnosti organizuje toto RPC seminář „Vymahatelnost smluvních práv prostřednictvím rozhodčího řízení“, který se bude konat 20. listopadu 2007 v Hodoníně.

Kraj Vysočina je regionem s raketovým růstem ekonomické činnosti. Při setkání s jeho hejtmanem jsme byli svědky snah směřujících k dalšímu rozvoji. Možná i proto jsou zde hned dvě nová RPC. Dnes představíme to provozované v Humpolci firmou TEMPO – českomoravská auditorská s.r.o. na ulici Poděbradova 476, která vznikla v roce 1990 s cílem pomoci podnikatelům při vstupu do tržní ekonomiky. Touto pomocí je poradenská, konzultační, prostředkovatelská, projekční a výkonná činnost v oblasti ekonomiky, organizace a řízení (zakládání firem, organizace a vnitropodnikové řízení, oceňování majetku a podniků, účetní systémy, financování a daně, přednášky o ekonomice atd.). Od roku 1995 přibyla auditorská činnost prováděná pro podniky, územně správní celky a příspěvkové a neziskové organizace; v Komoře auditorů má firma licenci č. 188. TEMPO dává přednost trvalému vztahu k zákazníkovi, což vytváří nabídkou na principu komplexní obsluhy. Je držitelem koncese č.j. K/17734/01 pro Oceňování majetku pro věci movité a podnik, reprezentant společnosti ing. Pavel Malimánek je v tomto oboru soudním znalcem. Humpolecké RPC se může pochlubit certifikátem dle nové normy ISO 9001-2000, dva poradci společnosti jsou registrováni v Národním registru poradců.

Zakládání RPC je výrazem snahy Unie umožnit do konce roku 2008 přístup k osobním službám klientům v celé ČR, a to v dosahu maximálně 50 kilometrů od jejich sídla. Orientujeme se na odborné a profesionální špičky mezi poradci. V následujících číslech představíme další RPC, na přelomu roku přibude jejich interaktivní mapka i na webu Unie.

text (RW)

Máme už třicet devět kontaktních míst

V minulém čísle Satisfakce jsme představili Národní asociaci pro rozvoj podnikání (NARP) – profesní organizaci poradenských a informačních center. Spolupráci Unie s NARP vzniklo 37 kontaktních míst, na kterých se každý podnikatel dostane k informacím o rozhodčím řízení, mediacích a ostatních službách Unie pro rozhodčí

a mediální řízení ČR. Na současných 39 míst tento počet rozšiřuje zastoupení v Praze (Společnost pro komerční rozhodčí řízení ČR, spol. s r. o.) a Šumperku (Market-place s.r.o.) – v těchto případech jde o přímá zastoupení Unie, nikoliv členské organizace NARP. Síť tak stojí na profesionálech v oblastech poradenských, vzdělávacích a organizačních služeb (především pro malé a střední podniky) s leckdy více než desetiletou zkušeností na trhu.

Zatímco základní informace lze získat u všech členů sítě, některé (viz tabulka) společnosti jsou Regionálními poradenskými centry Unie. U nich zájemci získají služby v rozsahu totožném s brněnskou centrálou. Celkem se tak jedná o 39 míst v celé ČR, na nichž může veřejnost získat potřebné informace a pomoc v důležitých oblastech podnikání.

Seznam členů Národní asociace pro rozvoj podnikání a Regionálních poradenských center Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR:

Obchodní název poradenského centra	Ulice a číslo	Místo	Telefon	E-mail
Regionální poradenská centra Unie				
Market-place s.r.o.	Petrovská 594	Šumperk	774939400	tomas.ryc@seznam.cz
Společnost pro komerční rozhodčí řízení ČR, spol. s r.o.	Jeremiášova 947	Praha	251613268	l.nikel@skrr.cz
AKONTAX, s.r.o.	Rakovník	Rakovník	313 512 626	bunka@akontax.cz
BEVE, spol. s r.o.	Havličkova 7	Vyškov	517 347 332	beve@beve-rpic.cz
EPIS spol. s r.o.	Karla IV. 502	Hradec Králové	495 523 514	epis@mbox.vol.cz
FINVEST PŘÍBRAM s. r. o.	nám. T. G. Masaryka 1	Příbram	318 628 777	finvest@finvest.cz
HELP STUDIO spol. s r.o.	Smetanova 38 P.O. Box 179	Hodonín	518 342 520	info@helpstudio.cz
APIS Nymburk, spol. s r.o.	Topolová 4008	Nymburk	325 623 029	radek.mach@apis-nb.cz
IPI v.o.s.	Strojírenská 2244/34	Žďár n. S.	566 651 011	rpic-zr@ipi.cz
KAZUIST, spol. s r.o.	Husova 401	Trinec	558 335 479	kazuist@kazuist.cz
LEGRO PLUS s.r.o.	Rooseveltova 37	Český Krumlov	380 713 730	info@legroplus.cz
PROFIT REAL, a.s.	Holubova 978	Náchod	491 420 046	info@profitreal.cz
REGIONINFO, spol. s r.o.	Jablonecká 8/31	Liberec	482 710 625	zdarska@regioninfo.cz
REGIONCONSULT s.r.o.	Nerudova 19	Chomutov	474 651 937	regionconsult@regionconsult.cz
RPIC Pce s.r.o.	Nová 306	Pardubice	466 415 688	vojtech.cernik@rpicpce.cz
RPIC-EKONOMSERVIS Píerov s.r.o.	Blahoslavova 72/ 4	Píerov	581 204 397	rpic@ekonomservis.cz
RPIC-VIP s.r.o. (Karviná)	Výstavní 2224/8	Ostrava Karviná	596 616 795	karasek@rpic-vip.cz
SIGMIN, a.s.	Karlovo nám. 76	Kolín	321 715 036	info@sigmin.cz
Tempo - českomoravská auditorská s.r.o.	Údolní 54 - sídlo Poděbradova 476-pošta	Praha 7 Humpolec	266 725 301 543 211 290 565 533 506	info@sigmin.cz tempo@razdva.cz
Informační centra				
CERT Kladno, s.r.o.	Huťská 275/3	Kladno	312 645 007	cert@cert.cz
GOODWILL PARTNER s.r.o.	Prokopa Holého 400	Frýdek - Místek	558 629 195	uhrek.vos-goodwill.cz
Hospodářská komora Jihlava	Benešova 13	Jihlava	567 309 320	hkjihlava@hkjihlava.cz
IRP - RPIC Jeseník, s.r.o.	Masarykovo nám. 14/159	Jeseník	584 409 211	rpic@jes.cz
Institut Rozvoje Podnikání, s.r.o.	Michálkoviccká 1859/226	Ostrava	596 229 001	dagmar.valkova@irp.cz
Institut průmyslového managementu, s. r. o.	Univerzitní 22	Plzeň	377 638 423	rpic.plzen@ipm-plzen.cz
Jihočeská hospodářská komora	Husova 9	České Buděj.	387 318 433	strasky@jhk.cz
JVM-RPIC, spol. s r.o.	Štefánikova 167	Zlín	577 210 729	rpiczlin@jvmrpic.cz
KREDIT, v.o.s., ekonomické služby	Sokolská 1268	Val. Meziříčí	571 757 071	kredit@kreditvm.cz
Okresní hospodářská komora Břeclav	nám. T. G. Masaryka 10	Břeclav	519 326 116	drohlic@ohkbreclav.cz
Okresní hospodářská komora Děčín	Pohraniční 1288/1	Děčín	412 511 925	info@ohkdecin.cz
Okresní hospodářská komora Klatovy	náměstí Míru 154/1	Klatovy	376 313 251	ohk@ohkklatovy.cz
Okresní hospodářská komora v Ústí n.L.	Velká hradební 8	Ústí nad Labem	475 241 360	ohkul@mag-ul.cz
Profit, spol. s r.o.	Zelenáská 28/19	Znojmo	515 266 851	profit@profitzn.cz
Regionální hospodářská komora Brno	Výstaviště 1	Brno	532 194 911	rkhbrno@rkhbrno.cz
Regionální hospodářská komora Poohří	U Divadla 339	Sokolov	352 638 484	josef.pisecky@rkhpoohri.cz
Regionální poradenské centrum Poohří	V Aleji 264/2	Karlovy Vary	353 237 673	rpcep@sanchopana.cz
RIS - rady, informace, služby, s.r.o.	U divadla 341	Sokolov	352 638 420	sulcova_m@volny.cz
RPIC Teplice s.r.o.	Krupská 12	Teplice	417 531 482	info@rpicteplice.cz

text Karel Hájek

Smysluplný Tisk

Ovládáme správnou technologie...

Dokonalé vybarvení tiskových ploch, věrná reprodukce rastrového bodu a přesný soutisk zaručují nebývale kvalitní tisk vícebarevných tiskovin na nejrůznějších druzích papíru do formátu B2 na strojích **KOMORI**.

Vítejte v nejmodernějším polygrafickém centru v regionu Jižní Moravy.

...více na www.stuare.cz

City Watch – hodinky a šperky pro náročné

Prodejna klenotů a hodinek City Watch byla v Brně otevřena již v roce 1992. Během své patnáctileté existence změnila své sídlo jen jednou – z ulice Jakubské se přestěhovala na náměstí Svobody do obchodní pasáže Rozkvět. Jak napovídá již název, v prodejně naleznete velký výběr hodinek. City Watch v Brně exkluzivně zastupuje značku Betty Barclay, dále jsou v nabídce hodinky značek Citizen, Festina, Police či Raymond Weil.

Polovinu sortimentu tvoří zlaté a stříbrné šperky. Italský design zde prezentuje značka Miluna, pro milovníky francouzské elegance jsou připraveny klenoty Champs Elysées Paris. Také stoupenci ocelových doplňků si zde přijdou na své, vybrat si mohou například ze sortimentu značek Rochet nebo Zero.

Svou pobočku má prodejna City Watch také v OC Olympia Brno pod názvem Corial.

Více informací naleznete na www.citywatch.cz

BIMOTA v zemích českých a slovenských

Italská BIMOTA vznikla na rozdíl od tradičních značek jako Ducati, MV Agusta nebo Moto Guzzi až v roce 1973. Tehdy se pánové Bianchi, Morri a fenomenální konstruktér Tamburini rozhodli postavit motocykl, který bude splňovat jejich požadavky na tuhost rámu při současném snížení hmotnosti. Postupem času BIMOTA používala celou řadu koncepcí rámu, do kterých zasazovala motory renomovaných výrobců (vždy první písmeno v označení modelu, např. SB8 – Suzuki, HB1 – Honda, DB5 – Ducati).

Poměrně malá firmička se může pochlubit dlouhým výčtem sportovních úspěchů a dokonce dvěma tituly mistrů světa. Na první pohled jsou stroje výrobce sídlícího v Rimini typické výrazným designem a netradičním technickým řešením. Nejzajímavější je zřejmě projekt TESI (dnes již model TESI 3D) s neobvyklým odpružením předního kola kyvnou vidlicí s centrální pružicí a tlumicí jednotkou. Samozřejmostí při výrobě je použití ušlechtilých materiálů jako karbon, dural, titan a magnesium,

které pomáhají snižovat hmotnost. Za zmínku stojí jistě i krásný, štíhlý „naháč“ s označením DB6 Delirio a cenou Motorcycle Design Award ověřená sportovní DB5. Všechny tři luxusní ručně vyráběné stroje je možné zhlédnout v prostorách sídla brněnského prodejce výhradně evropských motocyklů – společnosti D MOTO na Drobného ulici v Brně, která před časem podepsala se společností BIMOTA Spa smlouvu o výhradním zastoupení pro Českou a Slovenskou republiku.

Když zakladatelé Montecrista Menendez a Garcia vytvořili Don Diego, byl to okamžitý úspěch. Dnes je Don Diego jedním z nejpobulárnějších klasických doutníků. Ke čtyřicátému výročí vzniku originálu byl připraven Don Diego Aniversario. Jde o unikátní doutník plný chuti, vytvořený z výběrových tabáků, které zrály více než tři roky. Don Diego Aniversario je vyráběn v Dominikánské republice z hladkého ekvádorského krycího listu typu Sumatra, obklopeného vázácím listem Connecticut Broad-leaf. Náplň je smíchána z dominikánských, nikaragujských a peruánských tabákových listů. Můžete si vychutnat dva druhy – Robusto a Corona No.3. Oba jsou baleny po deseti a pětadvaceti kusech.

Don Diego Aniversario Robusto/25 kusů	3500 Kč
Don Diego Aniversario Robusto/10 kusů	1400 Kč
Don Diego Aniversario Corona No.3/25 kusů	3000 Kč
Don Diego Aniversario Corona No.3/10 kusů	1200 Kč

Mostex import - export
 Tyršova 847, 664 42 Brno-Modřice
 tel: +420 547 423 340, fax: +420 547 423 355
 mail: mostex@mostex.cz
 www.mostex.cz

DON DIEGO ANIVERSARIO – Oslavte klasiku

Portské – tradiční chuť z údolí Douro

Portské patří k nejoblíbenějším vínům, mezi dolíhovanými pak je skutečnou klasikou. Právě portské pochází vždy z Portugalska. Jeho historie je dlouhá, samotný název byl pro aromatická vína z povodí řeky Douro poprvé použit v roce 1675. Až později do portského začala být přidávána pálenka z vína, která jej učinila nejen silnějším, ale i odolnějším vůči změnám teploty. Roku 1756 portugalský král José I. založil společnost Real Companhia Velha, která dodnes produkuje vynikající značky Royal Oporto. Kvalitní portské je husté, sladké, tmavé a teplé kořeněné víno, které obsahuje asi 20 % alkoholu. Na rozdíl od sherry se fortifikuje už v průběhu kvašení, díky čemuž v něm zůstává přírodní cukr. Při výrobě se používá šest odrůd – Tinta Barroca, Tinta Amarela, Tinta Roriz, Tinta Cao, Touriga Francesa a Touriga Nacional. Po vykvašení poloviny cukru se víno mísí v poměru 4:1

s čistým vinným destilátem, který obsahuje 77 % alkoholu.

Základními druhy portského jsou červené Tawny a Ruby a bílé White a Extra Dry White (vždy 277,31 Kč), každé z nich zraje v sudech minimálně tři roky. Největší oblibě se těší jemné Tawny. Připravuje se i v luxusnějším provedení, jehož jednotlivé složky dosahují stáří deset (630,25 Kč), dvacet (1084,03 Kč) i čtyřicet let (3025,21 Kč). Délka zrání mu dodává delikátní jantarové nádechy. Skutečným unikátem pak je Colheita – exkluzivní portské vyráběné pouze ve výjimečných ročních (ročník 1944 – 5462,18 Kč). Všechny uvedené druhy portského lze zakoupit u velkoobchodní společnosti Wine life s.r.o. v Brně – za ceny, které jsou (bez DPH) uvedeny v textu. Na setkání se těší sommelierka Iveta Weinbergerová.

Wine life s.r.o.
 Železná 7b
 Brno-Horní Heršpice 619 00
 tel.: 548 427 010, fax: 548 427 017
 e-mail: iveta@winelife.cz
 www.winelife.cz

AVE soft

AVE Soft s.r.o. - tvůrce CRM informačních systémů **EVOLIO**, oceněný v soutěži Microsoft Industry Awards za přínos, inovaci a excelenci v technologii .NET.

AVE Soft s.r.o. - Váš partner v řízení klientsko obchodních vztahů.

www.avesoft.cz

We understand your legal matters

JUDr. Dušan Dvořák
Mgr. Adam Bezděk
JUDr. Martin Šmerda

info@dsblaw.eu
www.dsblaw.eu

dšb
LAWYERS

Kavárna,
kde den příjemně začíná snídaní
a končí při svíčkách se sklenkou
výborného vína.

La Solitaire café & bar
Kozí 12, Brno
Rezervace: +420 737243020

MAXIMVS
vína z celého světa
Olympia Brno
www.maximvs.cz | www.transstherm.cz

**RISTORANTE
PIAZZA**

OC OMEGA Brno, nám. Svobody
PO - NE 11 - 24 hod. TEL. 542 211 731

COPY CENTRUM

CEJL 91, BRNO

- * KOPÍROVÁNÍ * TISKY * LAMINOVÁNÍ *
- * VAZBY * VIZITKY * RAZÍTKA *
- * KANCELÁŘSKÉ POTŘEBY *
- * SPOTŘEBNÍ MATERIÁL PRO TISKÁRNY *

WWW.K-COPY.CZ

LZ Yacht s.r.o.

Pronájem lodí · Teambuilding · Jachtařská škola · Kapitánské průkazy

Poznejte s námi nový svět ...
S větrem ve vlasech a palubou pod nohama.

Brno, Zemědělská 56
www.lzyacht.cz info@lzyacht.cz tel.: 776 386 217

stromecek.cz

Internetový obchodní dům

Počítače a notebooky
Mobilní telefony
Digitální fotoaparáty
Kancelářská technika
Spotřební elektronika

www.stromecek.cz

TOP STORE

roberto cavalli

Dominikánské náměstí 5 tel.: 542 212 128

AVE Soft s.r.o.
596 123 962
777 587 648
e-mail: info@avesoft.cz

**Brabander
Living restaurant**
543 215 250
pekarska@brabander.cz

City Watch s.r.o.
533 420 123
606 758 412
citywatch@volny.cz

**Creditinfo
Czech Republic, s.r.o.**
541 247 463
602 513 750
nefi@cicr.cz

D MOTO s.r.o.
541 246 520
541 235 829
dmoto@dmoto.cz

DSB lawyers
info@dsblaw.cz

Hotel Avanti
541 219 858
hotel@hotelavanti.cz

Hotel Royal Ricc
542 219 262-4
royalricc@
romantichotels.cz

La Belle Femme
777 131 074
labelle.femme@seznam.cz

La Solitaire café & bar
737 243 020
simba1@volny.cz

LAUREA s.r.o.
541 420 770
541 420 771
laurea@laurea.cz

LZ Yacht s.r.o.
776 386 217
info@lzyacht.cz

K-copy Cejl
545 210 700
cejl@k-copy.cz
info@k-copy.cz

Manilla, s.r.o.
539 085 002
info@manilla.cz

MAXIMVS a.s.
542 215 977
info@maximvs.cz

Mostex import-export
547 423 340
mostex@mostex.cz

OPTIK KROUMAN
542 212 955
545 575 208
545 424 765
info@optikkrouman.cz

RISTORANTE PIAZZA
542 211 731

Ristorante Rialto
541 235 035
info@rialto-brno.cz

**ROWAN LEGAL,
sdružení advokátů**
543 524 680
rowanlegal@rowanlegal.com

Scooters a.s.
547 218 218
info@scooters.cz

Stromecek.cz
549 216 272
info@stromecek.cz

STUARE, s.r.o.
547 422 780
547 422 781
info@stuaire.cz

**TLC – Top Language
Centre, s.r.o.**
533 433 786
info@tlc.cz

TOKA s.r.o.
541 215 062
info@toka.cz

TOP STORE
542 212 128
topstore@seznam.cz

Wine life s.r.o.
548 427 010
obchod@winelife.cz

Nabídka inzerce v magazínu Satisfakce

Satisfakce je lifestyleový magazín vydávaný Unií pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s., která se specializuje na řešení majetkových sporů mimosoudní cestou. Společnost se prostřednictvím tohoto čtvrtletníku snaží komunikovat se svými partnery, klienty a užší specifikovanou skupinou podnikatelské veřejnosti.

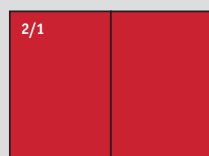
Nejde ovšem primárně o komunikaci na pracovní úrovni. Satisfakce čtenářům nabízí setkání s nevěděními lidmi z oboru, zve je na zajímavé akce a poskytuje informace, kde se pobavit či jak relaxovat. Seznamuje s předními umělci a představuje jedinečné společenské i sportovní události. V závěru každého čísla nabízí i rozbor aktuálního právního tématu. Svým prostřednictvím také poskytuje inzertní prostor firmám, které mají co říct a nabídnout.

Satisfakce je určena především osobám ve vedoucím postavení v ekonomicky významných a činných subjektech, a to ze všech oblastí podnikání i státní sféry.

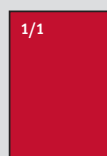
B2B - časopis je určen odborné veřejnosti a obchodním partnerům. **Cílem distribuce jsou ředitelé, představenstva a dozorčí orgány firem, jednatele a majitelé firem a vysoce postavení manažeri; dále odborní „opinion makers“ (právníci, soudci, politici apod.).** V obsahu je tedy kladen důraz na dobré postavení představovaných firem na trhu, odbornost, majetek, prezentaci přes obličej a příběhy těchto zástupců vyšší střední třídy.

Vzhledem k zaměření časopisu a jeho čtenářskému okruhu se vám nabízí možnost velmi efektivně inzerovat a propagovat nejen veškeré produkty a služby, ale i ostatní nabídky, jejichž cílová skupina koresponduje s profilem čtenářů Satisfakce. Zvláštní výhodou tohoto specializovaného periodika je vysoká cílenost produktového a imagového marketingu a tím i mimořádně vysoká účinnost pro inzerenty.

možné formáty inzerce / PR článků

dvoustrana
spad 420x310 mm
R / PR: 37.500 Kč

celá strana
spad 210x310 mm
zrcadlo 181x278 mm
R / PR: 22.500 Kč *

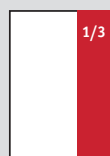

půl strana
spad 210x155 mm
zrcadlo 181x133,5 mm
R / PR: 15.000 Kč

*** Inzerce na obálce**

vnitřní strana obálky
spad 210x310 mm
zrcadlo 181x278 mm
R: 30.000 Kč

zadní strana obálky
spad 210x310 mm
zrcadlo 181x278 mm
R: 50.000 Kč

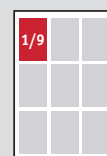
třetina
spad 68x310 mm
zrcadlo 56,3x278 mm
R: 12.000 Kč

třetina
spad 210x100 mm
zrcadlo 181x87 mm
R / PR: 12.000 Kč

třetina
spad 210x77 mm
zrcadlo 181x66,5 mm
R: 10.000 Kč

devítina
bez spadu
zrcadlo 56,3x87 mm
R: 3.900 Kč

výhodné slevy

Při umístění inzerce v několika po sobě jdoucích vydáních získáváte následující slevy:

sleva 10 % za 2 vydání

sleva 15 % za 3 vydání

sleva 25 % za 4 vydání

technické informace, předání podkladů a grafické zpracování

V ceně není zahrnuto grafické zpracování inzerátu. Zájemcům, kteří dodají vlastní grafiku, sdělíme na požádání podrobnou technickou specifikaci. V případě zájmu o grafické zpracování inzerce kontaktujte produkci studia Kobra Design, s.r.o., tel.: +420 541 214 448, mob.: 777 79 00 36, e-mail: info@kobra.cz.

Všechny ceny jsou uvedeny bez DPH.

Podjatost

Rozhodčí řízení je upraveno samostatným zákonem číslo 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu cizích rozhodčích nálezů. Jedná se o delegaci rozhodovací pravomoci na soukromoprávní subjekt, nejčastěji fyzickou osobu – tedy rozhodce ad hoc. Volba tohoto subjektu nebo způsob jeho určení je zcela na vůli smluvních stran, nicméně zákon na něj klade určité požadavky. Pokud pomineme ty základní – zletilost a způsobilost k právním úkonům – je nezbytnou podmínkou pro rozhodování i nezávislost rozhodce. K tomu, aby mohl kvalifikovaně rozhodnout a strany se mohly jeho rozhodnutí podřídit, je nezbytné, aby měl náležitý odstup – tedy aby byl nepodjatý. Přestože je rozhodčí řízení upraveno zvláštním zákonem, využívá mnohé instituty občanského soudního řádu (dále jen „OSŘ“) a v § 44 na něj výslovně odkazuje, neboť říká, že: „Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení před soudem podle tohoto zákona obdobně ustanovení občanského soudního řádu.“

Proto (jelikož sám zákon o rozhodčím řízení úpravu podjatosti neobsahuje) se použijí ustanovení § 14 odstavec 1 OSŘ. Ten podjatost definuje následovně:

„Soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.“

Dále je pak v odstavci 4 výslovně řečeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Pokud tedy účastník řízení (ať již se jedná o řízení soudní či rozhodčí) vznesl námitku podjatosti, musí tato námitka obsahovat konkrétní určení důvodu, pro který je soudce či rozhodce považován za podjatého. Uvedená tvrzení musejí být též řádně doložena a podložena důkazy. Z uvedeného úpravy vychází i úprava podjatosti obsažená v Jednacím řádu rozhodčího řízení vedeného rozhodčí sdruženými u Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. Jde konkrétně o § 3, podle kterého je rozsah podjatosti stejný jako v OSŘ.

Je upraveno i časové omezení pro podání námítky podjatosti, které je stejné jako v § 15a odstavec 2 OSŘ – účastník řízení je povinen

námitku podjatosti soudce (rozhodce) uplatnit nejpozději při prvním jednání (úkonu) v řízení. O vyloučení soudce rozhoduje nadřízený soud, o vyloučení rozhodce (nedohodnou-li se strany na postupu při jeho vyloučení) rozhoduje obecně soud. V případě řízení u Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. tuto pravomoc strany přijetím Jednacího řádu delegovaly na Správce Seznamu. Tento jediný je oprávněn o podjatosti rozhodnout, ať již k námitce některé ze stran nebo i ex offio, jakmile se o důvodech, pro které by mohl být rozhodce vyloučen, dozvěděl. Pokud by strana namítající podjatost při případném odmítnutí této námítky s rozhodnutím Správce Seznamu nesouhlasila, má ještě možnost domáhat se následně zrušení rozhodčího nálezu návrhem k soudu. A to z důvodu obsaženého v § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení – tedy

že se ve věci zúčastnil rozhodce, který nebyl povolán k rozhodování nebo neměl způsobilost být rozhodcem. Jakékoli další námitky podjatosti by totiž již nebyly v řízení připuštěny a projednávány.

Samotná podjatost je jinak vykládána poměrně úzce a je opravdu nezbytný příný a úzký vztah rozhodce ke stranám či předmětu sporu, aby bylo možné námitky akceptovat. Námitky typu „pouze z procesní opatrnosti“ (jak byly v jednom řízení popsány), které mají za cíl jen řízení protáhnout a které jsou někteří advokáti navyklí ze soudní praxe podávat při každé příležitosti, nemají šanci na úspěch. Ani sám fakt, že rozhodce je v určitém vztahu k Unii – ať jako statutární orgán či jako zaměstnanec – nezakládá pochybnosti o jeho podjatosti, neboť výsledek jím rozhodovaného sporu není tímto vztahem nijak ovlivněn a není na něm závislý. Pro příjmy Unie, potažmo tedy i rozhodce, není výsledek sporu (tedy ani výhra či prohra jedné strany) nijak důležitý. Tyto příjmy jsou totiž vždy stejné a odvíjejí se od rozhodčích poplatků vyměřených před zahájením jednání podle stejného klíče všem subjektům bez rozdílu.

V praxi Unie jsme se také již setkali i s námitkou žalovaného, že „...žalobce ve svých smlouvách pravidelně sjednává doložky Unie a je pravděpodobné, že rozhodce bude stranit žalobci, který přináší Unii nemalé příjmy.“ K této námitce se Správce Seznamu vyjádřil v tom smyslu, že je naprosto irelevantní, neboť by bylo velmi nepraktické, kdyby v každé smlouvě musel žalobce volit jinou doložku a jiný rozhodčí subjekt. Argumentací ad absurdum bychom pak mohli dovodit – pokud bychom na tuto námitku přistoupili – že by žádný podnikatelský (a v podstatě jakýkoli jiný) subjekt nemohl pravidelně ve smlouvách používat stejné rozhodčí doložky. A to ani např. ke Stálému rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, neboť by tím pravidelně „přinášel ...nemalé

příjmy“ a předseda či jakýkoli jiný funkcionář Stálého soudu by byl z projednávání žalob podaných k tomuto soudu vyloučen. Takovýto výklad by však zcela popřel smysl rozhodčího řízení a fungování rozhodčích center, včetně samotného Stálého rozhodčího soudu. Z výše uvedeného tedy plynou následující závěry: Námitky podjatosti jsou důležitým institutem rozhodčího řízení a vhodnou pojistkou, která zajišťuje nezávislé rozhodování. Jejich uplatnění nicméně musí být řádně podloženo důkazy o přímém vztahu rozhodce ke stranám sporu, jeho přímém zájmu na úspěchu jedné nebo druhé strany nebo na jeho přímém vztahu k předmětu rozhodování. Pokud má jejich podání za cíl pouze prodloužit spor a oddálit rozhodnutí, nejsou vhodným nástrojem. V případě rozhodčího řízení vedeného u Unie totiž není rozhodování o nich ponecháno na soudu – je v kompetenci Správce Seznamu, který o nich neprodleně rozhodne.

Mgr. Jan Vedra
právník

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.

SDRUŽENÍ
ADVOKÁTŮ

PRAHA . BRNO . BRATISLAVA

- právo informačních a komunikačních technologií
- veřejné zakázky a PPP
- arbitrážní řízení
- fúze a akvizice
- právní vztahy k nemovitostem

www.rowanlegal.com

...řešte svoje věci kdekoliv

“Čas jsou prý peníze, ale peníze se nerovnájí času. Bez peněz se dá ještě vždy mnoho udělat, bez času nic.”
JAN NERUDA

Portál E-ARBITER je internetovým rozhraním pro rozhodčí řízení on-line, vedené prostřednictvím Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a.s. Na jeho platformě je vytvořeno pro každý jednotlivý spor vlastní on-line soudní fórum, kde celé řízení probíhá. Proces řešení sporu je založen pouze na elektronické komunikaci, a to od podání rozhodčí žaloby až po vydání rozhodčího nálezů.

On-line průběh umožňuje účastníkům sporu se kdykoliv přihlásit do soudního fóra a vidět tak aktuální stav řízení a elektronický spis. Ihned je možné podat jakékoli podání či předložit důkaz.

Odpadají výdaje za korespondenci, ztracené a nedoručené dopisy či předvolání. Řízení je účastníkem vedeno z vlastní kanceláře nebo z kteréhokoli místa na světě – bez papírování a osobní účasti na jednáních.

Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím on-line soudního fóra portálu E-ARBITER zvyšuje komfort, šetří čas a snižuje náklady. To vše při zachování plné legálnosti a legitimacy procesu, v němž je hlavní důraz kladen na bezpečnost a ochranu komunikace. Naplněným mottem portálu E-ARBITER je „**SVOBODA KDEKOLIV KDYKOLIV**“

e-arbiter
ON-LINE SOUDNÍ FÓRUM

provozovatel portálu E-ARBITER.cz
Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a.s.
office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 598
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.e-arbiter.cz, www.urmr.cz